

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta pedagogická

Katedra českého jazyka a literatury

DIVADELNÍ SOUBOR BOUČEK VE
VIMPERKU

Diplomová práce

Bc. Michaela Kačmárová

Učitelství pro základní školy, Český jazyk a dějepis

Vedoucí práce: prof. PhDr. Viktor VIKTORA, CSc.
Plzeň 2017

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Plzni 2017

.....
Vlastnoruční podpis

PODĚKOVÁNÍ

Ráda bych zde poděkovala paní Jarmile Kůsové, která mi věnovala volný čas a svým vyprávěním mi byla nápomocna nejen při hledání začátků divadla, ale také mi dovolila poznat celou historii souboru.

Poděkování za odborné vedení práce si také zaslouží prof. PhDr. Viktor Viktora, CSc.

Obsah

Úvod	2
1 Dějiny souboru	4
1.1 Jak to všechno začalo	4
1.2 Zlomové okamžiky v souboru.....	12
1.3 Desetiletí s divadlem.....	20
1.4 Patnáct let na scéně	32
2 Repertoár souboru	42
3 Charakteristika základních osobností souboru	71
3.1 Zdeněk Škopek.....	71
3.2 Jarmila Kůsová.....	72
3.3 František Suchý.....	73
4 Skupina historického šermu Artego a její spolupráce se souborem Bouček.....	75
4.1 Bitva na Winterbergu	76
5 Interpretované texty – charakteristika	80
6 Vlastní hodnocení souboru.....	84
Závěr.....	86
Resumé	88
Seznam literatury a jiné prameny	89
Kalendář akcí, na kterých bylo možné DS Bouček vidět.....	90
Seznam členů pro rok 2017	101
Seznam příloh.....	102
Přílohy	105

Úvod

Téma své bakalářské práce jsem si vybírala podle toho, co je mi nejbližší a nejmilejší. Již od třetí třídy jsem hrála divadlo při Základní umělecké škole ve Vimperku, kde jsem absolvovala první stupeň obor literárně-dramatický. Svůj volný čas jsem se vždy snažila věnovat recitaci, tanci, moderování koncertů, později scénickému šermu, kde dodnes rozvíjím své divadelní dovednosti. Po úspěšném složení maturitní zkoušky

na gymnáziu moje kroky zaměřily na umělecké školy, kde jsem bohužel dopadla neúspěšně. Nyní jsem velice vděčná osudu, který mě zavedl do Plzně, do města, kde na mě divadelní příležitosti doslova volají na každém kroku.

Během svého krátkého působení na neprofesionální scéně v Plzni v Divadle Dialog jsem se rozhodla věnovat práci právě amatérskému souboru v rodném městě ve Vimperku. Divadelní soubor Bouček, který ve své práci představím, má svoji tradici již od roku 1998, tehdy začínal úplně od píky. Poprvé jsem jeho představení měla možnost zhlédnout v roce 2001 na vimperském náměstí a od roku 2007 jsem s nimi začala vystupovat.

První rozsáhlá kapitola mé práce bude mapovat celou historii a nejdůležitější okamžiky, kterými si soubor za téměř dvacet let prošel. Ráda bych zmínila nejenom jejich pestrou a dobře odvedenou práci, nicméně bych promítla jedinečné zážitky a vzpomínky, které ochotníci zažili, nebo upozornila na tradice, jež svojí snahou vytvořili. Během své existence navázali spolupráci s nejrůznějšími spolky, jejichž činnost je stejně tak zajímavá jako právě popisovaného Boučku. Poukážu na jejich rozmanitost, široký rozptyl

a chvályhodné výstupy za hranicemi, jako je například spolupráce s bavorskými kolegy ze spolku KuLaMu v projektu Festspiel Leopoldsreut.

Dále se pokusím co nejpřesněji sepsat celý repertoár, a to v časové posloupnosti dle odehraných premiér, včetně autorů scénářů, režijního dohledu a přesného hereckého obsazení s krátkým popisem her.

Z nejdůležitějších osobností, jež si zaslouží pozornost je především zesnulý Zdeněk Škopek, jehož herecký odkaz žije stále dál, současný principál divadla František Suchý, Jarmila Kůsová, paní učitelka v mateřské školce, která divadlu obětovala maximum stejně jako ostatní.

Vlastní kapitolu věnuji i skupině historického šermu Artego, jejíž jsem členkou. Šermíři mají svoji tradici již od roku 2005 a později navázali velmi úzkou spolupráci s divadelníky. Dnes se skvěle doplňují v hraní divadla a společně se účastní nejrůznějších akcí. Nechybí v žádné čertovské pohádce a diváky zaujmou v Dívčí válce, Prvorepublikových humoreskách či v divadelním pásmu Hotelu Infercontinental. Tradiční akcí pod patronací Artega je v současné době již sedmý ročník Bitvy na Winterbergu v zámeckých zahradách státního zámku Vimperk.

Interpretace textů bude krátkou nedílnou součástí práce. Poukážu na vývoj tvorby, změnu postav a rozmanitost žánrů. Stejně tak nedílnou součástí na závěr bude vlastní hodnocení celého divadelního souboru a jejich činnosti.

Do příloh zařadím kalendář akcí, kde bylo možné divadelní soubor Bouček zhlédnout a fotografie z nejrůznějších inscenací doplněné o programy a plakáty.

1 Dějiny souboru

1.1 Jak to všechno začalo

Divadelní soubor Bouček je dnes neodmyslitelnou součástí kulturního dění města Vimperk. Než se však nesmazatelně zapsal do podvědomí diváků, uběhla poměrně dlouhá doba. Jak mi sdělila jedna ze zakládajících členek Jarmila Kůsová, učitelka v mateřské školce, první setkání proběhlo v září roku 1998, kdy ji předtím oslovila Hana Crhová, knihtiskařka, která jako jediná měla alespoň nějaké zkušenosti s režírováním a hraním divadla. Jarmila Kůsová již na střední pedagogické škole chtěla chodit do dramatického souboru, nicméně časová tíseň kvůli dojíždění jí její sny překazila. Proto také do nově nastudované pohádky **O zlé kryse** vstupovala s pocitem: „*Už je to tady!*“ A podle toho také ztvárnění její zlé krysy vypadalo. Třetí a mladou, nesmělou dívkou v souboru v roli Kočičí princezny byla Miluše Fuksová, studentka, které v té době bylo sedmnáct let. Kocourka Pižlivižli ztvárnil Petr Kornia, tenkrát místní lékárník. Zkoušení začalo v kulturním domě pod vedením Hany Crhové, která scénář převzala a přepracovala jako komickou pohádku pro tři účinkující. O technické zázemí se postaral Karel Crha a kostýmy s kulisami si herci vyráběli úplně sami. Premiéra současně s derniérou proběhla u příležitosti mikulášské besídky 5. prosince 1998. Petr Kornia rezolutně prohlašoval, že: „*Tohle byla jeho definitivně poslední pohádková seberealizace...!*“

Jarmila Kůsová vzpomíná na první zkušenosti s hraním divadla, z kterých si odnesla pár důležitých poznatků, jako například to, aby mluvila dostatečně nahlas. Uvědomila si důležitost rozehrané scény, nesmysl stání na jednom místě, a tak se naučila scénu správně rozehrát, protože společně s ostatními pochopila, že z pozice diváka je představení úplně jiné než z pozice herce. A tohle všechno byl začátek něčeho, co se původně tvářilo, že už nikdy pokračovat nebude.

Rok se s rokem sešel a Hana Crhová nastudovala a upravila v roce 1999 pohádku **O strašidle Publifukovi**. Poté opět oslovila „starou partu“, která se rozrostla o novou mužskou posilu. Petr Kornia se seznámil se Zdeňkem Škopkem, se kterým společně trampovali a zpívali. Slovo dalo slovo a zatoužili spolu i hrát. A protože Cimrmani mají ve své hře Dobyetí severního pólu lékárníka Boučka, pojmenovali soubor podle něho. Od roku 1999 existuje Bouček oficiálně a s ním byla vytvořena registrace a stanovy, podle kterých funguje soubor dodnes. Vše bylo sepsáno a potvrzeno v lékárně Petra Kornii. A

tak se od září roku 1999 začali pravidelně scházet: Marcela Cinádrová jakožto královna, Jarmila Kůsová v roli rozverné, mladé Marušky, Petr Kornia alias strašidlo Bublifuk a dobře rostlý Zdeněk Škopek, který si vsugeroval, že jen on jediný je vhodným představitelem mladého prince. A v neposlední řadě režisérka Hana Crhová. Zkoušení probíhalo v bytě Zdeňka Škopka. Mohli bychom s nadsázkou říci, že Vimperk měl v té době své „bytové divadlo“, nicméně byt sloužil pouze jako zázemí pro zkoušky, představení se již odehrávala na veřejném jevišti. Dana Škopková, dnes již členka Boučka, na zkoušky v jejich bytě nevzpomíná úplně nejraději. Po návratu z noční směny byla tenkrát často rozmrzelá, když jí pět lidí obracelo domácnost vzhůru nohama. Ale všechno s nimi nakonec vydržela. První rekvizitou, kterou měl Bouček k dispozici, byla pohovka u Škopků doma a Jarmilina puntíkatá sukně, která jí pomáhala navodit pocit, že není učitelka středních let, ale mladá Maruška. Hana Crhová si chtěla také moc zahrát, ale přitom se urputně snažila dát dohromady „bandu ignorantů“, kteří dokonce odmítali odbornou konzultaci s profesionály.

Pohádka O strašidle Bublifukovi se dočkala premiéry opět 5. prosince 1999 na mikulášské besídce. Zdeněk Škopek byl vždy obrovský komik a bavič, ale když měl prvně vystoupit na jeviště, zasekl se v zákulisí a řekl, že nikam v žádném případě nepůjde. Hana Crhová mu málem dala pohlavek se slovy, ať se takový komediant jako on konečně vzpamatuje. Druhé představení bylo reprízováno v nedalekých Bohumilicích, kde soubor hrál za večeri. Technické zabezpečení obstaral Karel Crha a kulisy si soubor namaloval sám.

Rokem 2000 se Boučku začaly otevírat nové možnosti. Šumavské pozdní léto „ŠUPLE“ na vimperském náměstí byla výzva a zároveň úžasná drzost ze strany souboru. S nápadem něco si na akci zahrát přišel Karel Crha a Zdeněk Škopek sepsal tedy scénář hry **Středověký soud**. Bohužel se ho všichni naučili špatně. Jak by také mohli jinak, když se zkoušelo pouhých 14 dní v bytě. Celé to byla jedna velká improvizace, se kterou by dnes nikdo z tehdejších účastníků nevylezl na jeviště. Hana Crhová z toho byla opravdu nešťastná, protože jako režisérka si vše brala za své.

Na scéně se poprvé objevuje Iva Doulová a František Suchý, zapojeny byly také děti herců. Lehkou děvu před středověkým soudem ztvárnila Hana Crhová, hrála ji tak přesvědčivě, že veselý dav ztichl jako pěna. Iva Doulová v roli žebračky vypadala skutečně ošklivě, až se stala noční můrou nejednoho vimperského občana. Nešťastnou událostí, která nakonec dobře dopadla, bylo věšení Kateřiny Cinádrové na oprátku.

Málem se to povedlo doopravdy! Akce byla příkrášlena ozvučením, osvětlením a dýmovými efekty, o něž se postaralo město Vimperk.

Po létě přišel podzim a s ním i třetí pokračování hereckého snažení Boučka. Novou pohádku upravil a obohatil o dvě nové postavy Karel Crha společně s dalšími nadšenci, mezi něž nově vstoupily Kateřina a Marcela Cinádrová. Na postavu Janka tenkrát nesehnali chlapce, a tak ji ztvárnila slečna Lucie. Pohádka se jmenovala **O pyšné princezně Kateřině** a postavy strašidel byly v původním scénáři pouze symbolické, teprve po jejich zhmotnění prostřednictvím Zdeňka a Petra se staly velkou atrakcí pohádky. Poskytly tolik prostoru pro improvizaci, že to s nimi bylo k neudržení. Zkoušky probíhaly v kulturním domě z počátku jednou týdně, s blížící se premiérou i víckrát. Marcela Cinádrová uměla text ze všech nejdříve, kostýmy šila Jiřina Korniová a Jarmila Kůsová, která později společně s Ivou Doulovou doslova „zavařila“ svůj kufříkový šicí stroj při výrobě dvou hlavních kulis a pošíváním královského trůnu. Ten pro pohádku zhotovil Zdeněk Škopek.

Pátého prosince 2000 vyšla pyšná princezna prvně na scénu. Kateřina Cinádrová byla v roli tak protivná, že jí to člověk opravdu věřil. Ovšem Lucie v roli Janka se sice snažila, ale její výkon byl opravdový omyl. Představení se dočkalo reprízy jako kulturní vložka při celostátní skautské akci ve Vimperku.

Historicky první vystoupení pod širým nebem pro větší množství diváků odehrál Bouček 30. dubna 2001 dle volně sepsaného scénáře „**Malá čarodějnice**“ z rukou Jarmily Kůsové, Ivy Doulové a Petra Kornii. Prostranství u řeky Volyňky posloužilo jako výborný „plac“ a technické zázemí bylo tenkrát velmi jednoduché. Postačily pouhé dva mikrofony. Mimo již zmíněné Jarmily a Ivy účinkovala také Dana Škopková a tři dívky z řad malých mažoretek. Představení se líbilo především rodičům s malými dětmi a to Bouček velmi potěšilo. Hlavní rekvizitou byla dvoumetrová vycpaná čarodějnice a tou nejoriginálnější se stal papírový havran Abraxas, kterého vyráběla Iva Doulová. Zdeněk Škopek složil text písně „Balada o magickém zrcadle“ a společně s Petrem Korniou ji zhudebnili. Jarmila byla pověřena, ať k ní za jeden den nakreslí velké obrazy. Později se ona jarmareční píseň pro velkou oblibu dočkala mnoha repríz.

A protože Hana Crhová nezhálela a stále jí záleželo na tom, aby soubor více hrál, vymyslela společně s Kateřinou Cinádrovou loutkovou pohádku **O panence Modrooče**, na kterou bylo potřeba pouze tři hereček, a to z toho důvodu, že tři lidé se

sejdou na zkoušení snáze, než jedna velká kopa. V červenci 2001 u příležitosti Šermířských arkád vystoupila Modroočka prvně na pódium a ihned si získala srdce publika. Od té doby byla hra nesčetněkrát opakována ve školkách, školách, sálech, náměstích, na zámcích, v tělocvičnách i na divadelních pódíích. V září roku 2001 Kateřinu Cinádrovou vystřídala v roli Švihule Jarmila Kůsová. Jarmila zpočátku pořádně neuměla text, tudíž Hana a Marcela doslova žasly, co si všechno dokázala navymýšlet.

Na sklonku léta 2001 se ŠUPLE přesunulo z náměstí na nádvoří vimperského zámku a Bouček zde zopakoval středověký soud. Tentokrát byla příprava mnohem pečlivější. Hrál se na nově postaveném pódiumu, a to v sobotu večer a v neděli odpoledne. Herecké obsazení zůstalo stejné, jen přibýlo pár nových rolí a s nimi i herců nadšenců. Alois Burian, místní tesař, kterého pro divadlo objevila Hana Crhová, se předvedl v roli mnicha. Roli písaře si přivlastnil příležitostný kolega Stanislav Vojta, tehdejší starosta obce Dvory, a Jiřina Korniová byla dopsána do role rozezlené manželky pana sudího. I tenkrát se věšelo, ale roli Kateřiny Cinádrové si nově převzala Iva Kadochová. Zkrátka byla vidět dobře odvedená práce.

Blížila se zima a tehdejší vedoucí skupiny historického šermu Berit ve Vimperku, Viktor Barták, přezdívaný Smrk, přišel s nápadem velkého a **strašidelného pekla pod otevřeným nebem**. Sám si ovšem netroufl na scénář, a tak požádal o pomoc Zdeňka Škopka. Pátého prosince 2001 se na vimperském náměstí u paty městské zvonice objevilo obrovské peklo, které doprovázely ohňové efekty, plivání ohně, dýmovnice, pochodně

a na závěr vyděšené děti uchvátil ohňostroj. V hlavní roli vládce temnot se skvěl Viktor Barták, Jarmila Kůsová a Iva Doulová vypadaly jako sexy čertice, František Suchý, Alois Burian a Stanislav Vojta dostali úlohy hlavních čertů. Na představení se podíleli šermíři

a ostatní přátelé Viktora Bartáka. Zkoušet se začalo tři týdny předem, a to v opravdu velkých mrazech. Úplnou novinkou byl dabing, o který se postaralo televizní studio Epigon, nechyběla k tomu všemu scénická hudba. Celá akce byla velmi efektní, diváci doslova tajili dech, když se na kočáře taženém koňmi do vršku náměstí přiřítíl sám satan s čerty a o chvíli později dorazili i nebeští andělé. Ráda bych sama představení zhodnotila, protože jsem měla osobně možnost ho „zhlédnout“. Nicméně peklo bylo opravdu tak děsivé, že si jako devítiletá dívka pamatuji spíše mamčinu náruč. Ovšem i tak to ve mně zanechalo velmi silný zážitek.

Myšlenka venkovních představení se Zdeňkovi Škopkovi natolik zalíbila, že když se přehoupla zima, začali opět společně s Viktorem Bartákem chystat **čarodějnické představení** na 30. dubna 2002. Náměstí vystřídal prostor přírodního dětského hřiště a celá akce byla stejně technicky náročná jako mikulášská 2001. Studio Epigon se postaralo o obrovský zážitek všech herců, když si namlouvali své role. Pan Kajer byl z toho nápadu opravdu nadšený, protože v jeho očích stoupalo studio na důležitosti. Na tvorbě příběhu boje mezi Jarem a Moranou se podílelo velké množství zainteresovaných lidí: skupina historického šermu Berit, který vládl uměním ohně, divadelníci, malé mažoretky jako roztančené květiny na louce a skauti. Pilovalo se přibližně tři týdny před premiérou a šermíři i mažoretky trénovali samostatně. Z divadelníků si svůj výstup nejvíce užila Jarmila Kůsová v roli Morany a Karolína Korniová v roli Jara.

Pátého prosince 2002 přišel na scénu **Český Honza**, který se rodil poměrně dlouho. Zkoušení začalo už v září roku 2001, ale premiéry se dočkal až o rok později. Došlo k tomu z osobních důvodů režisérky Hany Crhové, rozváděla se a neměla čas myslet na divadlo. Od rozdělané pohádky nakonec odstoupila a složila funkci se slovy: „*Rozhodněte se, kdo to za mě dodělá.*“ Všichni se otočili na Jarmilu Kůsovou a řekli, že ona to určitě zvládne. I přes to, že zbytek souboru věřil, že se Hana Crhová vrátí, nikdy k tomu už nedošlo.

Pohádka se hrála v kulturním domě, a to třikrát za den. Dopoledne pro školky, odpoledne pro školy, večer pro veřejnost a všechna představení byla vyprodána. Snad jedinou vadou této pohádky byla absence hudebního doprovodu. V konečném obsazení se poprvé v pohádce objevili Alois Burian, František Suchý, Iva Doulová a Dana Škopková. Největší úspěch měl kostým tříhlavého draka a největší legraci si na jevišti užili čerti. Ostatní jim to dovádění tajně i netajně záviděli.

Začátek nové spolupráce Boučka vyústil v dlouhodobé přátelství na samém konci kalendářního roku 2002 s Romanem Hajníkem a Stifterovým pošumavským železničním spolkem. Ti pořádali u příležitosti silvestrovských oslav již třetí jízdu vlakem z Vimperku na nejvýše položenou železniční stanici Kubovu Huť. Tento rok oslovili i divadelníky, zda by jim nemohli na věžeňské téma jízdu vlakem ozvláštnit. Zdeněk Škopek a Petr Kornia se na nabídku vůbec netvářili a zprvu odmítli. Oproti tomu se dámy chopily výroby kostýmů. Iva Doulová přinesla z nemocnice bílé obleky a poté na všechny společně udělaly černé pruhy. Úderem půl deváté ráno na Silvestra vyrazila

vlaková souprava směr Kubova Huť, kdy během jízdy panovala skutečná vězeňská atmosféra. Dozorci proháněli po vlaku vězně, kteří se různě dožadovali po cestujících jídla a žebrali i v jídelním voze. Po celou dobu jízdy byly slyšet výkřiky jako: „Pozor, vězeň na útěku může být ozbrojen! Úplatky dozorcí odevzdávejte sem!“ Na nádraží Kubovy Hutě byla pro všechny cestující připravena speciální pošta a pro ty, kteří vystoupali na Boubín, i originální pamětní list s razítkem turistické zdatnosti. Celou akci si nakonec všichni náramně užili, a i když se jim na krcích houpaly cedule s evidenčními čísly, stojí za to si připomenout pravá jména vězňů. Dana, Zdeněk, Zdeněk ml. a Vítězslav Škopků, Jarmila a Pavlína Kůsová, Iva a Petra Doulová.

S novým rokem přišly nové nápady, a ač Hana Crhová se k režii pohádky Český Honza už nikdy nevrátila, nebyl to její úplně definitivní konec působení v souboru Bouček. Loutková pohádka O princezně Modrooče ji natolik uchvátila, že v lednu roku 2003 dle předlohy Jindřicha Jelena upravila a režijně vedla **Šípkovou Růženku**. Zkoušelo se dva měsíce v kulturním domě a loutky úžasně vyrobila Marcela Cinádrová. Do třetice nechyběla ani Jarmila Kůsová, která společně s Petrem Korniou připravovala kulisy.

A jak celé zkoušení probíhalo? Hana Crhová nutila Marcelu Cinádrovou téměř k akrobatickým výkonům, Jarmila si neustále nebyla schopná zapamatovat text. Pohádka se dočkala premiéry koncem února 2003 a poté byla nespočetněkrát reprízována. Jak v mateřských a v základních školách, na venkovských představeních ve Svaté Maří, Výškovicích, Strunkovicích, Stožci a v Lenoře, tak také pod širým nebem ve Vimperku, Strakonících, Horaždovicích a v Blatné. Jarmila mimo jiné nejvíce vzpomíná na svoji dosavadní největší improvizaci ve Strakonících na Rumpálování 2003, kdy loutce prince konkuroval živý „malý princ“, který se nakonec rozhodl Růženku i líbat. Koncem července se Růženka zúčastnila i přehlídky „Divadlo v trávě“ v Bechyni. Odborná porota měla sice k pohádce výhrady, nicméně jak se říká: „*Co soubor nezabije, to ho posílí.*“

Než se však Růženka dočkala svých zasloužených repríz, chystalo se další strašidelné a ponuré čarodějnické představení v areálu vimperského letního kina. Scénáře se chopil Zdeněk Škopek a opět bylo možné na scéně zhlédnout mimo Boučka skupinu historického šermu Berit. Dětem běhal mráz po zádech, když se na scéně upalovalo a Anežka Příštipkářova v plamenech křičela. Vše bylo opět podbarveno scénickou hudbou a celý děj ozvláštňoval temný hlas, který ve verších umocňoval onu strašidelnou atmosféru.

V létě 3. srpna 2003 se Bouček poprvé objevil na tradiční strakonické akci na hradě, která nese název Rumpálování. Jak jsem již výše zmínila, Jarmila tam zažila svoji velkou improvizaci. Hrál se v sobotu a v neděli a děti si mohly užít dvě představení v podání vimperských ochotnic. V sobotu se na scéně objevila Panenka Modroočka a v neděli Šípková Růženka.

Na sobotu 9. srpna 2003 byla Stifterovým pošumavským spolkem naplánovaná oslava 110 let železniční tratě Strakonice – Vimperk, než však Bouček oblékl krásné secesní kostýmy, zažil si den předtím jedno velké dobrodružství. Osmého srpna se všichni vypravili na tzv. „služební cestu“ do Českého Krumlova v domnění, že si půjčí dobové oblečení. Veškeré snahy ale dopadly špatně, protože vůbec nic nesehnali. Vypravili se tedy cestou zpět do Českých Budějovic, kde ve velké výprodejové hale doslova přehrabovali jeden kus oblečení za druhým, až některé staré použitelné kousky vybrali. Z cesty se vraceli spokojení, protože si vše jako takový rodinný výlet náramně užili, nicméně také se stresem, protože od večerního návratu do půl 6 ráno Jarmila s Ivou šily, přešivaly, nastavovaly, upravovaly a pentlily nově vzniklé secesní kostýmy. Vše bylo jen tak tak, protože v 07:30 vyjížděl první vlak.

Tato akce neměla s divadlem zdánlivě nic společného, po Boučku se chtělo jen pózovat a zdobit. Přesto se v nich komediantský duch nezapřel a neskrývali ani obrovskou radost z pochval, které se jim dostávaly. Ve Strakonících na nádraží je návštěvníci dokonce podezřívají, že kostýmy mají zapůjčené až z Barrandova. V Malenicích mimo jiné Boučku vysekla poklonu velice milá hlasatelka Olga Čuříková. A jaké návštěvníky z roku 1893 bylo možné v parním vlaku potkat? Petr Kornia se hrdě chopil role pana lékárníka, Jarmila Kůsová mu ochotně sehrála povýšenou paní lékárníkovou. Pavlína Kůsová je doprovázela jako dcera a Otakar Vokáč jako chudý učitel. František Suchý byl dokonalým cestovatelem Emilem Holubem a Iva Doulová se přesvědčivě vžila do role paní cestovatelky Holubové. Petra Doulová si zahrála příjemnou roli jejich dcery.

Původně bylo vše pojato jako oslava tratě, kdy se připomínalo 75 let existence motorových vozů na Šumavě a významné osobnosti, jejichž život souvisel anebo souvisí s místní lokálkou. V Malenicích vítali parní vlak správně po slovansku chlebem a solí. Organizátoři měli však v rukou přichystané smuteční kytice a při příjezdu nedočkavě vyhlíželi herečku Jiřinu Jiráskovou. Společně s ní všichni uctili památku slavných

osobností na malenickém hřbitově. (Architektka Josefa Zídka, Zdeňka Podskalského a herce Jaromíra Pleskota.)¹

Šuple 2003 se přejmenovalo na Historický víkend na vimperském zámku a Bouček vystoupil s pohádkami Český Honza a Šípková Růženka. Zdeněk Škopek s Petrem Korniou si vzpomněli na svoji kramářskou píseň a uvedli ji do povědomí vimperských občanů. Měla opět velký úspěch. U této příležitosti Bouček uspořádal výstavu z historie divadelního souboru v prostorách Vlčkovy věže. Jarmila a Iva umělecky nainstalovaly prostředí v pohádkovém duchu dokumentující činnost za 5 let jejich společného působení. Příprava byla sice náročná, ale dámy měly z výsledku obrovskou radost. Návštěvníci mohli zhlédnout nejrůznější čarodějnice, čerty, královny, princezny, šermíře, šermířky, vězně a nechyběly ani loutky. (Kůň, Růženka, princ, zlý skřítek, Modročka, Pradlenka, Husopaska, rusalky). Dospělí obdivovali „motokoště“ vznášející se u trámového stropu.

S prvními sněhovými vločkami se začalo zkoušet další čertovské představení, ke kterému opět sepsal scénář Zdeněk Škopek. Poprvé se o veškerou organizaci zasloužil sám divadelní soubor Bouček, kdy zabezpečil akci a na závěr přichystal ohňostroj. Text byl opět namluven v TV Epigon a vrchním osvětlovačem se stal Petr Kornia. Na scéně vystoupilo 30 herců, ohnivců a skautů a František Suchý se prvně blýskl v roli Satana. Jarmila Kůsová s úsměvem vzpomíná na chvíli, kdy na scénu vyšel Mikuláš, Zdeněk Škopek, a mezi diváky zavládlo všeobecné veselí. Zapomněl si totiž podvázat svůj hábit a nestále o něj zakopával. Stejně tak jí běhá mráz po zádech, když mi líčila další nešťastnou událost, která naštěstí dobře dopadla. Malého hříšníka Josífka v kotli málem opravdu uvařili!

Na sklonku roku se Bouček přenesl do pohádky společně se Stifterovým pošumavským železničním spolkem, který uspořádal čtvrté speciální silvestrovské jízdy. V osm hodin ráno zahoukala k odjezdu dieselová lokomotiva „Barča“ řízená kouzelníkem Černovousem. Společně s cestujícími se na Kubovu Huť vyvezla Sněhurka (malý Vítězslav Škopek) a osm trpaslíků, kteří hledali malého Šmudlu. (Petr Kornia – Doktor, František Suchý – Brumla, Zdeněk Škopek – Stydlín, Stanislav Vojta – Zásobovač, Iva Doulová – Kulturní referent, Dana Škopková – Pečovatelka, Jarmila Kůsová – Finanční poradce, Motloch – Klimba.) Vděčné pohádkové téma sklidilo

¹ Roman Hajník: Oslavy železnice slovem i obrazem. *Vimperské noviny*. Vimperk, 2003, **2003(9)**, 1.

obrovský úspěch hlavně u dětí, přičemž účastníci a všichni cestující, kterých tento rok bylo 500, si akci náramně užili.

1.2 Zlomové okamžiky v souboru

Jarní čarodějnické představení se stalo pomalu a jistě neodmyslitelnou součástí kulturního programu města Vimperk. Zdeněk Škopek se chopil scénáře a na popud vimperských občanů upustil od temnoty a přílišného strašení a sepsal scénář veselý, více se hodící pro mladší diváky. **Čarodějnická akademie** se zkoušela přibližně měsíc a premiéra se odehrála tradičně 30. dubna 2004. Dana Škopková sehrála vrchní čarodějnici paní učitelku a ostatní dámy si vesele užívaly rozvernou roli mladých „čarodějnic puberťáček“. Ohňoví skřítky se postarali o skvělou ohňovou show na visuté plošině z pódia letního kina. František Suchý, Zdeněk Škopek, Stanislav Vojta a Tomáš Balej, známý jako „Drak“, se vžili do role trampů. Novou a zároveň nejzajímavější rekvizitou se stal „kostěbus“, který pro tuto příležitost vyrobil Stanislav Vojta. Živě si na celou akci i představení vzpomínám. Než představení začalo, sešla se spousta vimperských, ale i dalších návštěvníků. Každý mohl přijít v kostýmu čarodějnice a společně si se všemi užít poslední den měsíce dubna. Tančilo se kolem ohňů a všude byla spousta lidí. Bohužel došlo k smutné události, jež znehodnotila celou akci. Malá holčička v kostýmu nešťastnou náhodou vzplála a byla odvezena do nemocnice s rozsáhlými popáleninami. Dnes všechny organizátory obdivuji za to, jak i přes to dokázali celou akci povznést a dovést do zdárného konce. Představení bylo opět dechberoucí a já jako dvanáctiletá čarodějnice a divačka jsem toužila stát na pódiu společně s Boučkem a ohňovými skřítky.

Letní sezóna souboru začala společně s Rumpálováním 2004 a dámy zde sehrály jejich oblíbenou pohádku O princezně Modrooče. Historický víkend na zámku ve Vimperku patřil tento rok pouze šermířům, a tak 18. září společně se skupinou historického šermu Berit ve spolupráci s Muzeem národního parku a chráněné krajinné oblasti Šumava uspořádali Kouzelný večer pro dámu v bílém. Bouček provázal děti pohádkou Šípková Růženka a ti nejmenší doslova valili oči, když Zlá sudička přisuzovala věštbu.

„Další rok jako splašený kůň mizí za obzorem. Jako písek v poušti hnaný větrem obrušuje vzpomínky a lidská paměť, co na jednom konci času umazala, to na druhém konci zase připisuje.“ Zdeněk Škopek psal krásné scénáře, pro rok 2004 poslední,

a přesto, že se na téma **Mikuláš** už snad ani nic nového nedá vymyslet, tento se mu opravdu povedl. Představení se tradičně konalo v prostorách přírodního dětského hřiště a novinkou se staly šermířské souboje. Mikuláš a Ďábel proti sobě svedli válku, kdy se utkali andělé strážní a pekelníci. V první chvíli se mohlo zdát, že vše zahltí zloba a temnota, ovšem i Mikuláš má právo na odvetu. Při posledním souboji nakonec dobro vítězí. Petr Kornia se se ctí zhostil role Mikuláše a František Suchý vystoupil opět v roli Ďábla v méně tradičním kostýmu jako Ďábel elegán.

Putování za hvězdou aneb Co svatý Petr málem prospal je název divadelní hry, v které byl netradičně pojat betlémský příběh viděný očima tří nezbedných andělů. K realizaci tohoto představení přispěl povedený Kouzelný večer pro dámu v bílém, a tak šermíři ze skupiny Berit pod režijním dohledem Hany Crhové nastudovali a 18. prosince 2004 na zámeckých arkádách uvedli další společné představení. Jarmila Kůsová a Marcela Cinádrová, dámy z Boučku, zde figurovaly v samostatné a stejně důležité stínohře.

A jak se s rokem 2004 Bouček rozloučil tentokrát? Jak jinak než speciálním silvestrovským expresem, který uháněl na divoký západ, kde pánové drží kolty u pasů, arizonské pěnice svým hlasem okouzlují kdejakého mládence a v Ledovém baru nechybí ani nefalšovaný kankán. Na trati Vimperk – Kubova Huť se návštěvníci, kterých bylo mimo jiné okolo patnácti set, v duchu filmové parodie **Limonádový Joe** mohli přenést do divoké prairie, salónů a společně zpívali: „*Když se ve skle leskne whisky, tak má barman dobrý zisky, život se dá zkrátka žít, jen když je co, jen když je co pít.*“ A aby to bylo ještě veselejší, dámy z Boučku se převlékly za pány a páni zase za dámy. Roli Limonádového Joe si přivlastnil František Suchý a Zdeněk Škopek začal svoji cestu za dobrodružstvím v roli pojišťovacího agenta společnosti Western Union.

Pátou společnou akcí se Stifterovým pošumavským železničním spolkem bylo **sté výročí návštěvy císaře Františka Josefa I. ve Štěkni**. Třetího září 2005 pět nadšenců opět obléklo secesní kostýmy a vypravilo se na „spanilou jízdu“ vlakem, aby mohlo zdobit celé slavnostní dění. Strakoničtí, kteří vystupovali v historických rolích císaře, vévodkyně, pobočníka, hraběte, jen těžko konkurovali hereckému nadšení vimperských ochotníků, které bylo nejen dobře vidět, ale také všude dobře slyšet. Iva Doulová, Jarmila Kůsová, Dana Škopková, Zdeněk Škopek a Petr Kornia si celou akci náramně užili a s úsměvem na rtech vzpomínají na příjemné prostředí městečka Štěkně.

A aby toho nebylo málo, připravili Stifteráci další recesistickou akci, kdy se společně s Boučkem vydali v neděli 18. září 2005 **Proti proudu Vltavy, proti proudu času**. Roman Kozák, hlavní organizátor akce a místopředseda spolku, doslova zfanatizoval Jarmilu Kůsovou, Danu Škopkovou, Ivu a Petru Doulovou, Františka Suchého a Zdeňka Škopka ml. k fascinující, bláznivé a někdy zcela nepochopitelné jízdě na velocipedech v kostýmech, podpatcích, rukavičkách a kloboucích. Všichni účastníci výpravy prověřili svoji zdatnost, vytrvalost a houževnatost na svých velocipedech, a to v nonstop jízdě podél řeky Vltavy od jejího ústí až k prameni v hloubi šumavských hor. Jedna ze zastávek výpravy proběhla v Černém Kříži na služebně, kde Roman Hajník, člen spolku a profesor vimperského gymnázia, přetočil hodiny se slovy: „*Tak a teď půjdeme proti proudu času a vrátíme se zpátky.*“ Místo, kde soutokem tří potoků vzniká Studená Vltava, posloužilo k slavnostnímu zpěvu české hymny, ovšem s německým textem. Nechyběl ani přípitek s lahví šampaňského a poslední kapky z láhve byly vlitý do Studené Vltavy.

Pevnost Arkádia, kterou sám vymyslel pro malé i velké děti Zdeněk Škopek, se uskutečnila 24. září 2005 v zahradách zámku Vimperk. Zdeněk přichystal spoustu krásných atrakcí, organizaci zvládl na jedničku, a podařilo se mu tak vytvořit krásné a velmi příjemné odpoledne. Velitelství celé pevnosti vzal samozřejmě na sebe, role jeho pobočníka se ujal Alois Burian, Františka Suchého děti obdivovaly jako náčelníka indiánů a Jarmila, Dana a Iva se chopily barové obsluhy správného westernového salónu. Na sto padesát rekrutů se přihlásilo do armády Spojených států a každý si mohl absolvováním různých disciplín vydělat žold, který pak utratil v táborovém baru. Střelba z luku, opičí dráha či znalost přírody byly jen některými ze stanovišť. Největší úspěch měla ale lanovka, na kterou dokázaly děti stát několikahodinovou frontu. Miroslav Cinádr, člen nově vzniklé skupiny historického šermu Artego, lanovku bezpečně zajistil a celý půl den ji také obsluhoval. Celou akci zaštitilo několik skupin a je jedno, že jedna jen šermuje, druhá hraje divadlo a třetí se věnuje skautingu, nejdůležitější je, že jsou to lidé, kteří se rádi baví a jsou ochotni připravit i něco pro ostatní.

„*Je těžké každý rok vymyslet příběh o Mikuláši a čertech tak, aby měl nějaký poučný závěr a lišil se od těch předchozích.*“ Slova a myšlenky Zdeňka Škopka, které se mu v hlavě zmítaly od jara do zimy, zda se opět chopit trochu nevděčné režisérské a organizátorské role a sepsat scénář. Výsledek ale předčil všechna očekávání! Přátelství malého čerta s andělem a příběh o tom, že nikdo nemá nic jistého, se pro diváky stal

naprosto nezapomenutelný. Zkoušelo se přibližně čtyři týdny při studeném a zasněženém počasí a opět se hrálo na dabing. Satana namluvil sám režisér, hrát ale nechtěl, a tak přemluvil do role Tomáše Balého, který si svoji roli nakonec náramně užil. Premiérově si zde zahrála vedle skupiny historického šermu Berit i skupina historického šermu Artego a nechyběli ani skauti. Velký úspěch měli andělíci ve fotbalových trenýrkách a podkolenkách, kteří si během čekání na rozdávání dárků krátili čas hraním fotbalu. Diváci se jednoznačně shodli na tom, že tohle bylo jedno z nejlepších představení, které Zdeněk Škopek vymyslel a sepsal, a za to mu patří obrovský dík.

Jak se již stalo tradicí, nechyběly na závěr roku silvestrovské jízdy pod patronací Stifterovského pošumavského železničního spolku. A na jaké téma vlaky vyrazily tentokrát? *„Vyrostla štíhlá jedlička, tam mezi modříný. Zelená byla celičká, od jara do zimy.“* Kdo by neznal známou píseň z ruské pohádky Mrazík. A právě ten a další známé postavy vítali brzy ráno na vlakovém nádraží ve Vimperku první cestující, kteří se v několikastupňovém mrazu a v třičtvrtěmetrovém sněhu brodili do nastartované „mašiny“. Ta jich letos převezla na dvanáct stovek. Ivánek, Libor Felgrl, si odmítal pokleknout před dědečkem Hříbečkem, Františkem Suchým, ruské krasavice, Dana Škopková, Iva Doulová, vesele pěly napříč celým vlakem, dědeček Mrazíček, Zdeněk Škopek, sliboval Marfušce, Jarmile Kůsově, ženicha. Roli nesmělé a pokorné Nastěnky ztvárnila Pavlína Kůsová. Nechyběli ani loupežníci, za které se převlékli Otakar Vokáč, Jan Švehla, Zdeněk Škopek ml. a Jiří Pán. Mimo jiné bylo možné ve vlaku potkat i samotného Vladimíra Iljiče Lenina. Celá recesistická akce měla obrovský úspěch a účinkující si ji užili naplno od začátku do konce. Obdiv vzbuzovalo také okénko, ze kterého zpívala na otevřené scéně Marfuša. Celá akce byla umocněna pravým šumavským sněhem a krutou zimou, takže nebylo vůbec těžké se přenést na daleký východ a ruskou atmosféru si s postavičkami prožít od rána do večera. Krásné pohádkové kostýmy se zrodily z rukou šikovné Ivy Doulové za pomoci Jarmily Kůsově.

Autorskou pohádku Zdeňka Škopka, která se začala zkoušet už od září roku 2005, se Bouček konečně rozhodl dokončit. **Princezna Václavka aneb Jak to Honza nevzdal** se opět dala do pohybu na jaře roku 2006. Jak řekl Zdeněk Škopek: *„Při každé zkoušce přichází nějaký nápad a některé scény pak dostávají úplně jiný smysl. To je asi na zkoušení to nejkrásnější. Takže jaká bude nakonec konečná podoba pohádky, asi ještě nikdo netuší.“* Šlo o klasickou, i když trochu moderní pohádku, v níž nechyběl Honza z neurozeného rodu. A princ Blond, který chtěl získat princeznu podvodem. Obyčejný

Honza však ukáže svoji statečnost před tříhlavým drakem a princeznu Václavku si právoplatně vyhraje. Zdeňkovi byla nejbližší role režisérská, a tak si s ostatními pohrával, tvořil a piloval moc rád. Premiéra pohádky byla přichystána na začátek června v rámci Vimperských arkád.

Mezitím v sobotu 18. března 2006 rozveselil pravý šumavský country bál nejednoho účastníka. Přišel i ten správný čas pro Bouček, kdy dámy i pánové nechali kravaty, saka a dlouhé róby doma a oblékli slušivé country kostýmy. Atmosféra byla velmi přátelská, veselá, doplněná Zdeňkovým humorem a vzhledem k charakteru country tanců neomezující dámy k tanci. Country bál je na rozdíl od klasického bálu společenský, hlavně v tom smyslu, že se lidé baví více méně společně, a ne pouze v páru.

Najednou v dubnu 2006 však přišla obrovská rána, kterou nikdo nečekal. Ze dne na den opustil svět táta od dvou kluků, manžel, kamarád, přítel, bavič, velitel skautů, herec

a režisér divadelního souboru Bouček. Ve svých nedožitých čtyřiceti letech na Velikonoční pondělí naposledy vydechl. Jeho ztráta zasáhla všechny divadelníky, ale i přilehlé okolí. Zdeňkova práce byla tak rozsáhlá, že jeho náhlý odchod byl pro všechny obrovskou ránou. Jaroslav Pulkrábek, Zdeňkův kolega u skautského oddílu, kamarád, herec a nynější ředitel městského kulturního střediska ve Vimperku, nemohl zprávu o Zdeňkově smrti vůbec pochopit. Neustále si ji četl a snažil se přijít na to, zdali si to jen nějak špatně nevysvětlil. Tehdejší starostka Vimperku Stanislava Chumanová připomínala jeho široký záběr, a to, že bude chybět naprosto všude, kam se podívá. Vimperské čarodějnice a čerti, masopust, skauti, silvestrovské jízdy na Boubín, byly to desítky akcí, kterým dal svým osobitým humorem a až dětskou radostí ze života neopakovatelnou podobu. František Suchý přišel i o jediného kamaráda, kterého ve Vimperku měl. Vzpomíná, že se poznali po vojně a zažili společně nejedno dobrodružství při skautských výpravách. Snílek i dřič Zdeněk. Zanechal po sobě mimo jiné nedokončenou pohádku, kterou sám napsal a režíroval. Divadelní soubor Bouček se ocitl na rozcestí, zda se vším skončit, nebo se snažit pokračovat dál.

Na prvního máje měli již naplánovanou akci na zámku ve Vimperku, a to slavnostní otevírání muzea v duchu první republiky. Zdeněk tam měl svoji velkou roli a ostatní se báli, že to bez něj nezvládnou. Jeho pozice lidového vypravěče a nadaného zpěváka byla neodmyslitelnou součástí celého zahájení turistické sezóny. Za Boučkem se zastavil Zdeněk Škopek ml. přezdívaný Kulda a řekl: „*Já do toho půjdu s vámi. Táta by*

měl radost a vůbec nevádí, že neumíme zpívat, publikum to nějak přežije.“ A tak se u této příležitosti na Zdeňka zavzpomínalo a jeho syn zde přednesl a ustál vzpomínkovou řeč. Přátelé

a známí uspořádali také vzpomínkový večer 10. června 2006 v sále městského kulturního střediska ve Vimperku, kde byla otevřena výstava fotografií, scénářů a kostýmů u příležitosti Zdeňkových nedožitych čtyřiceti let.

Devátou společnou akcí se Stifterovským pošumavským železničním spolkem bylo pozvání 24. června 2006 na Prvně pořádané předprázdninové postřižinské pivobraní v Pivovarském parku ve Volarech. Strýce Pepina měl ztvárňovat kdo jiný než Zdeněk Škopek. I na této akci se na něj vzpomínalo. Muselo se to bez něj ale obejít. Dále se na výpravě v dobových kostýmech zúčastnili Iva Doulová, Jarmila a Pavlína Kůsová, František Suchý a Lenka Vávrová se svými dvěma dcerami.

Pohádka **O princezně Václavce aneb Jak to Honza nevzdal** měla poměrně zamotaný osud. Bylo třeba dopsat konec, čehož se nakonec chopil František Suchý, ale stejně tak bylo třeba poradit si se Zdeňkovou rolí táty Vávry. Nakonec byla tato postava ze scénáře vyškrtuta a její některé repliky dostala do úst paní Vávrová, kterou ztvárnila Dana Škopková, manželka Zdeňka Škopka. A tak se 26. srpna 2006 dočkala Václavka své premiéry na městské slavnosti na zámku ve Vimperku a opět sklídila velký úspěch. Diváci byli nadšení, tleskali a smáli se, jak jen to šlo. Všichni společně zavzpomínali na „pana Vávru“, který na ně shlížel již shora a možná si říkal: *„Co jste mi s tou pohádkou udělali! Vy jste ji ale zmastili!“*

Po Vimperské slavnosti přišlo pozvání do partnerského města Freyung, kde probíhala historická slavnost. Dana, Iva, Jarmila, František, Honza a Lenka Vávrovi s dcerami si užili průvod městem a v historickém jádru se poté v podvečer 3. září 2006 popíjelo velmi silné pivo, pojídaly se bavorské párečky a zavládla přátelská atmosféra. Přítomným se ani nechtělo domů.

A aby toho veselí nebylo málo, jedno větší pozdvižení, tak říkajíc „rychloakce“ s „přepadovkou“, se událo 9. září 2006 na srubu u Vacova pod širým nebem, kdy si svatebčané Petr Kornia se svojí Miluškou řekli ano. František Suchý byl velmi kouzelná, puntíkatá, těhotná Františka, Iva Doulová byla též těhotná Andulka a Jarmila Kůsová si užila roli zhrzeného otce Františky a Andulky. Petr Kornia neskrýval slzy dojetí a nejvíce ocenil Františku se slovy, že to prý byla vždy jeho tajná láska. V té době už Petr

s Boučkem nehrál, nicméně oni se alespoň pro svého kamaráda pokusili o tuto veseloakci, která svůj účel splnila.

Šumavou po stopách Karla Čapka byla desátá společná akce Stifterova pošumavského železničního spolku a Boučka, kdy se všichni společně vydali na historickou vycházku v sobotu 23. září 2006, aby se pokusili zrekonstruovat Čapkovy cesty Šumavou ze září roku 1925. Karel Čapek zanechal tenkrát z dovolené oněch pět črt,

z nichž je poměrně těžké rozhodnout, kterou ze šumavských vesnic procházel. Nicméně víra a fantazie zasévaná Romanem Kozákem do nadšenců v prvorepublikových kostýmech byla nesmírně silná. Donutil všechny uvěřit, že právě v těchto místech Karel Čapek stanul. František Suchý, jeho dvě dcery Hana a Barbora, Jarmila Kůsová a Iva Doulová se ve Volarech připojili k manželům Kozákovým a procestovali pěšky trasu Černý Kříž – Dobrá – Soumarský Most. Nechyběl piknik v trávě, četba z knihy O pejskovi a kočičce. Malý turistický výlet nebyl však samoúčelný. Roman Kozák, autor několika knížek věnovaných Šumavě, zde totiž přátelům představil další titul zabývající se právě Čapkovou šumavskou dovolenou.

Silvestrovský speciál se na sklonku roku 2006 opravdu otřásal hrůzou, a to od začátku až do konce. Fantazii se meze nekladly a strašidelné líčení bylo obzvlášť časově náročné. Jarmila Kůsová vzpomíná, jak dorazili na vlakové nádraží o dvě minuty později

a ani vyslaný předvoj nedokázal vlak zdržet. Urychleně nasedli do svých vozů a jali se stíhat silvestrovskou soupravu, kterou dostihli na nedaleké Lipce. Cesta byla opravdu hrůzostrašná, protože Ivy Subaru málem nabouralo. Pak už ovšem nic nebránilo bujarému veselí a pořádnému strašení v sedmém silvestrovském speciálu, který měl pod palcem opět Stifterův pošumavský železniční spolek. Akce se opravdu vydařila a opět byl pokořen rekord v počtu cestujících. Na Kubovu Hut' dorazilo přibližně okolo 1700 nadšenců, kteří se vydali tuto recesistickou akci podpořit. Iva Doulová měla nádherný, dokonale propracovaný kostým medúzy, František Suchý se zamiloval do svých červených nalepovacích nehtů, které mu kostým krvežíznivého hraběte Draculy o to více umocňovaly. Dana Škopková alias Fany Štubová měla kostým lehký, jednoduchý a role vražedkyně jí skvěle padla. Jarmila Kůsová – Smrt – byla nelítostná k mladým i starým a všechny utvrzovala v tom, že žádný šťastný nový rok nebude, jen ať se netěší.

Premiérově se 18. ledna Bouček ujal organizace maškarního bálu pro děti v kulturním domě Cihelna ve Vimperku. František Suchý jako vedoucí skautů a Jarmila Kůsová jako učitelka dětí v mateřské školce v kostýmech klaunů připravili pro děti ale i dospělé přes tři hodiny zábavných soutěží a nejrůznějších tanců.

Jaro pravidelně začínalo čarodějnicemi, ale ve Vimperku se představení hrát nemohlo, právě kvůli nešťastné události z roku 2004, a tak si vimperské ochotníky pozval do nedalekého Buku starosta obce Antonín Mráz, který si sám vymyslel, že si s Boučkem zahraje. Celou akci se rozhodl uchovat v naprostém utajení, až jeho manželka pojala podezření, že do Vimperku jezdí o víkendech za úplně jiným zájmem. Nedalo se nic dělat, pro záchranu manželství musel s pravdou ven. Hrála se znovu obnovená a přeobsazená Čarodějnická akademie z roku 2005. Obsazení bylo až na některé změny stejné. V roli skautů se nově předvedl právě zmíněný starosta Antonín Mráz a Jan Vávra. Ohňové skřítky nepředstavoval Berit, ale Artego. Diváci se hercům zdáli poněkud překvapení, možná právě proto, že v Buku nikdy nic takového neviděli. Dorazili i skalní fanoušci z Vimperku a místní hasiči se postarali o výbornou organizaci.

Na česko-bavorskou přehlídku amatérské tvorby nevzpomíná Bouček moc rád, a to právě z toho důvodu, že jejich Princezna Václavka se odehrávala na přímém poledním slunci a Iva Doulová to odnesla úpalem. Jaroslav Pulkrábek, jeden z organizátorů akce a pantatíček král, si prosadil svou, tudíž se hrálo 9. června 2007 ve dvanáct hodin. Tato akce nebyla pouhou ukázkou amatérské tvorby, nýbrž měla za cíl navázat kontakty mezi umělci na obou stranách hranice.

Strunkovice nad Blanicí měly 5. srpna tu čest, že zde Bouček premiérově odehrál pohádku **O Smolíčkovi**. Autor František Suchý ji celou režíroval za pomoci dalších dvou „hereček učitelek“ Jarmily Kůsové a Dany Kubíčkové. Po delší odmlce se opět vrátili k loutkové pohádce, a tak je příběh postavený na skutečných jezinkách a Smolíček Pacholíček je pouhá loutka. Trio divadelníků tenkrát zapomnělo přes všechny okolnosti na trému a pohádku s chutí „vyšvihlo“. Diváci byli moc spokojení. Vimperští se Smolíčka dočkali až 6. října u příležitosti akce Putování s rytíři, kterou skvěle zorganizovala skupina historického šermu Artego v zahradách vimperského zámku.

Začátkem listopadu se dohromady sešly tři spolky, které se podílely na znovuobnoveném čertovském představení dle scénáře Zdeňka Škopka. Ve Vimperku stále nebylo dovoleno hrát, a tak se divadelníci a šermíři přemístili do nedalekého

Zdíkova na pódium na Ostrově. V roli satana se nově blýskl Miroslav Cinádr a pod vedením Dany Kubičkové se připojil dětský divadelní soubor Damián při Základní umělecké škole ve Vimperku, ve kterém jsem v té době účinkovala a konečně jsem se dočkala vytoouženého hraní s vimperskými ochotníky. Damián v roli andělů dostal novou zkušenost zahrát si s „velkými“ herci a zkusil si, jaké to je hrát na playback, protože celé představení bylo namluveno z předešlého roku.

Poslední den v roce 2007 se na vimperském nádraží setkaly nejrůznější sci-fi a fantasy postavy, které na vesmírnou stanici Kubova Huť přepravil skrze hvězdný prach osmý speciální silvestrovský interlokál. Ač se téma letošních jízd zdálo Boučku poměrně kostýmově náročné, dokázali opět překvapit. Nakonec vše nasvědčovalo tomu, že se Kubova Huť změnila v natáčení Červeného trpaslíka a zástupci hvězdných válek předvedli, jakou mají sílu. Nechyběla elfka, víla Zvonilka, Hermiona Grangerová. František Suchý si poslední den v roce užil v roli kapitána Nemo.

1.3 Desetiletí s divadlem

Souhra nešťastných náhod a soudní řízení po tragické události v letním kině neumožňovaly další program pro děti na Filipojakubskou noc. Na jaře roku 2008 však soud skončil, a tak divadelníci připravili v novém obsazení dle scénáře z roku 2001 **Malou čarodějnici**. Je málo těch, již příběh neznají z knižního vydání či z Večerníčka, ale takovou podívanou, jakou připravil Bouček, Artego a Damián, tu neměl možnost vidět jen tak někdo. Zkoušet se začalo v březnu a žáci ze základní umělecké školy literárně dramatického oboru Damián si poprvé vyzkoušeli, jaké je to dabovat. Celý scénář se nahrával v televizním studiu Epigon a Petr Krejsa se postaral o střih. Katastrofální stav pódia letního kina způsobil i přesun scény, tudíž se pohádka hrála nově na zámeckých arkádách. V roli Malé čarodějnice se předvedla Zuzana Kubičková a skupina historického šermu Artego se postarala o ohňovou show. Zdeňka Škopka v pomyslné režisérské židli vystřídal František Suchý a Jarmila Kůsová se představení nezúčastnila kvůli odjezdu na ozdravný pobyt do lázní. Vystoupení mělo úspěch a v nedaleké obci Buk se dočkalo reprízy. Ta byla také velmi ojedinělá a originální, když se děsivé čarodějnice rozhodly vyvolat ohňové skřítky, přihnala se s nimi velká bouře. Za hromů a blesků blížících se ke kostelu na náměstí obce čarodějnice odříkaly své kouzelné formule a ohňoví skřítky dělali, co mohli, aby před deštěm uspěli. Všichni promokli na kost, ale celé představení bylo dohráno a sklidilo zasloužený úspěch.

Rok 2008 se nesl v duchu oslav desátého výročí založení spolku. Kdo by si to tenkrát pomyslel, že se za deset let Bouček udrží a doslova se vyšvihne mezi neodmyslitelnou součástí kulturních akcí města Vimperk. Ze zakládajících členů zbyla již jen Jarmila Kůsová, ale nové posily a externí členové dodávali divadelníkům takřikajíc nový vítr do plachet. O tom, že to nejsou jen „suší divadelníci“, kteří si odbudou zkoušky a vystoupení, svědčí i nejrůznější akce, které si užívají pouze jako přátelé a kamarádi, jimž vlastně samotné hraní a zkoušení chybí. Proto bylo možné Bouček potkat na dvou historicko-recesistických vycházkách. Na jaře 8. března se vydal **Šumavou... Tam, kde Karel Klostermann hledal inspiraci**. Ve stylovém oblečení připomínající dobu první republiky zahájili výpravu k pramenům řeky Volyňky a k místu zastřelení posledního šumavského vlka. Začátkem léta 14. června je bylo možné potkat jako spisovatelskou elitu v čele s Julem Vernem. **Výšlap na Svatou Maří se spisovateli** měl hlavní cíl, jenž se podařilo naplnit v plném rozsahu. Božena Němcová, kterou představovala Jarmila Kůsová, Vlasta Javořická v podání Dany Škopkové a Iva Doulová jako Agatha Chistiová vzdělávaly četbou z vlastní tvorby potulné kolemjdoucí a přispěly tak k posilnění kulturní vzdělanosti v kraji pod Boubínem.

Ke kulatému výročí nechyběla ani výstava ve Vlčkově věži na zámku ve Vimperku, kterou si mohli návštěvníci přijít prohlédnout celou sezónu. Bouček bylo možné mimo jiné potkat na akci v Tažovicích, u vzpomínkové akce 160. výroční narození a 85. výročí úmrtí Karla Klostermanna, kterého se s elegancí chopil František Suchý, a 100. výročí narození Ladislava Stehlíka, o jehož ztvárnění se postaral Roman Hajník. Letní sezónu na arkádách v areálu vimperského zámku uzavíral Bouček loutkovou divadelní přehlídkou Vimperský Kašpárek, kde vystoupili prvně se svojí pohádkou O Smolíčkovi.

A protože se pomalu a jistě obnovovala tradice venkovských představení po úspěšné Malé čarodějnici, Vimperk si opět po letech přál vidět velké peklo. František Suchý se chopil role nejdůležitější, což bylo psaní scénáře. **Čertovský nespoutaný divoký rej a nebeská spravedlnost** se odehrála v parku u řeky Volyňky na vyvýšených terasách 5. prosince 2008. Nejmenší diváci opět doslova valili oči strachem, když se pekelníci vypravili mezi obecenstvo a jali se s hořící pochodní vytahovat hříšné duše na scénu. Starší děti možná jen lehce mohly vytušit, že je to celé nahanané, ale i tak v nich byla malá dušička při představě, že si čert vybere právě je. Satan, kterého si premiérově zahrál Zdeněk Škopek ml., se rozhodl zbavit alespoň na jeden jediný rok Mikuláše, a to

sázkou o duše. Bohužel malí andělíci v podání žáků dramatického souboru Damián neměli na čerty sílu a souboje o duše prohráli. Celou situaci zachránil svatý Petr, který andělům přivedl malého, ale šikovného Mikuláše a ten za toho velkého mohl rozdat hodným dětem dárky.

S koncem roku 2008 přišly deváté silvestrovské jízdy. Stifterův pošumavský železniční spolek se letos s tématem opravdu vytáhl. Večerníčkové postavičky byly tím nejděčnějším, co mohlo malé diváky potěšit. Na vlakovém nádraží se tedy objevil motýl Emanuel s Makovou panenkou, Bob a Bobek, za něž byly Iva Doulová a Dana Škopková. Zapálení pro pohádky neskryval ani místopředseda Stifterovského spolku Roman Kozák, který se pro roli Trautenberka oholil. Stejně tak František Suchý shodil svůj plnovous, aby věrohodně ztvárnil mladého školáka Macha a Jarmila Kůsová mu sekundovala v roli Šebestové. Na Kubovu Hut' se během tří spojů převezlo na 1500 cestujících a opět se celá akce velmi vydařila.

Oslavy desetiletí s rokem 2008 sice skončily, nicméně Bouček na následující sezónu přichystal nový projekt. Pokusil se o realizaci vlastního kalendáře, v němž každý měsíc v roce bylo možné zhlédnout nejrůznější dvojsmyslné citáty. Vše bylo potřeba dostatečně promyslet a domluvit termín na fotografování se všemi divadelníky a přáteli, kteří se na kalendáři podíleli. František Suchý jakožto autor nápadu se tedy zasloužil o nejrůznější motta a propojil je s originálními nápady. Od jara do podzimu trvalo, než kalendář spatřil světlo světa a dostal se do volného prodeje.

Nově se Bouček jako čarodějnická výprava v čele s čertem účastnil sjezdu pohádkových kanceláří v Písku 21. března 2009, kde měl tu čest poznat krále pohádkového království Zdeňka Trošku. Po dopoledním sněmu pohádkových bytostí následoval průvod městem a křtila se knížka Pohádek z jižních Čech a Šumavy aneb vyprávění kapra Jakuba, jejichž autorkou je Barbora Stluková. Další novou akcí bylo například slavnostní otevření kulturní sezóny města Vimperk 30. května. Aktéři vystupovali v krásných secesních kostýmech. Bohužel divadelníkům nepřálo počasí, a tak se na náměstí nesešlo příliš diváků.

Novým nadšencem, jenž se k Boučku připojil, byl Josef Kabourek, který v ochotničení nebyl žádný nováček. Mezi jeho další zájmy patřilo období třicetileté války a její rekonstrukce. Vypravil společně se všemi na kostýmovaný průvod do Českého Krumlova na Slavnosti pětileté růže. Dámy ovšem na výlet nevzpomínají příliš

rády. Průvod byl příliš strojený, nudný, až přísně kontrolovaný, bylo třeba držet přesné vzdálenosti, nevybočovat z řady, neusmívat se na obecenstvo a ani se nijak projevovat. Celou akci každoročně organizuje město Český Krumlov.

Na závěr školního roku pořádá dechový orchestr při základní umělecké škole ve Vimperku pod vedením pana kapelníka Petra Staňka tradiční noční koncert na zámku. Pavel Vališ, současný ředitel školy, oslovil i další spolky, jež by zpestřily večerní atmosféru. Tradičně nechyběli šermíři a to jak Berit, tak také Artego, s nímž jsem již 26. června 2009 prvně vyšla na scénu s mečem, jakožto právoplatná členka. Mimo jiné jsem měla tu čest si právě za živé hudby dechového orchestru nejenom zapochodovat s mažoretkami Premium, ale také se ukázat v roli Bílé paní. Několikaminutový pantomimický vstup ztvárnili divadelníci na horních terasách druhého zámeckého nádvoří a diváci tak mohli obdivovat smrt alias Jarmilu Kůsovou, strašidelnou čarodějnicí odehrála Dana Škopková, role bezhlavého rytíře se chopil František Suchý stejně tak přirozeně, jako své hlavy, kterou si nesl v náručí. Pořádnému strašení dodával šmrnc Josef Kabourek jakožto upír elegán.

Letní sezónu měl Bouček opět velmi pestrou. Zavítal do Šumavských Hoštic na pravou veselici a Rajčatobraní, obec Lenora si ho pozvala 25. července na Slavnosti chleba a správné dobrodružství zažil i se Stifteráky 22. srpna na Jihočeském létě s párou, kdy se právě pomyslným pódiem stal jedoucí vlak, a scénka Josefa Hasila ohromovala cestující. Pauza nepřišla ani s blízcími se prázdninami a v kostýmech se ochotníci poslední prázdninový víkend 4. září vypravili na městské zámecké slavnosti do partnerského města Freyung.

Sezónu 2009 zakončil Bouček jak jinak než čertovskou pohádkou **O nepovedeném čertovi**. Nově se hrálo v prostorách zrekonstruovaného hotelu Zlatá hvězda a představení ochotníci nastudovali společně s Artegem a Damiánem. Prvně jsem se stala hlavním strážným a bojovým archandělem. Role satana zůstala režisérovi Františku Suchému, nové posily pro pohádku byly objeveny v Josefovi Kabourkovi v roli Mikuláše, kdy účinkovala i jeho rodina. Na scéně opět nechyběli stálí členové v roli čertů: Jarmila Kůsová, Iva Doulová, Dana Škopková a Dana Kubíčková. Nepovedeného čerta sehrála Zuzana Kubíčková a anděla Serafína Iva Vavříková. Na stranu bojových čertů ze skupiny historického šermu Artego se postavili Zdeněk Škopek a Zdeněk Sonák. Scénář patřil zesnulému Zdeňkovi Škopkovi, ale při divácké oblibě bylo vidět, že se jeho texty stávají opravdu nesmrtelnými.

A pro ty, kteří zavítali poslední den v roce na vlakové nádraží ve Vimperku, bylo přichystáno cestování časem ze století do století. Nejrůznější historické postavy se proháněly vlakem a vykřikovaly své známé repliky. Roman Hajník, Othello, předseda Stifterovského pošumavského železničního spolku, hledal Desdemonu, Roman Kozák s kalichem na prsou volal, že neodvolá, Dana Kubíčková, Marie Terezie, hledala další své děti, Karel IV., Zdeněk Sonák, se svou čtvrtou manželkou Eliškou Pomořanskou v mé osobě, lamačkou mečů, hrdě procházel a sliboval vystavět univerzitu a Karlův most. Silvestrovským speciálem se vydala i Marie Curie Skłodowská, kterou si užila Jarmila Kůsová, když rozbíjela pomyslné atomy mužům na hlavách svým kladívkem. Kateřina Kopecká z Artega se stylizovala do role Kleopatry a Zdeněk Škopek si dokázal získat publikum svým inkvizitorským výstupem. František Suchý zvolil pro tento den postavu Meckieho Messera a Dana Škopková byla velmi věrohodnou čarodějnici. Nově se s Artegem na scéně objevil Jan Kačmár v roli svého jmenovce Jana Žižky z Trocnova. Vlaky musely být tento rok posíleny, takže místo tří spojů jely nakonec čtyři a na Kubovu Huť přivezli přes dva a půl tisíce cestujících.

Rok 2010 přinesl divadelníkům nespočet zajímavých možností, zkušeností, nových kontaktů a hlavně nespočet krásných zážitků. Tím největším byl projekt k oslavám výročí milénia Zlaté stezky. Již loňského roku v září přišel návrh z německé strany na spolupráci při vystoupení na hraničním přechodu Mechový potok u Českých Žlebů. V únoru 2010 došlo k prvnímu pracovnímu setkání se zástupci sdružení KuLaMu (KulturLandschaftsMuseum) Haidmühle s Erichem Dornerem a Michaellem Sellnerem.

Premiéra dvojjazyčného představení, které bylo velmi náročné nazkoušet a správně zkomponovat, se uskutečnila 18. dubna 2010. Ten den se na česko-německé hranici

u Českých Žlebů a Haidmühle sešlo velké množství účinkujících. Z německých zástupců byl v čele spolek Festspiel Leopoldsreut a Češi měli zastoupení v divadelním souboru Bouček, skupinách historického šermu Artega a Berit a dětského divadelního souboru Damián při ZUŠ Vimperk. O průvodní slovo a překlad textů se zasloužil Roman Hajník společně se Šimonem Blashkem. Diváci tak mohli zhlédnout tři krátké výstupy, jež se orientovaly na významné okamžiky Zlaté stezky. Nejprve se seznámili se třemi nejvýznamnějšími obchodními městy, jako byl Vimperk, Prachatice a Kašperské Hory. Podívali se do šestnáctého století na největší rozkvět a posledním vstupem byly války, útrapy a mor. Artega a Berit svedly jedno velké šermířské představení.

Týden předtím si Bouček společně se šermíři doslova v mrazivém počasí užil natáčení scén do dokumentárního a také hraného filmu o historii Zlaté stezky s názvem „Sůl – cesta bílého zlata“ v režii Günthera Raucha. Obě scény symbolizovaly morovou ránu a válečné útrapy 17. století.

Tím ale spolupráce s německými sousedy neskončila. Na přelomu května a června Bouček zavítal do nedalekého Leopoldsreutu, kde na místě zaniklé vesnice vznikl pro divadelní účely areál s pódium a dvěma krytými hledišti s celkovou kapacitou 640 osob. Na tomto místě se odehrával příběh mapující dějiny obce a všechna představení byla beznadějně vyprodaná. Sehnat volné lístky bylo prakticky nemožné. Během dvou hodin se divákům představilo na 120 herců a Bouček se zde blýskl s nově nacvičenou scénkou **Lazebna**. Rádi a s úsměvem vzpomínají na příhody, které se jim udály během příprav. Když pravidelně dojížděli na zkoušky do nedalekého Bavorska, nevyhnuli se silniční kontrole, a tak němečtí policisté byli často svědky jízdy plných aut s rekvizitami (necky, kostýmy, lazebnické náčiní).

Projekt oslav 1000 let Zlaté stezky pokračoval i přes prázdniny, a to hned dvojnásobným vystoupením v Českých Žlebech, které bylo inspirováno scénkami na Mechovém potoce. Bohužel pod širým nebem si s herci hrálo červencové počasí, kdy se dokonce samotná smrt začala pod prudkými kapkami deště rozpouštět. Na konci srpna soumarská karavana dorazila na historickou slavnost do Vimperku. Opět si s účinkujícími pohrávalo počasí a místo letních teplot na ně seslalo ranní mráz. Ovšem přes všechny drobné potíže se veškerá představení vyvedla.

Ačkoliv dominantní akcí pro rok 2010 byl projekt Zlaté stezky, divadelní soubor Bouček nezanevřel na své tradiční akce, jako byl počátkem března maškarní bál v kulturním domě Cihelna, tentokrát v režii Boba a Bobka. V hotelu Zlatá hvězda se tančilo country a návštěvníci si 3. dubna připomněli známé postavy z filmu Limonádový Joe a lepší děvy zatancovaly kankán přímo na baru. Akce Čarodějnický pochod za úplňku přilákala na hřiště u Volyňky nespočet dětí, pro které Bouček připravil soutěže a zábavné hry. Skupina historického šermu Artego na závěr programu předvedla svoji ohňovou show.

O den později, prvního května, se Bouček společně se Stifterovým pošumavským železničním spolkem vydal hned na dvě akce. Dopoledne oslavovali 115 let tratě Dívčice – Netolice, kam přijel dokonce i parní vlak a divadelníci se prošli v průvodu městem

společně s netolickými kolegy spolku Tyl. Během několika hodin již ale seděli v sále Městského kulturního střediska ve Vimperku černí od hlavy až k patě v dobových kostýmech a vítali režiséra Zdeňka Trošku, který přivezl svůj film Doktor od jezera hrochů. Sám před zaplněným sálem uvedl vimperskou premiéru a neskrýval svůj obrovský dojem, o němž se zasloužili nejenom černoši, ale i plyšová zvířata, zejména pak několikametrová žirafa.

Další zajímavou, tentokrát červencovou akcí, se staly oslavy 10 let otevření Klostermannovy stezky ve Štěkni. Černošské oděvy vystřídaly elegantní secesní kostýmky a František Suchý ztvárnil roli samotného Karla Klostermanna. Byl to bezpochyby den plný nejrůznějších zážitků, ať už šlo o jízdu bryčkou taženou koňmi k otavskému splavu nebo o pózování na jezdeckých koních. V druhé polovině léta zavítali do Volar, kde se pokusili o unikátní zápis do české knihy rekordů za největší počet lidí pochodujících v pravých dřevácích a ještě tam stihli zahrát pohádku O Smolíčkovi.

Tradiční akcí první zářijový týden je pozvání do partnerského města Freyung. Bouček společně se skupinou historického šermu Artego secvičil šermířské pantomimické představení **Křižáci**. Celá akce nás stála ale pořádné nervy, a to hned v úvodu, kdy se zpozdil autobus a všichni do Německa dorazili právě ve chvíli, kdy průvod městem vrcholil. Jali jsme se ho stíhat a celí uřícení jsme pak ocenili půllitr dobrého bavorského černého piva, jenž jsme dostali na hradě Wolfstein. Smůla nás ale provázet nepřestala, protože jedna velmi akční Němka nám v průběhu dramatického představení, během skonu hlavního křižáka, narušila celou scénu svými výkřiky a snahou zachránit svého vyvoleného. Nakonec i přes to všechno vzpomínáme na Freyung v dobrém.

Posledním vystoupením roku 2010 se stala, jak jinak **Čertovská pohádka aneb možná přijde Mikuláš**, která byla představena v hotelu Zlatá hvězda ve Vimperku. Převzatý scénář z roku 2008 opět secvičilo několik souborů (Bouček, Damián, Artego). A sbohem posledního dne v roce divadelníci i šermíři dali opět při tradičních jedenáctých silvestrovských jízdách zvláštních vlaků. Kulatý rok oslavili při jízdě na Kubovu Huť hvězdy a celebrity, na které poté čekal červený koberec slávy a zasloužený aplaus. Myška Miniie v mé osobě a myšák Mickey, ztvárněn Zdeňkem Sonákem, doslova vháněli do očí nejmenším slzy štěstí. František Suchý se proháněl vlakem jako Ozzák ze známého televizního seriálu Comeback, Dana Škopková s Ivou Doulovou

tvořily skvělou dvojici Lauer a Hardy. Nechyběl Daniel Nekonečný se svými tanečnicemi, Bonnie a Clyde, nebo samotná Madonna.

„Rožmberský Vimperk aneb i ve Vimperku rozkvetla rožmberská růže, pojďme si tedy společně připomenout časy dávno zaniklé a minulé.“ Heslo, jenž z plakátu přivolávalo návštěvníky na vimperský zámek. Rok 2011 se nesl ve znamení rožmberské růže, protože tomu bylo právě 400 let od úmrtí posledního žijícího mužského potomka tohoto rodu. Města v jižních Čechách pořádala různé oslavy na počest Petra Voka a ani Vimperk nebyl výjimkou, kdy se zde na zámku 22. května slavnostně zahájil rožmberský rok.

Svou návštěvou vimperské občany poctil sám velký pán Petr Vok z Rožmberka, jehož představoval František Suchý, který dorazil na zámek v kočáře společně se svým fraucimorem (Jarmila Kůsová, Dana Škopková, Dana Kubíčková, Iva Doulová, Michaela Kačmárová, Martina Králová, Zuzana Kubíčková), nechyběla ani čestná stráž (Zdeněk Sonák, Jan Vávra, Jan Kačmár, Jan Švehla). V zámecké kapli šlechtice uvítali místní podnikatele a poté panovník pokřtil rožmberský čokoládový dukát, jenž byl k dostání po celou turistickou sezónu ve Vimperku.

Zanedlouho po domácích oslavách se ozvalo okresní město Prachatice a divadelní soubor Bouček společně se šermíři z Artega a Beritu zavítal na krásné renesanční náměstí, kde při muzejní noci sehrál představení z dob Petra Voka. Nechyběl ani kronikář Březan, jenž se ujal vyprávění nejdůležitějších momentů v životě známého jihočeského šlechtice. Na pozadí tohoto vzpomínání se odehrálo několik scének, mezi nimiž nechyběli pasovští, kteří táhli pro svůj žold, hospodská šarvátka. Poslední chvíle života Petra Voka na scéně překazila nepřízeň počasí, a tak se nakonec hrálo a šermovalo ve stísněných prostorách muzea. Což nebylo pro muže se zbraní úplně bezpečné.

Do třetice se divadelníci za dobu své existence podívali opět do Tažovic, kde předskakovali ochotnickému netolickému spolku Tyl. Jejich ač krátká, akční, energická, divadelní scénka, jež byla propojena souboji a rvačkou, byla divákem oceněna mnohem více než dlouhé a dramatické ztvárnění Zuzany Vojárové v režii zmíněného spolku.

V nedalekém jihočeském městečku, rodišti mistra Jana Husa, se pravidelně řadu let konají Husinecké slavnosti, v roce 2011 dostaly po dlouhé době novou podobu a vimperští ochotníci se zde blýskli hned dva dny po sobě. Na den staroslověnských věrozvěstů Cyrila a Metoděje se po setmění okolí domku mistra Jana Husa změnilo

v divadelní pódium a obecenstvo se zatajeným dechem pozorovalo krátkou etudu, kdy František Suchý se doslova vžil do role Jana Husa v jeho chvílích dobrých, ale i zlých. Velmi silný okamžik vytvořil i moment, kdy Hus z plného srdce rázně vykřikl: „*Neodvolám!*“ Plivači ohně symbolicky vychrlili plamen, jenž měl připomínat poslední minuty života na hranici. Druhého rána, 6. července 2011, se město probudilo do krásného a slunečného dne a svojí návštěvou je poctil opět František Suchý, tentokrát jako Petr Vok z Rožmberka se svým fraucimorem a celé oslavy slavnostně zahájil.

Nesmím opomenout ani dvě velmi důležité a stěžejní akce, které oslavovaly rožmberský rok ve Vimperku v srpnu 2011. Začalo se prvním ročníkem **Bitvy na Winterbergu aneb Rande na bitevním poli** 6. srpna., o němž pojednává kapitola číslo 4. Zámecká slavnost s názvem **Rožmberský Vimperk** 27. srpna. stála spolky veliké úsilí a bohužel skončila přes nepřízeň počasí velmi smutně. Již v únoru se jednalo o tom, že se do hlavní organizace zapojí domácí spolky, které na tradiční zámecké slavnosti nebylo možné zhlédnout. Divadelní soubor Bouček, skupina historického šermu Artego a Berit a dětský divadelní soubor Daminán při ZUŠ Vimperk vytvořily tedy společně velmi nabitý program na hlavním nádvoří a k tomu doprovodné aktivity, jako byla mučírna, věštírna a další.

Vše začalo velkým průvodem přes celé město, během něhož jel Petr Vok hrdě v čele v doprovodu svého fraucimoru a poté ho na podiu na hlavním nádvoří přivítaly místní cechy a obyvatelé Vimperku. Nejvíce ho dojala scéna o zrodu jeho rodu. Na slavnosti se vloudil ale i Černý Janek z Hoštic, který drancoval Vokovy družiny a pomáhal k vyprázdnění pokladnice svého pána. Kdyby počasí nenarušilo program, hodovalo, pilo a oslavovalo by se do svítání. Svému trestu neunikl ani již zmíněný Janek z Hoštic v podání Jana Švehly ze skupiny historického šermu Berit. Rozsudek byl odložen na 12. září, kdy na vimperském zámku zasedal ctihodný soud s veleváženým Petrem Vokem. Ten se zachoval jako spravedlivý a čestný. Rozsoudil prostopáše helmbrechtlice, čarodějnou příštipkářku Aničku, žebravou Mahulenu a mnoho dalších. Toto smyšlené představení v podání místních spolků sklidilo velký úspěch a Vimperští na pana Petra Voka jen tak nezapomenou.

S blížící se zimou opět nastal čas na přípravu dalších tradičních akcí, bez kterých si město Vimperk již neumí mikulášskou besídku a silvestr představit. Na motivy scénáře Zdeňka Škopka Čarodějnická akademie byla pohádka přestylizovaná do čertovského prostředí s názvem **Čertovská škola**. Trampy vystřídali Marek, Matouš, Lukáš a Jan

jako čtyři andělé. Profesorka Huňková alias svérázná Dana Škopková se vypraví se svojí třídou na školní exkurzi do Čertova mlýna, kde se učí něco o jejich historii. Když si prohlédnou i Martinův kabát s úpisy, zjistí, jak se v takovém čertovském mlýně straší. Jenže to ještě netuší, že se zde utábořili tři andělé strážní. Rozhodnou se je tedy utancovat a mezitím se vypraví do lesa pro potřebné ingredience k provedení kouzel. Rozumný Lukáš, Zdeněk Sonák, který v mlýně nepřenocoval, kamarády zachrání, ale narazí na Hexanu, Michaelu Kačmárovou a zamiluje se do ní. Čertice je poté soudem nejvyšším odsouzena k životu na zemi a zbavena znaků d'ábelských. Nakazila se bacilem lásky a andílky nechala uprchnout. Nejen Hexana, ale i Lukáš již není andělem, poznal lásku muže k ženě a skončil stejně jako Hex... Helena.

Novinkou byl 17. prosince 2011 v prostoru před pizzerií Marco ve Vimperku vytvořený velký živý hraný betlém, na němž se podílela velká spousta lidí. Průvodního slova se ujal František Suchý s Jarmilou Kůsovou, ti jako první přivedli na scénu Josefa s Marií, které zpodobnili Zdeněk Sonák a Michaela Kačmárová. Za zpěvu písně Chtít aby spal a dohledu archanděla Gabriela, zastoupeného Martinou Královou, Marie porodila malého Ježíška. Radostnou novinu jali se tancem oslavovat maličcí andílci jakožto děti z mateřské školky 1. máje ve Vimperku. I pastýři vzali své dary ze svých stád a šli ke chlévu, kde našli Marii s Josefem. Když se rozezněla píseň My tři králové, vystoupili z řad tři mudrcové, kterými byli Jan Vávra, Zdeněk Škopek a Dana Škopková a malému Ježíškovi hlavu k nohám sklonili. Na celé scéně se mimo šermířů z Artega a divadelníků z Boučku podílel dětský divadelní soubor Damián, z něhož Zuzana Kubíčkové odzpívala živě všechny písně. Večerní chvíle, během níž se na diváky začaly snášet sněhové vločky doprovázené vánočními písněmi, dojala téměř všechny. V závěru si mohli přítomní vzít s sebou do svých domovů světlo dovezené skauty z přímo z Betléma.

„Pojďte s námi, bumtarata, podívat se na zvířata!“ Verše ze známé Žáčkovy básničky mi vytanuly na mysli, když se na silvestra dalšími speciálními jízdami projel z Vimperku na Kubovu Huť cirkus. Námět pro dvanáctý ročník vznikl spontánně v únoru onoho roku, kdy se František Suchý, kterého bylo poté možné vidět v kostýmu pandy, při večerní koupeli rozmýšlel, jaké téma by bylo nejvhodnější. Cirkusem byli nadšeni jak účinkující, tak také diváci. Ve čtyřech spojích, které na nejvýše položenou železniční stanici převezly opět něco okolo 2 500 cestujících, nechybělo nic, co do správného šapito patří. V přeplněných vagónech se tedy proháněli medvědi na koloběžkách (Zdeněk

Sonák, Jan Kačmár, Jan Mráz) společně s klaunem Cibulkou (Erik Ernest), sličné akrobatky se hbitě protahovaly úzkými uličkami (Michaela Kačmárová, Martina Králová). Místopředseda Stifterovského pošumavského železničního spolku, Roman Kozák, krotil dravé lvice (Jarmila Kůsová, Iva Doulová, Dana Škopková, Dana Kubíčková), jež byly k nezastavení a ředitel cirkusu, Jan Vávra, musel nakonec proskakovat hořící obručí místo dravých šelem.

Divadelní sezónu v roce 2012 zahájil Bouček společně s režisérem Zdeňkem Troškou 10. března v Netolicích, kde se mimo jiné oslavovalo desáté výročí pohádkového království. Bouček a Artego byli přítomni v krásných čertovských kostýmech a králi dělali jaksepatří správný pohádkový doprovod. U této příležitosti nechyběl ani Přemysl Kubišta, herec z kabaretního divadla Pluto v Plzni, v roli Švejka a všudypřítomné diváky na netolickém nádraží potěšil či snad „zastrašil“ slavnostními výstřely.

V druhé polovině dubna sál městského kulturního střediska ovládla hudba v rytmu country. K tanci i poslechu zahráli Tuláci z Větrní a Artego a Bouček se postarali o kulturní program. Premiéru zde měla pantomimická scéna na motivy Divokého západu z autorského scénáře divadelního souboru Damián, žáků Základní umělecké školy ve Vimperku, s názvem **Romantická komedie se špatným koncem s titulky**. Diváci tak byli svědky nefalšované přestřelky a boje o peníze. Na závěr nechybělo ani půlnoční překvapení ve stylu Limonádový Joe a dámy se jaly svými sukněmi zpestřit poslední chvilky celého plesu nefalšovaným kankánem na píseň Když se ve skle leskne whisky.

Spolupráce s německými sousedy a přáteli ze spolku KuLaMu byla tento rok opět obnovena. V zaniklé vesnici Leopoldsreut celý týden v kuse probíhala divadelní představení, na která se sjížděla obrovská množství diváků. Jak jsem již zmínila, tribuny nabízely až 640 míst k sezení a všechna představení byla i letos vyprodána. Divadelníci a šermíři z Vimperku kvůli časové náročnosti měli možnost přijet pouze dvakrát, ovšem i tak si veškeré dění okolo náramně užili. Divadelní soubor Bouček se předvedl 7. června 2012 se svou krátkou scénkou Lazebna a poté se zapojil společně se šermíři z Artega do příběhu **Na Zlaté stezce**. V dvouhodinovém poměrně strohém německém představení německé diváky doslova zvedala ze židlí naše šermířská scénka, při níž lítala krev ze všech stran. Při výkřiku hradní paní v podání Jarmily Kůsově a nemilosrdného rozkazu: „Popravit! Popravit! Popravit!“ se tajil dech všem všudypřítomným. Když tedy zazněl

obrovský potlesk přeplněného hlediště, byli jsme velmi potěšeni. Stejně tomu tak bylo i následujícího dne.

V roce 2012 uběhlo přesně 700 let od vzniku vimperské větve Zlaté stezky, tudíž byly na místě velké oslavy. S první slávou se začalo 17. června na zámeckých arkádách, kdy na počest této události byla zorganizována víkendová pěší túra z německého Philippsreutu do Vimperku. Karavana se solí dorazila na vimperský zámek okolo půl třetí odpoledne a divadelní soubor Bouček se v zahradách společně se šermíři ukázal se scénkou Na Zlaté stezce, kterou viděli němečtí diváci na začátku června v Leopoldsreutu. V duchu těchto oslav se na konci léta nesla vimperská slavnost, se kterou byl nově spojen druhý ročník Bitvy na Winterbergu – Na Zlaté stezce.

Po předchozím ročníku Husových oslav byl Bouček opět osloven. V předvečer mistrovsky popravu sehrál opět scénky z posledních okamžiků kazatele a odpůrce církve Jana Husa. Druhého dne se za slunečného počasí časně z rána na rynku objevili spisovatelé z dob Národního obrození a nechyběl ani sokol Miroslav Tyrš, jehož 180té výročí úmrtí si husinečtí připomínali. Tudíž bylo možné na jarmarku potkat Jana Nerudu, Karolínu Světlou, Sofii Podlipskou, Elišku Krásnohorskou, Anežku Čermákovou, Jakuba Arbese, Svatopluka Čecha nebo Julese Verna. Nechyběla ani malá scénka ze života Jana Nerudy, tanec krásných mladých spisovatelek anebo nefalšovaná spartakiáda, kterou divadelní soubor Bouček pojal nadmíru v recesistickém duchu, nicméně všudypřítomní diváci brali celou akci velmi vážně. K vidění tedy bylo cvičení s kužely v podání Jarmily Kúsové

a Dany Škopkové. Svalnatí muži, Jan Kačmár a Zdeněk Sonák předvedli svou sílu na hrazdě a Michaela Kačmárová se jala ukázat své umění s mažoretkovou hůlkou, při němž končila v gymnastické póze zvané provaz. O netradiční předtančení se postarala i Martina Králová, jež barevnými stužkami připevněnými na drápech dokázala ukázat nejrůznější kreace. Celou rozcvičku vedl zkušený sokol Miroslav Tyrš v osobě Jana Vávry.

Jak tomu již bývá, s koncem léta začaly přípravy na čertovskou pohádku, která ve Vimperku má svoji tradici již od vzniku divadelního souboru Bouček od roku 1998. Na motivy příběhu Malé čarodějnice vznikla pohádka **O malé čertici**, kde hlavní roli ztvárnila Zuzana Kubíčková. Premiéry se dočkala 2. prosince 2012 ve Vacově a poté byla reprízovaná ve Vimperku a v Lenoře.

Posledním dnem v roce jsme doslova propluli na obřím korábu či pirátské lodi. Pro rok 2012 bylo zvoleno téma silvestrovského speciálu Vlak sedmi moří a oceánů. A ty tisíce návštěvníků, které se vydaly na oslavnou plavbu po moři z železniční stanice ve Vimperku do nejvýše položené železniční stanice na Kubově Huti, potkaly nejenom pirátky, Michaelu Kačmárovou, Martinu Královou, ale i žraloka, Zdeňka Sonáka, rybičky z animovaného filmu Hledá se Nemo, jehož představovala Iva Doulová a jako Dory ji sekundovala Dana Škopková. Dětem na tváři vykouznil úsměv velmi známý Spongebob. Jarmila Kůsová, jako zlatá ryba slibovala plnit přání a Jan Vávra se hrdě chopil role námořníka. Živě si pamatuji na moment, kdy jsme společně se žralokem, Spongebobem a pirátkou Martinou stáli u občerstvení, spokojeně se zahřívali v zimě teplým nápojem a pozorovali silvestrovský speciál, jak se vyhýbá na kolejích, aby mohl jet zpět do Vimperku. S úsměvem jsme nakonec zjistili, že se vlak nevyhýbal, ale odjížděl! Došlo ke změně času odjezdu z důvodu lepší návaznosti na pravidelný vlak Českých drah. Nezbylo nám tedy nic jiného, než vydržet přes hodinu a půl do další jízdy. Zdeněk Sonák, Jan Kačmár a Martina Králová se nakonec rozhodli vystoupat na Boubín. Spongebob to dokonce zvládl v závějích i v polobotkách a ve spoře oděném kostýmu. Všechna čest!

1.4 Patnáct let na scéně

Rok 2013 by mohl zvěstovat nešťastnou a pověstnou třináctkou neúspěšný rok, nicméně opak byl pravdou. Na ochotníka čekala řada zajímavých a výjimečných akcí. Divadelní soubor Bouček na scéně působí již patnáctým rokem a to nejenom ve Vimperku, ale také v celém širém okolí a za hranicemi. Stejně tak jako v loňském roce, tak i letos zahájili sezónu pohádkového království, tentokrát v Dačicích společně se Zdeňkem Troškou. Na tento výlet vzpomínají velmi rádi, protože je čekal bohatý raut a příjemná cesta vlakem do Slavonic a zpět.

Mezi stěžejní akce patřily oslavy 750 let od první písemné zmínky o Vimperku, které začaly na vimperském náměstí 15. června 2013. Společně se šermíři z Artega připravili několik scének, které se týkaly historie města. Nechyběl samozřejmě významný Johann Steinbrener a jeho tisk kalendářů, dobový jarmark a šermířská scénka Přepad na Zlaté stezce.

I tento rok si husinečtí opět vyžádali naše představení, a tak mohli být svědky krátké pietní scénky v předvečer upálení mistra Jana Husa. Oslavovalo se i druhého dne,

6. července 2013, ve svátek Cyrila a Metoděje, jejichž osoby ztvárnili František Suchý a Jan Vávra. Na motivy Františka Ringo Čecha byla k vidění v našem podání také Dívčí válka, která alespoň trochu tematicky zapadala do oslav. Dvousté výročí od narození slavil také Jakub Bursa, jenž se zasloužil svým lidovým uměním především v jižních Čechách. Jeho selské baroko můžeme dodnes vidět v jeho rodných Dolních Nakvasovicích, Vlachově Březí nebo v Chlumanech. Dvacátého července jsme sehráli scénky z jeho života. Jakub Bursa se jako chudák narodil, a jako chudák také zemřel. Znamé byly především jeho prohrané večery a další zajímavostí bylo jeho časté vysedávání v hospodě až do pondělí.

Na začátku srpna se Bouček významně podílel na třetí Bitvě na Winterbergu, kterou mělo opět v režii Artego. Členové se také zapsali do české knihy rekordů v co největším počtu plivačů ohně na jednom místě. Rekord byl do české databanky rekordů zaznamenán 3. srpna 2013 na zámeckých arkádách ve večerních hodinách.

V roce 2013 jsem se prvně od roku 2007 neúčastnila z časové studijní tísňe čertovské pohádky, která byla tento rok opravdu pohádková. **Zapomenutý čert** se divákům představil hned čtyřikrát, a to ve Vacově, kde byla jeho premiéra, samozřejmě nechyběl domácí Vimperk, dále také v nedalekém Buku a v Lenoře. V opuštěném lese a starém stavení měl za úkol strašit pocestné čert Trepifajksl, František Suchý. Když se ale pocestní začali místu vyhýbat, čert se rozhodl na své povinnosti zanevřít a sám si v klidu hospodařil. Až do chvíle, kdy se před deštěm přišla schovat trojnásobná vdova Plajznerka, Jarmila Kůsová, která se nakonec v čertovském domě zabydlela. Z Trepifajksla si udělala hodného a pracovitého „Matese“. Žili by si tam spolu klidně a dobře, nebýt toho, že se samotný satan, Zdeněk Sonák, rozhodl provést sčítání všech čertů. Jak jinak to ale všechno mohlo dopadnout, když si Trepifajksl sám ukroutil rohy, dobrovolně si nechal useknout ocas? Cožpak by takový čert mohl zpátky do pekla? Chtě nechtě, musel Satan ustoupit a tu nakaženou čertovskou duši ze služby propustit.

Na konci roku se museli cestující zvláštních silvestrovských jízd mít na pozoru! Dorazila návštěva až z daleké Sicílie. Mafiáni v podání Michaely Kačmárové, Zdeňka Sonáka, Martiny Králové a Jana Vávry naháněli hrůzu. Jan Kačmár se předvedl udatně jako Zoro, tajemný mstitel. Nejmenší cestující si užili legraci s Rychlou rotou, Chipem a Daylem, které výborně představovaly Iva Doulová a Dana Škopková a s hrdiny z animovaného seriálu Scooby Doo. Z řad známých detektivů nechyběl Colombo,

František Suchý nebo velmi puntičkářský a výstřední belgický Hercules Poirot, jehož ztvárnila Jarmila Kůsová.

S každým dalším rokem přibývala nová a nová vystoupení, ani rok 2014 nebyl výjimkou. Mimo tradiční akce, jako byly maškarní bál, oslavy pálení čarodějnic a mnoha dalších, se letos Bouček společně se skupinou historického šermu Artego a přáteli pokusil prvního března obnovit masopustní tradici ve Vimperku. Hlavním iniciátorem celého veselí byl tehdejší kastelán zámku Vimperk PhDr. Ladislav Čepička. Ač se takovéto tradice drží spíše na vesnicích, hodnotila bych vimperský masopust velice kladně. A koho, že jste mohli v odpoledních hodinách potkat? Jarmila Kůsová a Iva Doulová byly neodolatelné šelmy, František Suchý pouštěl hrůzu jako smrták, Zdeněk Sonák s Michaelou Kačmárovou tvořili zajímavou dvojici Červená karkulka a jeptiška. Svými dlouhými vlasy pocestné kolemjdoucí okouzlovala Martina Králová, alias víla Amálka a nabízela nápoj zapomnění. Samozřejmě nechyběl ženich s nevěstou, které si ve vyměněných rolích stříhli Jan Vávra s Danou Škopkovou.

Europa erzählt Geschichten v českém překladu **Evropa vypráví příběhy aneb 100 let na česko-německé hranici**, byl název projektu, který jsme realizovali opět společně s našimi přáteli z německého spolku KuLaMu. Ovšem, pokud se vrátíme do vzpomínek na onen den, velká většina z nás na vystoupení nevzpomíná úplně s úsměvem. Vybaví se nám 10. května, dlouhé čekání uprostřed lesa na hraničním přechodu, chladné počasí, hlad a hrstka diváků. Z naší strany byla organizace a vystoupení připravena, nicméně u našich sousedů došlo k jistým rozepřím a to celou akci poměrně shodilo. Bouček, Artego a Damián si po celé několikakilometrové trase připravili několik zastavení a výjevy z historie. Na úvod návštěvníci slyšeli píseň Ach, synku, synku a projev našeho bývalého prezidenta T. G. Masaryka, dost emotivně působila scéna o odsunu Němců. Svůj projev také pronesl Gustav Husák a na závěr jsme se všichni sešli u živé televizní reportáže z Václavského náměstí aktuálně z demonstrace doprovázené výkřiky a hesly: „Havel na hrad! Jakeše do koše! Národe, zavel, ať je to Havel. Na hrad chceme Vaška, ne žádného šaška!“ Za zvonění klíčů a projevu Šimona Pánka byla procházka lesem ukončena.

Zavítají-li turisté do našeho rodného města Vimperk, spojí si ho častokrát s historií knihtisku, který k němu bez pochyby patří. Právě roku 1484 přinesl tiskař Johann Alacraw, jehož představoval František Suchý, do Vimperku knihtisk z bavorského Pasova. Město se tak stalo po Plzni druhým českým městem, kde se tiskly

knihy. A právě z tohoto důvodu si vimperští s místními spolky dali dostaveníčko 28. června 2014 na rynku. Živým orlojem se přenesli v čase a připomněli si nejedno výročí. Hasiči z obce Buk v dobových uniformách vzpomínali na obrovský požár, který tehdy v červenci roku 1904 během čtyř hodin zničil celé náměstí. Celá slavnost zahajovala hlavní kulturní sezónu, přičemž v našem divadelním podání nechyběly krátké kramářské scénky, kdy jsme nepoctivého hospodského vykoupali za trest v kašně. Krátkou scénku nám ale poměrně dosti narušil nový zvon, jehož zvuk se nesl celým náměstím. Od té doby máme živě v paměti, že Inocenc zvoní vždy v půl šesté večer. Vimperský živý orloj na městské zvonici měl za noci skvělou atmosféru, ač ho pro změnu narušil déšť. Ten den nám okolnosti mnoho nepřály. Pomalu a jistě jsme si začínali myslet, že kdykoliv na sebe Jarmila Kůsová vezme kostým smrti, zákonitě začne pršet. Ta jediná jako kostlivec vystrčená na vysutém vozíku mokla, mrzla a rozpouštěla se.

Husinecké slavnosti se v roce 2014 nesly v duchu první republiky. František Suchý si tedy zahrál za dva dny dvě významné osobnosti. V sobotu 5. července mistra Jana Husa a následující den v neděli již vítal husinecké občany a návštěvníky jako prezident T. G. Masaryk. Zvláště pro tuto příležitost František Suchý sepsal krátké **Prvorepublikové humoresky** doprovázené prvorepublikovými anekdotami a pravou dobovou módní přehlídkou. Průvodní slovo náleželo Romanovi Hajníkovi. Start letních prázdnin byl pro Bouček velice zajímavý a příjemný a po celou dobu se téměř víkend, co víkend společně se šermíři z Artega účastnil nejrůznějších akcí. Nechyběl například na medobraní ve Včelné pod Boubínem, v Žárovné, na hradě Klenová, na Zdíkovských slavnostech, divadelníci přespali také na tajemném a kouzelném hradě Houska a na Karlštejnském vinobraní se prošli v slavnostním průvodu.

Jan Vávra, člen skupiny historického šermu Artega, se pro rok 2014 „upsal d'áblu“ a vzal si na hrb sepsání scénáře a k němu i neméně důležité režírování nové autorské pohádky na mikulášskou besídku. **Čertovská svatba, aneb Jak se čerti ženili** se ve výsledné fázi povedla na jedničku. Anynka se chce vdávat! Bude se vdávat! Ale nechce jen tak ledajakého ženicha, jako by byl chudý Honza ze vsi. Přeje si bohatého, jakého by jí všechny holky záviděly. A co čert nechtěl, Lenočáček, čertisko jedno pekelné, se do Anynky zakouká! Jak tohle asi dopadne? Co na to čertice Kačmíra, která Lenočáčka nutí do svatby již 70 let? A co Anynka? Vezme si Lenočáčka, který jí slibuje zámek a střechy ze zlata? Bude nakonec nějaká svatba? Pohádka byla inspirována

nejrůznějšími motivy, nechybí v ní poctivý a pracovitý Honza, kouzla, čerti, láska, štěstí a šťastný konec. Premiéry se dočkala 30. listopadu ve Vacově a poté byla ještě třikrát reprízovaná.

Ladovská atmosféra, která zavládla 13. prosince v areálu vimperského zámku, vloudila do očí slzy dojetí snad každému. Adventní čas zvěstoval živý betlém, opět za obrovské snahy Jarmily Kůsové, která po několikáté v předvánočním shonu dokázala dát dohromady přes 50 účastníků, již se podíleli na příběhu o zrození Ježíška. Celým večerem provázel František Suchý společně s Jarmilou a Marií s Josefem si opět zahráli Michaela Kačmárová se Zdeňkem Sonákem.

A jaké téma silvestrovského speciálu bylo tentokrát? Možná vám napoví, když prozradím, že mezi prvními se na nástupišti za časného rána objevila Fifinka, Martina Králová, společně s Myšpulínem, Jiřím Kubešem a Petrou Valešovou v roli zajíce Pindi a společně hledali Bobíka, který se jim zatoulal. Odhadujete správně. Tématem pro rok 2014 se stal komiks. Takže mimo hrdinů ze Čtyřlístku, bylo ve vlaku možné potkat Asterixe s Obelixem, kteří hledali svého bílého pejska, Stanislav Stoural byl ve své statné postavě opravdovým a uvěřitelným Obelixem. Děti obdivovaly želvy ninja, které chránily vlak nejenom svými krunýři, ale i pádnými zbraněmi. Čtveřice z Artega – Michaela Kačmárová, Zdeněk Sonák, Jan Kačmár a Jan Vávra ještě 30. prosince do půlnoci sešivali a dolad'ovali krunýře. Iva Doulová, která zelené kombinézy šila, dost nadávala, protože z dek pouštěly zelené chlupy. I když jsme šli všichni spát poměrně pozdě, časně ranní vstávání nám nevadilo a po sedmé hodině jsme si křupavým sněhem kráčeli směr vlakové nádraží. Dámy z Boučku (Dana Kubíčková, Dana Škopková, Jarmila Kůsová, Iva Doulová, Martina Caisová) se zhostily role rychlých šipek a rozdávaly úsměvy na všechny strany. Originální masku měla i Zuzana Kubíčková, která se vlakem prodírala jako ježek v kleci. Roman Rajník byl k nepoznání v kostýmu Batmana a František Suchý představoval kapitána Hooka.

Na nejvýše položeném divadelním představení v Německu se Bouček a Artego ocitli opět v roce 2015 společně s přáteli ze skupiny historického šermu Fechtýři ze Zdíkova. Od 30. května do 6. června je bylo možné vidět denně na scéně před vyprodaným hledištěm, které čítalo nad 600 diváků. **Historisches Festspiel Leopoldsreut – Die Geschichte eines verlassenen Dorfes** je oficiální název projektu pod režii německého Michaela Sellnera, jenž pod sebou organizačně zvládal několik stovek účinkujících. Během dvouhodinového představení jeden dvacetiminutový vstup

českých ochotníků zatajil dech nejednomu posluchači. Velmi mě mrzí, že jsem kvůli školním povinnostem nemohla být součástí našeho vstupu, nicméně jsem měla tu čest usednout na mně méně známou stranu jako divák první řady a scénu zhlédnout. Celá scénka je jedním příběhem zaniklé vesnice, osudy všech v té době byly poměrně podobné, není proto vyloučeno, že by to nepřipomínalo situaci někde jinde. Naši zástupci se skvěle vžili do svých rolí a člověk, jako by se opravdu ocitl v roce 1948 na hranicích. Hlavním námětem se stala přestřelka mezi pohraničníky a Josefem Hasilem, přezdívaným také král Šumavy, při kterém přišel o život jeho bratr Bohumil. Ve chvíli, kdy na scénu vstupují postavy a strachy se plouží v potměném šeru jen kousek od hranice, je vyslána světlice od pohraničnicka jako výzva: „*Stůj, nebo střelím!*“ Bratři Hasilové, jeden vpředu, druhý vzadu, velí: „*K zemi!*“ a odmítají se vzdát. Několik mužů s ženami, staří, mladí, těhotná žena, matka a dítě se za střelby kulometů vydávají k útěku. První padá k zemi bába s dědou, těhotná dívka propuká v hysterický pláč, ale kulometná palba neustává. K zemi se kácí matka s prostřeleným břichem a její dcera jí s pláčem drží hlavu. Král Šumavy je lapen důstojníky STB a hromadnou střelbou popraven.

Za skvěle odehrané představení patří vimperským a zdíkovským velká pochvala. Stálo je to velké úsilí, kdy častokrát ve svém volnu dojížděli na zkoušky do Německa a opět se nevyhnuli silničním kontrolám prováděnými německými policisty. Ve vojenských uniformách, se zbraněmi v kufru, které měly jen slepé náboje, měli dost co vysvětlovat, a tak se zanedlouho všichni naučili větu: *Wir sind Schauspieler*. Zuzana Caisová pokaždé na hlavní scéně v roli doopravdy plakala, protože si představovala, jak jí maminku doopravdy zastřelili. Mladí kluci v uniformách (Jan Kačmár, Zdeněk Sonák) dostali hned na vážnosti a starší zkušenější pánové, již prošli vojenským výcvikem, zavzpomínali na roky strávené na vojně.

Jednoznačně nezapomenutelnou letní akcí roku 2015 se stal zájezd na Slovensko. Když v pátek 26. června v dopoledních hodinách vyrazil autobus plný šermířů a divadelníků z nejrůznějších koutů republiky (Most, Plzeň, Praha, Žichovice, Zdíkov, Louny, Klatovy), začalo všeobecné veselí. Velká parta nadšenců, která se společně schází na historických akcích, absolvovala přibližně dvanáctihodinovou jízdu do slovenského Martina, odkud nás na povozech a valnicích s celou naší výzbrojí, stany, stoly, jídlem a zavazadly pořádající šermíři ze skupiny Taurus Ater vyváželi na malebnou a romantickou zříceninu hradu Sklabiňa. Ze Sklabinských hradných slavností

se stal pojem. Bouček a Artego zažily nespočet nezapomenutelných zážitků a společně s Fechtýři ze Zdíkova sehráli obnovené šermířské představení Křižáci. Artego v závěru slavností předvedlo umění ohně, na které dodnes nejenom místní vzpomínají se zatajeným dechem.

Po velmi pestré sezóně, kdy Bouček s Artegem slavil 10 let výročí působení na jejich pátém ročníku Bitvy na Winterbergu, zavítali mimo jiné do Lovosic, na hrad Houska a nechyběli ani na Karlštejně. O měsíc později již František Suchý připravoval scénář k nové čertovské pohádce (**Trošku popletená pohádka**), na nějž se inspiroval motivy od Josefa Lady O statečné princezně Máně, která se vydá zachránit Honzu z pekla. O hlavní role se zasloužili Zdeněk Sonák se Zuzanou Kubíčkovou, celým dějem provázejí andělky (Martina Caisová, Dana Škopková, Iva Doulová, Jarmila Kubíčková) a do popředí se dostává i Jaroslav Bille v dvojroli otce Honzy a pantatínka krále, manželku mu sekunduje Dana Kubíčková. S nazkoušením pohádky byla opět velká práce, protože sehrát okolo 25 lidí a dětí, stojí opravdu velké úsilí. Princezna Máňa si v **Trošku popletené pohádce** odehrála premiéru 29. listopadu na první adventní neděli ve Vacově a vimperští ji mohli zhlédnout tradičně 5. prosince. Poté byla opět reprízována, a to v Lenoře a v Buku.

Ojedinělým tématem pro speciální silvestrovské jízdy se stala Noemova archa. Ta zakotvila 31. prosince 2015 v prostoru před nádražní budovou ve Vimperku a na své palubě odvezla téměř čtyři tisíce cestujících, již se vydali vstříc vrcholu Boubína, nebo se jen tak chtěli pobavit při všeobecném veselí, které po celou dobu akce panovalo. A jaká všechna zvířátka si Noe (Stanislav Stoural) na svou loď nalodil? Pavouk se svou pavoučnicí (František Suchý, Jarmila Kůsová) sprádali sítě, Zdeněk Sonák ohromoval v kostýmu vlka, Jan Kačmár bavil dospělé i nejmenší jako strakatá kráva, Michaela Kačmárová si získala sympatie jako Král Jeliman z animovaného filmu Madagaskar, tedy jako lemur. Opic bylo ve vlaku ale více, další představovala Martina Králová. Cestovalo se samozřejmě v párech, takže každý měl k sobě svého druha. Dana Kubíčková s dcerou Zuzanou svítily na dálku v růžové barvě jako plameňáci, Dana Škopková s Martinou Caisovou tvořily dvojici kocour a kočička.

Se vstupem do nového roku 2016 přišly další nové nápady. Martina Králová společně s knihovnicí Jitkou Příbylovou objevily scénář ke hře **Hotel Infercontinental** a od ledna se začaly zkoušet čtyři scénky, jejichž autorem je divadelní soubor V. A. D. Kladno, pod režijním dohledem výše jmenované Martiny Králové. Po namáhavém

zkoušení, doladování a chystání se hotel dočkal svého „otevření“ na jevišti městského kulturního střediska ve Vimperku 16. dubna 2016. Ač bylo město plné nejrůznějších společenských akcí, na domácí ochotníky zavítala téměř stovka diváků, kteří se bavili od samého počátku až do konce. Vědecké kapacity i široká laická veřejnost vedou nekončící spory o tom, kam se poděly všechny pohádkové nestvůry, strašidla a bubáci... Právě toto a možná i ještě něco navíc odhalilo pásmo scének, které zahájil Jan Vávra jako zahradník společně s Lucií Kohoutovou, jeho manželkou a realitním agentem, upírem, Janem Kačmárem. Před polednem vyrušila z kuřácké chvilky upracovanou, málo starostlivou matku Ivu Doulovou, sociální pracovnice, Dana Škopková a pokusila se ukrást dítě. Během třetí scény se sálem rozezníval hlasitý smích, když málomluvný Jan Kačmár, Jindřich, přišel na smluvené rande přes inzerát a svoji vyvolenou Jarmilu Kůsovou potěšil rákosou i krátkými odpověďmi ve stylu: „Hm. Rybu. Koupel,“ a hrníčkem s pokličkou. Poslední scéna přivedla na jeviště puritánský manželský pár (Michaela Kačmárová, František Suchý), jenž se vydal za přáteli na ekumenický seminář. Po cestě je oslovil Hotel Infercontinental. Jen co se ale ubytují, začíná doslova pekelná přetahovaná o jejich duše doprovázená nejrůznějšími intrikami nepostrádajícími vtip, nadsázku, správné reakce na situaci a rychlou změnu. Hotelový personál (Martina Caisová, Zdeněk Sonák, Jitka Příbylová) dokáže v paní Milerové probudit vášeň, pana Milera naučí pít a zapojí všechny zbraně tak důkladně, že hotel se stane návštěvníkům nadosmrti k dispozici.

Ač Hotel Infercontinental bavil všechny aktéry, nedočkal se své reprízy. S velmi nabitou divadelně-šermířskou sezónou to šlo jen těžko skloubit. Bitvou na Libušíně se koncem dubna otevřela šermířská sezóna a Artego s Boučkem bylo možné potkat v bitvách po různých hradech a místech, jako byly hrad Klenová, tajemný hrad Houska či v nedalekém Zdíkově. Samo sebou tou největší bitvou pro nás byla **Bitva na Winterbergu**, kam zavítalo 800 návštěvníků, 100 účinkujících a opět jsme se zapsali do České knihy rekordů, tentokrát s nejdelší ohňovou show.

Neopomněli jsme si připomenout výročí Karla IV. a přímo v Karlových Varech jsme otvírali lázeňskou sezónu. Šerموvali jsme na kestránské tvrzi, v Písku, v Netolicích, Kašperských Horách a ohňovou show Artega bylo možné zhlédnout na nejrůznějších festivalech a slavnostech, jako bylo Národní zahájení dnů evropského dědictví ve Slavonicích nebo na mezinárodním kulturním festivale SúHRADnice 2016 na Spišském hradě, který je mimo jiné největším hradem střední Evropy.

Hlavní sezóna nestihla ani skončit a už se od podzimu pracovalo na **Čertovské pohádce** pod režijním dohledem Františka Suchého. Funkci vrchního starého satana si premiérově zahrál Ladislav Čepička, který ač byl přes svou první velkou roli velmi nervózní, vše ustál a odehrál na jedničku. Rozhodl se jmenovat svého nového nástupce z řad vrchních čertů, kteří se ovšem ukázali jako „ňoumové“ již do pekla místo hříšné duše přivedou Káču, jejímž jediným hříchem bylo to, že chtěla protančit všechny střevíce, princezničku Amálku, která potřebovala půjčit peníze, aby uzdravila tatínka krále. Poslední čert tomu nasadil korunu, přinesl do pekla babičku, protože si přála ty největší hříby na smaženici pro dědu. Vše zachrání chytrý sluha, přičemž se ukáže, že jen on je jediným vhodným nástupcem na pekelný trůn.

Mysleli jste si, že procestovat celý svět za jeden jediný den je nemožné? O nemožném přesvědčili nadšenci z divadelního souboru Bouček, skupiny historického šermu Artego a hlavní organizátoři Stifterova pošumavského železničního spolku cestující, již se vydali speciálním silvestrovským vlakem z Vimperku na Kubovu Huť poslední den v roce 2016. K velké smůle byl první vlakový spoj opožděn asi o půl hodiny. Lokomotivě prasklo těsnění a vytekla voda, vše zachránili vimperští hasiči, a tak po půl deváté se rozjel první speciální expres vstříc cestě kolem světa. Kreativité se opět meze nekladly, tudíž jste mohli vidět sochu Svobody, kterou skvěle vystihl Roman Kozák, nechyběly starověké státy jako Řecko a Egypt, ochladit jste se mohli i v dalekém Rusku. Exotikou zaváněl kostým gejši Martiny Caisové, čínského bojovníka Jaroslava Bille nebo černošky Dany Škopkové. Ze sousedního Slovenska se vlakem proháněl Jánošík, František Suchý, chudým bral a bohatým dával. Mezi dav cestujících se vměstnala i gondola s gondoliérkou, Danou Kubičkovou. Divoký western představovala Martina Králová a temnou Transylvánii Zdeněk Sonák. Jan Kačmár zaujal vtípnou maskou Ira se skřítkem lepríkónem, který ho nosil za krkem a Michaela Kačmárová s „tuplákem“ piva v ruce zavítala z nedalekého Bavorska a vítala cestující německými pozdravy.

V současné době se Bouček připravuje na obnovenou premiéru Hotelu Infercontinental s pozměněným obsazením a novým režijním dohledem, jenž bude mít premiéru 25. března 2015. Realitního makléře si zahraje Ladislav Čepička, zahradníka Jaroslav Bille a Hexinu v poslední scéně Dana Kubičková. Ač je začátek roku, divadelníci mají již poměrně plnou sezónu nejrůznějších akcí. Chystají se do Karlových Varů

na průvod, na hrad Klenová, neopomenou ani historickou slavnost na Slovensku, kde se odehraje Bitka pod Dunínom, a ve Vimperku sedmý ročník bitvy na Winterbergu.

2 Repertoár souboru

Uvedené hry jsem řadila tak, aby odpovídaly časové posloupnosti premiér, a to od nejstarší po nejnovější. Při sestavování repertoáru divadelního souboru Bouček jsem vycházela z internetových stránek spolku historického šermu Artego, z kronikových záznamů divadelního souboru, z novinových článků a videozáznamů představení. Kde to bylo možné, dohledala jsem přesné obsazení. Některá představení se zde opakují, protože byla později upravena a obnovena v novém hereckém zastoupení. Z velké části na pohádkách spolupracoval nejprve dětský šermířský spolek Berit pod vedením Viktora Bartáka, později spolek historického šermu Artego Vimperk a dětský divadelní soubor Damián při Základní umělecké škole ve Vimperku.

1998

- **O zlé kryse**

Čeho všeho je zlá krysa schopná? Proč vězní kočičí princeznu?! Zachrání ji kocourek Pižlivižli?

- Premiéra: 5. prosince 1998, Vimperk
- Scénář a režie: Hana Crhová
- Obsazení:
 - Bílá kočičí princezna: Miluše Fuksová
 - Zlá krysa: Jarmila Kůsová
 - Kocourek Pižlivižli: Petr Kornia

1999

- **O strašidle Bublifukovi**

Hradní strašidlo se rozhodne ze svého zanedbaného hradu vystrnadit královnu s jejím líným princem. To ovšem netuší, že se do toho všeho vloží statečná Maruška, která nejenom odnaučí prince lenosti, ale strašidlo vysvobodí z dlouhého prokletí. A závěr celé komedie? Maruška se provdá za prince a královna za Bublifuka. Jestli neumřeli, žijí tam dodnes!

- Premiéra: 5. prosince 1999, Vimperk
- Scénář a režie: Hana Crhová
- Obsazení:
 - Královna: Marcela Cinádrová
 - Maruška: Jarmila Kůsová
 - Bublifuk: Petr Kornia
 - Princ Ládík: Zdeněk Škopek

2000

- **Středověký soud**

Inkvizice a středověké mučicí praktiky spravedlivě rozsuzuje pan soudce. Koho potká trest nejvyšší?

- Premiéra: srpen 2000, Vimperk
- Scénář a režie: Zdeněk Škopek
- Obsazení:
 - Treperenda: Marcela Cinádrová
 - Dorota Helbrechtnice: Hana Crhová
 - Zuzana Příštipkářova: Kateřina Cinádrová
 - Mlynářka Johana: Jarmila Kůsová
 - Soudce: Petr Kornia
 - Hospodský vykuk: Zdeněk Škopek
 - Žebračka Mahulena: Iva Doulová
 - Přisedící: František Suchý
 - Písař: Miroslav Cinádr

- **O pyšné princezně Kateřině**

Tohle představení mělo přinést poučení, že se člověk těžko změní, když v něm dobrá vůle není. Dokázala to i princezna Kateřina?

- Premiéra: 5. prosince 2000, Vimperk
- Scénář a režie: Karel Crha
- Obsazení:
 - Víla Vševědka: Marcela Cinádrová
 - Princezna Kateřina: Kateřina Cinádrová
 - Dvorní dáma Cecilka: Jarmila Kůsová
 - Janek: slečna Lucie
 - Hejhulák: Zdeněk Škopek
 - Hejhulák 2: Petr Kornia

2001

- **Čarodějnice**

Scénář sepsán na motivy pohádky Malá čarodějnice.

- Premiéra: 30. dubna 2001
- Scénář a režie: Petr Kornia
- Obsazení:
 - Čarodějnice: Jarmila Kůsová, Iva Doulová, Marcela Crhová, Dana Škopková

- **O panence Modrooče**

Lyrická pohádka s loutkami.

- Premiéra: léto 2001
- Scénář a režie: Hana Crhová
- Obsazení:
 - Vochechule, Janek: Hana Crhová

- Brikule: Marcela Cinádrová
- Švihule: Kateřina Cinádrová, Jarmila Kůsová
- Loutky: Modroočka, Pradlenka, Husopaska, Rusalky, Zlý skřítek

- **Mikulášské představení pod širým nebem**

Boj dobra se zlem a opravdové peklo na náměstí ve Vimperku.

- Premiéra: 5. prosince 2001, Vimperk
- Scénář: Zdeněk Škopek
- Režie: Viktor Barták
- Obsazení:
 - Andělé: Zdeněk Škopek, Petr Kornia
 - Čert „Doktor mistr černé diagnostiky“: František Suchý
 - Čert „Myslivecký mládenec“: Alois Burian
 - Čert „Belzebub“: Stanislav
 - Čertice: Iva Doulová, Jarmila Kůsová
 - Šermíři a ohňové efekty: Pavel Crha, Miroslav Cinádr, Otakar Vokáč

2002

- **Čarodějnice**

Morana bojuje o svoji nadvládu a nechce dopustit, aby přišlo opět Jaro. Jak to všechno skončí?

- Premiéra: 30. dubna 2002, Vimperk
- Scénář: Zdeněk Škopek
- Režie: Viktor Barták
- Obsazení:
 - Rytíři Jara a Morany, ohnivci: spolek historického šermu Berit

- Čarodějnice: Jiřina Korniová, Marcela Cinádrová, Hana Crhová, Dana Škopková, Iva Doulová, Klára Jedelská
- Květiny, Jaro: mažoretky (taneční vystoupení nacvičila Dana Kubíčková)
- Děti: skauti

- **Český Honza**

Klasická pohádka o Honzovi, který se vydá vysvobodit princeznu ze spárů tříhlavého draka.

- Premiéra: 5. prosince 2002, Vimperk
- Režie: Hana Crhová, Jarmila Kůsová
- Scénář: Hana Crhová, Petr Kornia
- Obsazení:
 - Honza: Alois Burian
 - Karafiát: Zdeněk Škopek
 - Kleofáš: František Suchý
 - Mariáš: Marcela Cinádrová
 - Princezna: Iva Doulová
 - Máma: Dana Škopková
 - Madla: Jarmila Kůsová

2003

- **Šípková Růženka**

Loutková pohádka o princezně Šípkové Růžence, které zlá sudička přisoudila zlý osud. Vše nakonec dobře dopadne a z věčného spánku ji vysvobodí mladý a krásný princ.

- Premiéra: konec února 2003
- Scénář: Hana Crhová, dle předlohy Jindřicha Jelena
- Režie: Hana Crhová

- Obsazení:
 - Muchomůrka, šišlavá sudička, král, Šípková Růženka: Hana Crhová
 - Bedla jedlá, zlá sudička, pošťák, kůň: Marcela Crhová
 - Hadovka smrdutá, brejlatá sudička, princ, královna, trubač: Jarmila Kůsová

- **Čarodějnice**

Soud s čarodějnicí, kterou nečeká nic jiného než upálení. Anežka se ovšem v pekelných plamenech dostane mezi skutečné čarodějnice, které ji z lidských spárů vysvobodí.

- Premiéra: 30. dubna 2003, Vimperk
- Scénář a režie: Zdeněk Škopek
- Obsazení:
 - Soudce: Petr Kornia
 - Dcera: slečna Iveta
 - Otec: Zdeněk Škopek
 - Čarodějničky duše: Iva Doulová
 - Šéfová: Jarmila Kůsová
 - Čarodějnice: Dana Škopková

- **Čerti**

Příběh dobra proti zlu, kde vyhrává dobro a Mikuláš může malé hodné děti potěšit malým dárkem.

- Premiéra: 5. prosince 2003, Vimperk
- Scénář a režie: Zdeněk Škopek
- Obsazení:

- Čerti: skupina historického šermu Berit – Pavel Crha, Otakar Vokáč, Miroslav Cinádr, Michal Matějka, Jiří Pán, Pavlína Kůsová, Tereza Crhová, bratři Motlochové
- Satan: František Suchý
- Čertice: Jarmila Kůsová, Iva Doulová, Dana Škopková
- Mikuláš: Zdeněk Škopek
- Hříšníci: skauti

2004

- **Čarodějnická akademie**

Nejvyšší Excellence se se svojí čarodějnickou třídou vypraví na Petrovy kameny správně oslavit Filipojakubskou noc, při níž mají čarodějnice tu největší moc. Cestou ale narazí na trampy, kteří se v okolí potulují. Rozhodnou se je utančit k smrti. Zachrání je ale čtvrtý tramp Lukáš, který se cestou stihne zamilovat do Hexany. Ta je poté odsouzena nejvyšším soudem k životu na zemi a zbavena kouzelnické moci.

- Premiéra: 30. dubna 2004, Vimperk
- Scénář a režie: Zdeněk Škopek
- Obsazení:
 - Učitelka: Dana Škopková
 - Mlžana: Dana Kubíčková
 - Kažmucha: Iva Doulová
 - Morgana: Jarmila Kůsová
 - Mirkala: Lucie Kůsová
 - Snovačka: Andrea
 - Hexana, zamilovaná čarodějnice: Iveta
 - Tremповé: Zdeněk Škopek, František Suchý, Tomáš Balej, Stanislav Vojta

- Ohňoví skřítci: Pavel Crha, Petra Doulová, Jiří Pán, Tereza Crhová, Michal Matějka, Zdeněk Škopek ml., Karolína Korniová, Otakar Vokáč, Zdeněk Crha

- **Čerti – Dobro proti zlu**

Satan a Mikuláš se opět potkávají a svádí spolu souboj. Satan připravuje pro lidské duše nástrahy a Mikuláš doufá v dobro v lidských srdcích. Vše je zakončeno šermířskými souboji andělů proti čertům a dobro vítězí.

- Premiéra: 5. prosince 2004
- Scénář a režie: Zdeněk Škopek
- Obsazení:
 - Ohně: skupina historického šermu Berit
 - Mikuláš: Petr Kornia
 - Satan: František Suchý
 - Hříšníci: skauti

2005

- **O nepovedeném čertovi**

Příběh o malém nepovedeném raráškovvi, který ve své snaze vyhovět knížeti temnot narazí na anděla Serafína, strašpytla mezi strašpytly. Kruťák mu slíbí, že ho v pekle naučí se nebát, to ovšem rozpoutá spor mezi Satanem a Mikulášem.

- Premiéra: 5. prosince 2005, Vimperk
- Scénář a režie: Zdeněk Škopek
- Ozvučení: Zdeněk Škopek, Jana Tobischová, Petr Krejsa
- Obsazení:
 - Satan: Tomáš Balej „Drak“
 - Pobočník: František Suchý

- Čerti: Zdeněk Sonák, Petra Doulová, Jan Švehla, Iva Doulová, Dana Škopková, Jarmila Kůsová
- Andělé: Stanislav Vojta, Motloch, Andrea, Barbora
- Bojovníci: Otakar Vokáč, Jiří Pán, Miroslav Cinádr, Pavlína Kůsová – skupina historického šermu Artego
- Serafin: Vítězslav Škopek
- Kruťák: Josef Cinádr
- Mikuláš: Petr Kornia
- Hříšníci: skauti
- Ohně: skupina historického šermu Berit

2006

- **O princezně Václavce aneb Jak to Honza nevzdal**

Klasická, i když trochu moderní pohádka, ve které nechybí Honza z neurozeného rodu. A princ Blond, který chce získat princeznu podvodem. Obyčejný Honza však ukáže svoji statečnost před tříhlavým drakem a princeznu Václavku si právoplatně vybojuje.

- Premiéra: 26. srpna 2006, Zámek Vimperk
- Scénář a režie: Zdeněk Škopek, závěrečné 4 obrazy František Suchý
- Kostýmy: Iva Doulová
- Ozvučení: Jan Vávra
- Obsazení:
 - Královna: Iva Doulová
 - Král: Jaroslav Pulkrábek, převzal roli po Petrovi Korniů
 - Honza: Alois Burian
 - Vávrová: Dana Škopková
 - Princezna Václavka: Jarmila Kůsová
 - Princ Blond: František Suchý

2007

- **O Smolíčkovi**

Loutková veršovaná pohádka o Smolíčkovi Pacholíčkovi, který má přísný zákaz otevírat dveře zlým jezinkám. Ovšem neposlechne přísné varování svého otce a jezinky ho unesou. Kdo Smolíčka vysvobodí?

- Premiéra: 5. srpna 2007, Strunkovice nad Blanicí
- Scénář a režie: František Suchý
- Obsazení:
 - Jezinky: Jarmila Kůsová, František Suchý
 - Smolíček: Dana Kubíčková

2008

- **Malá čarodějnice**

Malá čarodějnice by se ráda podívala na Petrovy kameny, ale protože jí je teprve 128 let, tetičky čarodějnice jí vstup zakázaly. Ona se tam ale i přes varování havrana Abraxase vypraví. Upravený a přeobsazený scénář z roku 2001. Loutku Abraxase vystřídal skutečný Abraxas.

- Premiéra: 30. dubna 2008, zámecké arkády, Vimperk
- Scénář a režie: František Suchý
- Obsazení:
 - Abraxas: Erik Ernest
 - Malá čarodějnice: Zuzana Kubíčková
 - Bimbula: Iva Doulová
 - Excellence: Dana Škopková
 - Močálnice: Michaela Kačmárová
 - Krákora: Dana Kubíčková
 - Pavoučnice: Iva Vavříková

- Rejdula: Anna Burianová
- Kameník: Leoš Vavřík
- Ohnivci: Skupina historického šermu Artego: Zdeněk Sonák, Lenka Aisnerová, Zdeněk Škopek ml., Kateřina Kopecká

- **Čertovský nespoutaný rej a nebeská spravedlnost**

Vládce pekel už nemůže strpět to nehorázné dobro, jež zasévá do lidských srdcí Mikuláš se svými anděly. Rozhodne se s ním tedy uzavřít sázku o lidské duše. Vítězem a samostatným vládcem na celý příští rok bude ten, jemuž se podaří získat více duší.

- Premiéra: 5. 12. 2008, park u Volyňky, Vimperk
- Scénář a režie: František Suchý
- Obsazení:
 - Satan: Zdeněk Škopek ml.
 - Čertice: Dana Kubíčková, Jarmila Kůsová, Iva Doulová, Dana Škopková
 - Andělé: Erik Ernest, Iva Vavříková, Anna Burianová, Zuzana Kubíčková (Divadelní soubor Damián)
 - Čerti: Vítězslav Škopek
 - Svatý Petr: Stanislav Vojta
 - Stín Mikuláše: František Suchý
 - Hříšníci: Leoš Vavřík, Pavel Simet, Jan Kačmár
 - Čertovská ohňová show: Skupina historického šermu Artego: Jiří Pán, Zdeněk Sonák, Michaela Kačmárová, Lenka Aisnerová, Kateřina Kopecká, Jan Vávra

- **Mechový potok**

Do Čech vedly z Pasova zalesněným územím tři obchodní stezky. Nejstarší z nich končila v městě Prachatice. Později začali soumaři převážet sůl do dalších měst, jakými byly Vimperk a Kašperské hory. Ve století šestnáctém se obchod se solí stále více rozvíjel, a tak se stezkám začalo říkat Zlaté stezky. Na soumary po cestách ale čekala řada útrap. Divoká zvěř, nepřízeň počasí a bandy loupežníků, kteří se neštíteli ani vraždy. Nejhorší ze všech útrap byly ale války, a to válka třicetiletá. Ti co táhli lesem, už nebyli žádní pracovití soumaři se svými karavanami, byly to císařské vojenské oddíly, které pochodovaly lesem v době, kdy Bavorsko válčilo s českými zeměmi a nikdo při tom neznal bratra. A tak se stalo, že se obchod na Zlaté stezce dočista zastavil. Osady i města zchudly, stejně tak jako jejich obyvatelé, kteří umírali hladem, nebo je zahubil mor.

- Premiéra: 18. dubna 2010, hraniční přechod Mechový potok, České Žleby a Bishofsreut
- Režie: František Suchý
- 3 scénky k 1000letému výročí Zlaté stezky
 - Obsazení:
 - Divadelní soubor Bouček
 - Skupina historického šermu Artego
 - Skupina historického šermu Berit
 - Divadelní soubor Damián při ZUŠ Vimperk
 - Průvodní slovo: Roman Hajník, Šimon Blashko
 - Německé sdružení KuLaMu – KulturLandschaftsMuseum Haidmühle s Erichem Dornerem a Michaellem Sellnerem
 - Divadelníci, ochotníci, dobrovolníci z Německa – Festspiel Leopoldsreut
 - Soumaři s koňmi
- Scénky:
 - Obchodní stezky – Vimperk, Prachatice, Kašperské hory
 - Rozvoj obchodu na Zlaté stezce v 16. století

- Útrapy, války, mor – šermířské představení

- **Franc v lazebně**

Tři veselé a pracovité lazebnice se vždy rády postarají o svého milovaného France. Nohy mu vydrhnou, nehty ostříhají, vousy upraví. Jen pan radní tuze rád chodí na kontroly, zda mají počestné panenky také svoji platnou koncesi.

- Premiéra: 29. května 2010, Leopoldsreut, Německo
- Režie: František Suchý
- Obsazení:
 - Magdaléna: Iva Doulová
 - Johana: Jarmila Kůsová
 - Dorota: Dana Škopková
 - Franc: František Suchý
 - Pan radní: Roman Hajník

- **Křižáci**

Šermířské pantomimické představení podbarvené scénickou hudbou. Rytíř odchází se svojí družinou do války a bolestně se loučí se svojí milou. Při dlouhých cestách nasazuje svůj život, dobývá Eddesu, Antiochii, ale v Jeruzalémě narazí. Uprostřed slunného dne si sultán užívá pohledu na své břišní tanečnice, ukázky bojů svých saracénů, když vtom idylu překazí křižáci a do posledního všechny vyvraždí. Naživu zůstává jen rytířův přítel, kterému jeho kamarád umře v náručí. Stihne mu předat vyšívaný kapesník od své milé. Návrat domů z války není pro nikoho radostný, o to horší je pro ženu, která se mezitím stala matkou.

- Premiéra: obnovené a v novém podání upravené 3. 9. 2010, Freyung, Německo
- Scénář: Pavlína Kůsová
- Režie: Michaela Kačmárová
- Zvuk: Jan Kačmár

- Obsazení:
 - Žena: Michaela Kačmárová
 - 1. rytíř: Zdeněk Sonák
 - 2. rytíř: Zdeněk Škopek
 - Sultán: František Suchý
 - Saracéni: Jan Vávra, Jan Pichler
 - Břišní tanečnice: Jarmila Kůsová, Iva Doulová, Dana Škopková, Dana Kubíčková, Barbora Tonkovičová

2011

- **Výjevy z života posledního Rožmberka Petra Voka**

Kronikář Březan vypráví své zápisky z kroniky Petra Voka z Rožmberka. Pasovští žoldáci si přicházejí pro svůj žold, ten ovšem nedostanou a celá scéna vrcholí šarvátkou v krčmě s panem radním. Petr Vok je zastižen v posledních chvílích svého života a smrt mu pomáhá přejít na druhý břeh.

- Premiéra: 3. června 2011, Prachatice, muzeum
- Scénář a režie: František Suchý
- Obsazení:
 - Petr Vok: František Suchý
 - Březan: Roman Hajník
 - Šermíři, žoldáci, lapkové:
 - Skupina historického šermu Artego
 - Skupina historického šermu Berit

- **Zuzana Vojířová a Petr Vok z Rožmberka**

Krátký dialog Zuzany Vojířové a Petra Voka, kteří vzpomínají na chvíle, které spolu strávili. Nebo nestrávili?

- Premiéra: 22. července 2011, Tažovice
- Scénář: dle podkladů hry od Jana Bora: Zuzana Vojířová upravil a sepsal František Suchý
- Režie: František Suchý
- Obsazení:
 - Petr Vok: František Suchý
 - Zuzana Vojířová: Jarmila Kůsová
 - Dvorní dámy: Dana Škopková, Iva Doulová
 - Šermířská scénka o rybníkářích, kteří chtějí Petra Voka zabít: Skupina historického šermu Berit

- **Etuda z života mistra Jana Husa**

Krátké scény u příležitosti Husineckých slavností z nejdůležitějších okamžiků mistra Jana Husa. Poslední minuty jeho života a mistrův výkřik: „Neodvolám!“ Závěrem scénky přichází smrt a plivači ohně symbolicky připomenou hranici, na které byl Jan Hus upálen.

- Premiéra: 5. července 2011, Husinec
- Scénář a režie: František Suchý
- Obsazení:
 - Mistr Jan Hus: František Suchý
 - Rozárka: Dana Škopková
 - Jeptišky: Michaela Kačmárová, Martina Králová
 - Biřici: Jan Vávra, Jan Kačmár, Zdeněk Sonák
 - Smrt: Jarmila Kůsová

- Průvodní slovo: Roman Hajník

- **Středověký soud za Petra Voka**

Středověký soud dle scénáře Zdeňka Škopka v upravené verzi u příležitosti výročních oslav posledního Rožmberského panovníka, Petra Voka. Ten pozorně dohlíží, aby spravedlnosti bylo učiněno za dobře a žádné lapky, šejdíře a zloděje na svém panství nestrpí. A tomu, kdo šidí víno vodou, bude udělen trest nejvyšší. Setnutí hlavy.

- Premiéra: 16. září 2011, Zámek Vimperk
- Scénář a režie: František Suchý
- Obsazení:
 - Kat: Jan Vávra
 - Pacholci: Erik Ernest, Zdeněk Sonák
 - Soudce: Martin Kuncl
 - Písař: Vítězslav Škopek
 - Mnich: Zdeněk Kajer
 - Žebračka Mahulena od tržiště: Jarmila Kůsová
 - Dorota Helbrechnice: Michaela Kačmárová
 - Josefína Helbrechnice: Martina Králová
 - Mlynářka Johana s dlouhým nohama: Jarmila Kůsová
 - Truhářova žena Treperenda: Iva Doulová
 - Hospodský Vykuk od Kulatý báby: Zdeněk Škopek ml.
 - Marie Lazebnice: Dana Kubíčková
 - Lapka Janek: Jan Švehla
 - Anežka Přištipkářova: Dana Škopková
 - Petr Vok: František Suchý
 - Šenkýřka: Zuzana Kubíčková
 - Lapkové: Jan Pichler, Jan Švehla

- **Čertovská škola**

Na motivy scénáře Zdeňka Škopka Čarodějnická akademie přestylizovaná do čertovského prostředí. Trampy vystřídali Marek, Matouš, Lukáš a Jan jako čtyři andělé.

Profesorka Huňková se vypraví se svojí třídou na školní exkurzi do Čertova mlýna, kde se učí něco o jejich historii. Když si prohlédnou i Martinův kabát i s úpisy, zjistí, jak se v takovém čertovském mlýně straší. Jenže to ještě netuší, že se zde utábořili tři andělé strážní. Rozhodnou se je tedy utancovat a mezitím se vypraví do lesa pro potřebné ingredience k provedení kouzel. Rozumný Lukáš, který v mlýně nepřenocoval, kamarády zachrání, ale narazí na Hexanu a zamiluje se do ní. Čertice je odsouzena k životu na zemi a zbavena znaků ďábelských. Nakazila se bacilem lásky a andílky nechala uprchnout. Nejen Hexana, ale i Lukáš již není andělem, poznal lásku muže k ženě a skončil stejně jako Hex... Helena.

- Premiéra: 27. listopadu 2011, Vacov
- Obsazení:
 - Hexana: Michaela Kačmárová
 - Satan: Jan Vávra
 - Profesorka Huňková: Dana Škopková
 - Morgana: Jarmila Kůsová
 - Kruťanda: Martina Králová
 - Kažmucha: Iva Doulová
 - Mirkala: Dana Kubíčková
 - Ariana: Zuzana Kubíčková
 - Marek: Erik Ernest
 - Matouš: Jan Kačmár
 - Lukáš: Zdeněk Sonák
 - Jan: Lukáš Patila
 - Mikuláš: Zdeněk Škopek ml.

- Čertice: DS Damián, žáci ZUŠ Vimperk

- **Betlémské světlo**

Příběh o zrození spasitele doprovázený živým zpěvem a průvodním slovem.

- Premiéra: 17. prosince 2011, Vimperk, prostor před pizzerií Marco
- Scénář a režie: František Suchý, Jarmila Kůsová
- Průvodní slovo: František Suchý, Jarmila Kůsová
- Obsazení:
 - Marie a Josef: Michaela Kačmárová, Zdeněk Sonák
 - Anděl: Martina Králová
 - Tři králové: Jan Vávra, Zdeněk Škopek, Dana Škopková
 - Pastýři: divadelní soubor Damián
 - Andělíčci: děti z mateřské školky 1. máje ve Vimperku
 - Živý zpěv: Zuzana Kubíčková

2012

- **Romantická komedie se špatným koncem s titulky**

Pantomimické představení ve stylu divokého západu. Kolty u pasů, sličné dámy nefalšované westernové přestřelky a to všechno jen a jen pro peníze.

- Premiéra: 21. dubna 2012
- Na motivy autorského scénáře od žáků DS Damián při ZUŠ Vimperk – Na divokém západě z roku 2008
- Obsazení:
 - Kovboj: František Suchý
 - Milenka kovboje: Jarmila Kůsová
 - Westernové lupičky: Michaela Kačmárová, Dana Kubíčková, Dana Škopková
 - Titulky: Zdeněk Sonák, Iva Doulová

- **Na Zlaté stezce**

Příběh o tom, co všechno se mohlo udát v dobách, kdy soumaři se svými karavanami putovali po Zlatých stezkách a dováželi sůl. Loupežníci neměli slitování a brali všechno hlava nehlava.

- Premiéra: 7. června 2012, Leopoldsreut, Německo
- Scénář: na motivy scénáře projektu Oslavy 1000 let Zlaté stezky
- Režie: Skupina historického šermu Artego
- Obsazení:
 - Loupežníci: Michaela Kačmárová, Martina Králová, Jan Vávra, Erik Ernest
 - Potulný mnich: Erik Ernest
 - Průvod karavany: Jarmila Kůsová, František Suchý, Dana Škopková, Zdeněk Sonák, Jan Kačmár, Iva Doulová, Lukáš Patila

- **O malé čertici**

Čertovská pohádka na motivy Malé čarodějnice. Jak vše dopadne, když se malá čertice dostane na čertovský rej, na který má pro svůj nízký věk vstup přísně zakázán?

- Premiéra: 2. prosince 2012, Vacov
- Scénář a režie: František Suchý
- Obsazení:
 - Černofous: František Suchý
 - Malá čertice: Zuzana Kubíčková
 - Satan: Zdeněk Sonák
 - Vrahoul: Jan Kačmár
 - Kruťák: Lukáš Patila
 - Kramolína: Michaela Kačmárová
 - Efalína: Martina Králová

- Čertice: Iva Doulová, Dana Škopková, Dana Kubíčková???
- Malé čertice: DS Damián, žáci ZUŠ Vimperk
- Petronila: Jarmila Kůsová
- Andělícci: DS Damián, žáci ZUŠ Vimperk
- Mikuláš: Jan Vávra

2013

- **Zedník Jakub Bursa**

Scénka o životě zedníka Jakuba Bursy, který se proslavil svojí tvorbou zejména v Jižních Čechách. V Dolních Nakvasovicích si připomínali dvě stě let od jeho narození. Krátká etuda vypráví příběh od jeho narození, přes jeho cesty po světě a neopomíjí jeho prohýřené večery. Jakub Bursa se jako chudý narodil a jako chudý také zemřel, protože své peníze rád rozhazoval.

- Premiéra: 20. července 2013, Dolní Nakvasovice
- Scénář a režie: František Suchý, Jarmila Kůsová
- Obsazení:
 - Matka Bursy: Michaela Kačmárová
 - Mladý Bursa: Zdeněk Sonák
 - Starší Bursa: František Suchý
 - Tržiště: Iva Doulová, Dana Kubíčková, Jan Vávra, Jan Kačmár, Milan Král, Adéla Billová, Zuzana Caisová
 - Manželka Bursy: Jarmila Kůsová
 - Hostinská: Michaela Kačmárová
 - Průvodní slovo: Roman Hajník

- **Johann Steinbrener a scénky z jeho života**

Město Vimperk si připomínalo 750 let od první písemné zmínky. U této příležitosti byly ztvárněny významné momenty, které se zapsaly do historie města. Scénka diváka přenesla na výroční trh v šumavském městě Kunžvartě, kde se prodávají modlitební knížky a nově také skládací kalendáře.

- Premiéra: 15. června 2013, Vimperk
- Scénář: František Suchý, Roman Hajník
- Režie: František Suchý, Jarmila Kůsová
- Obsazení:
 - Trhovci: Michaela Kačmárová, Jan Kačmár, Zdeněk Sonák, Dana Škopková, Iva Doulová,
 - Steinbrenner: František Suchý
 - Dcera: Martina Králová
 - Matka: Dana Kubíčková
 - Průvodní slovo: Roman Hajník

- **Dívčí válka**

Na motivy F. R. Čecha upravená Dívčí válka. Vlasta se chce vdávat! Co chce! Bude!

- Premiéra: 6. července 2013, Husinec
- Úprava scénáře: František Suchý
- Obsazení:
 - Bivoj: Jan Vávra
 - Přemysl: František Suchý
 - Ctirad: Zdeněk Sonák
 - Lumír: Jan Kačmár
 - Vlasta: Jarmila Kůsová
 - Šárka: Michaela Kačmárová

- Častava: Martina Králová
- Svatava: Iva Doulová
- Kazi: Dana Škopková
- Okov Rakev: Lukáš Patila

- **Zapomenutý čert**

Ve starém bukovém lese stála rozedraná chaloupka. Nikdo v kraji nevěděl, kdo a proč ji tam postavil a komu ta chaloupka patří. Tuze se zalíbila čertům. A tak tam poslali strašit čerta, kterého to strašení po čase dosti omrzelo. Hověl si, odpočíval až do doby, kdy se v jednom deštivém počasí v chalupě objeví trojnásobná vdova Plajznerka, která si čerta Trepifajksla „Matýska“ zrychtuje k obrazu svému. Co na to ovšem ostatní čerti, když po pekelném sčítání čertů zjistí, že jim jeden čert schází?

- Premiéra: 1. prosince 2013, Vacov
- Scénář a režie: František Suchý
- Obsazení:
 - Čert Trepifajksl: František Suchý
 - Vdova Plajznerka: Jarmila Kůsová
 - Kovářka Mariánka: Dana Škopková
 - Kovář: Jan Vávra
 - Satan: Zdeněk Sonák
 - Arcilotr: Jan Kačmár
 - Čertice: Martina Králová, Martina Caisová, Iva Doulová, Dana Kubíčková
 - Čerťata: Divadelní soubor Damián, žáci při ZUŠ Vimperk

2014

• **Evropa vypráví příběhy – 100 let na česko-německé hranici**

Krátké scény, jež se vrací k příběhům dávno zaniklým, k příběhům, které se týkají Československé republiky.

- Premiéra: 10. května 2014, Philippsreut – Strážný
- Scénář a režie české scénky: František Suchý, Jarmila Kůsová
- Autor a režisér projektu Evropa vypráví příběhy: Michael Sellner
- Překlady: Roman Hajník
- Scény:
 - *Projev T. G. Masaryka*: František Suchý, divadelní souboru Damián, žáci při ZUŠ Vimperk, přátelé
 - *Loučení Anežky a Helgy – odsud Němců*: Iva Doulová, Dana Škopková
 - *Projev G. Husáka za doprovodu svazačky a pohraničnicků*: Jan Vávra, Jan Kačmár, Alex Semsei, Martina Caisová, Dana Kubíčková
 - *Sametová revoluce a projev Šimona Pánka – reportáž z Václavského náměstí*: Michaela Kačmárová, Zdeněk Sonák, Jarmila Kůsová, František Suchý ml., Martina Králová, Milan Král, Jana Zíková, Andrea Billová, Jaroslav Bille, Josef Cinádr

• **Humoresky s prvorepublikovou módní přehlídkou**

Nostalgické vzpomínání na první republiku během krátkých anekdot. Celé představení je doplněno dobovou módní přehlídkou, kde je možné vidět autentické modely našich prababiček. V mezi vstupech nechybí ani nejrůznější slogany.

- Premiéra: 6. července 2014, Husinec
- Scénář a režie: František Suchý
- Průvodní slovo a komentář k prvorepublikové módní přehlídce: Roman Hajník
- *Omyl pana Bobra*:

Kterak manželky čekají na své manžely a že není škatulka jako škatulka.

- Obsazení:
 - Mňouk: František Suchý
 - Bobr: Jan Vávra
 - Manželky: Martina Králová, Martina Caisová, Dana Škopková
 - Manželé: Jan Kačmár, Zdeněk Sonák, Lukáš Patila
 - Paní Bobrová: Iva Doulová
 - Slečna Fifi: Michaela Kačmárová
 - Vypravěč: Jarmila Kůsová

- *Smrt Jeronýma Hátle*

Zapeklitý případ je vyřešen. Kdo je ten vrah!? Manžela paní Hátlové zabil obyčejný knedlík. Kdyby mu vařila zeleninu, mohl být ještě živ.

- Obsazení:
 - Rada Vacátko: František Suchý
 - Pan Bouše: Zdeněk Sonák
 - Inspektor: Jan Vávra
 - Paní Hátlová: Dana Škopková

- *Jak slepé střevo simulovalo*

Profesor Jedlička, kapacita nad kapacitu, je volán k akutnímu případu slepého střeva.

- Obsazení:
 - Doktor Jedlička: Zdeněk Sonák
 - Lékař: Jan Kačmár
 - Sestra: Iva Doulová
 - Novomanželka: Michaela Kačmárová
 - Novomanžel: Lukáš Patila
 - Zřízenci: Jan Vávra, František Suchý
 - Jeptiška: Martina Králová

- *Továrníci*

Kterak návštěvníci Slávie tráví nedělní odpoledne.

- Obsazení:

- Josefina: Jarmila Kůsová
- Hampl: Jan Vávra
- Karl: František Suchý
- Slečna: Martina Králová
- Gentleman: Zdeněk Sonák

• **Čertovská svatba aneb Jak se čerti ženili**

Anynka se chce vdávat! Bude se vdávat! Ale nechce jen tak ledajakého ženicha, jako by byl chudý Honza ze vsi. Přeje si bohatého, jakého by jí všechny holky záviděly. A co čert nechtěl, Lencháč, čertisko jedno pekelné, se do Anynky zakouká! Jak tohle asi dopadne? Co na to čertice Kačmíra, která Lencháče nutí do svatby již 70 let? A co Anynka? Vezme si Lencháče, který jí slibuje zámek a střechy ze zlata? Bude nakonec nějaká svatba?

- Premiéra: 30. listopadu 2014, Vacov

- Scénář: Jan Vávra

- Režie: Jan Vávra, František Suchý

- Obsazení:

- Anynka: Martina Králová
- Máma: Jarmila Kůsová
- Táta: František Suchý
- Honza: Jan Kačmár
- Lencháč: Zdeněk Sonák
- Kačmíra: Michaela Kačmárová
- Čertice: Dana Škopková, Iva Doulová, Martina Caisová

- Čerti: František Suchý ml., Jaroslav Bille, Lukáš Patila
- Andělky: DS Damián, žáci ZUŠ Vimperk

2015

- **Historisches Festspiel Leopoldsreut – Josef Hasil a přechod přes hranice**

Příběh zaniklé obce Leopoldsreut za druhé světové války doslova ožívá v představení trvající dvě hodiny, jehož součástí je i významná a akční scéna, při které nechybí pravá přestřelka, dětský pláč, krev, nešťastná smrt, nelítostná vražda.

- Premiéra: 30. května 2015, Leopoldsreut, Německo
- Scénář a režie české scény: František Suchý, Jarmila Kůsová
- Autor projektu Festspiel Leopoldsreut: Michael Sellner
- Obsazení:
 - Josef Hasil: František Suchý
 - Bohumil Hasil: Jan Vávra
 - Důstojník STB – Roman Hajník
 - Pohraničníci: Zdeněk Sonák, Jan Kačmár
 - Cestující přes hranice: Dana Škopková (chlap), Jarmila Kůsová (dědek), Martina Králová (těhotná žena), Martina Caisová (matka), Zuzana Caisová (dítě), Iva Doulová (bába)

- **Trošku popletená pohádka**

Poctivý a pracovitý Honza je omylem unesen peklem. Pantáta s panímámou vypisují Honzovu ruku a chaloupku té, která Honzu z pekla vysvobodí. Úkolu se ujímá nebojácná princezna Máňa a všem čertům ukáže, zač je toho loket. Pohádka na motivy Josefa Lady.

- Premiéra: 29. listopadu 2015, Vacov
- Scénář a režie: František Suchý, na motivy pohádky Josefa Lady – O statečné princezně Máně
- Obsazení:

- Andělky: Jarmila Kůsová, Martina Caisová, Dana Škopková, Iva Doulová
- Honza: Zdeněk Sonák
- Máma, Královna: Dana Kubíčková
- Táta, Král: Jaroslav Bille
- Princezna Máňa: Zuzana Kubíčková
- Lucifer: František Suchý
- Kuchař: Jan Kačmár
- Čertice úřednice: Michaela Kačmárová
- Čertice asistentka: Martina Králová
- Čerti: DS Damián, žáci ZUŠ Vimperk, František Suchý ml., Lukáš Patila

2016

- **Hotel Infercontinental**

Vědecké kapacity i široká laická veřejnost vedou nekončící spory o tom, kam se poděly všechny pohádkové nestvůry, strašidla a bubáci...

- Premiéra: 16. dubna 2016
- Režie: Martina Králová
- Scénář: Divadelní soubor V. A. D. Kladno
- Ozvučení: Milan Král
- Obsazení:
 - Žena: Jarmila Kůsová
 - Muž: Jan Kačmár
 - Matka: Iva Doulová
 - Sociální pracovnice: Dana Škopková
 - Zahrádkář: Jan Vávra
 - Manželka: Lucie Kohoutová

- Realitní agent: Jan Kačmár
- Recepční: Martina Caisová
- Vedoucí: Zdeněk Sonák
- Hexina: Jitka Příbylová
- Miler: František Suchý
- Milerová: Michaela Kačmárová

- **Čertovská pohádka**

Satan už je stár, nejraději by se změnil v pavučinu a dočkal se věčného klidu. Než k tomu však dojde, čeká ho úkol nejtěžší, a to zvolit svého nástupce. Kdo nakonec usedne na pekelný trůn? Jak se nejstarší čerti zhostí vážené nabídky?

- Premiéra: 27. listopadu 2016, Vacov
- Režie: František Suchý, Jarmila Kůsová
- Scénář: František Suchý
- Ozvučení: Milan Král
- Obsazení:
 - Kožucha: Dana Kubíčková
 - Trnucha: Jarmila Kůsová
 - Bezucha: Dana Škopková
 - Satan: Ladislav Čepička
 - Sluha: Zdeněk Sonák
 - Oslí Dráp: Jaroslav Bille
 - Žabí Zub: František Suchý
 - Havraní Huňka: Jan Vávra
 - Čert'ata: Žáci DS Damián při ZUŠ Vimperk
 - Čerti: Martina Králová, Jan Kačmár, František Suchý ml., Lukáš Patila

- Káča: Martina Caisová
- Princezna Amálka: Michaela Kačmárová
- Dědek: Milan Král
- Babka: Iva Doulová

3 Charakteristika základních osobností souboru

3.1 Zdeněk Škopka

Bohužel jsem neměla možnost poznat Zdeňka Škopka osobně, ale při psaní své diplomové práce a při čtení kronik jsem alespoň trochu nahlédla do jeho duše. Jak praví nejstarší epos o Gilgamešovi: „*Člověk si nemůže zachovat věčný život, může si však zachovat věčné jméno*“. A to v případě Zdeňka Škopka platí. Kolik napsal scénářů a pohádek, ze kterých divadelní soubor Bouček dodnes čerpá a vychází!

Na první pohled byl Zdeněk vousatý muž, kulatější postavy sršící optimismem a elánem do všeho se vrhnout po hlavě. Narodil se ve Vimperku 7. června 1966, kde navštěvoval tehdejší školu Československo-sovětského přátelství, nynější základní školu T. G. Masaryka. Od dětství neměl ambice hrát divadlo ani se mu věnovat. Ze všeho nejraději jezdil se strýci kempovat a odpočinul si po lesích při túrách. Nerad se účastnil organizovaných táborů, kde by měl všechno přesně naplánované, upřednostnil volnost a nespoutanost. Po ukončení základní školní docházky si jeho otec přál, ať syn studuje vojenské gymnázium, odtud se Zdeněk ale po roce vrátil a nastoupil na nábytkářský obor do Lišova. Dva roky strávil na vojně ve Stříbře a poté si dodělal maturitní obor a začal pracovat v Jitoně, v největší nábytkářské firmě ve Vimperku.

V roce 1989 poznal svoji budoucí ženu Danu, se kterou má dnes dva syny. Dana Škopková po revoluci vedla skauty, Zdeněk samozřejmě nechtěl zůstat pozadu a doma sám, tedy se k manželce připojil a vzal si na starost chlapce. Později se Zdeňkem Crhou, Marcelou Cinádrovou a Petrem Korniou začal zpívat a po čase se v roce 1999 dostal k první pohádce O strašidle Bublifukovi, kde si úžasně vsugeroval postavu mladého prince. Divadelní soubor Bouček v něm získal skvělého režiséra a scenáristu. Od mládí byl považován za poetu, když psával básničky a písničky. Často se na scéně projevoval jako zarputilec, vysnil si nějakou představu a „mordoval“ herce tak dlouho, dokud to nezahráli

a neřekli přesně tak, jak si on přál.

Jeho náhlý skon o Velikonocích v roce 2006 poznamenal nejednoho člověka. Ochotníci přestali mít chuť k divadlu a chtěli od rozdělané pohádky Český Honza odstoupit. S veškerou snahou Dany Škopkové se nakonec podařilo pohádku dokončit a Zdeňkův odkaz žije v Boučku nadále.

3.2 Jarmila Kůsová

Jedna ze zakládajících členek, krátkovlasá dáma s brýlemi, od pohledu paní učitelka s vřelým úsměvem, s neskonalou energií a velkou zodpovědností je Jarmila Kůsová. Kdo ji poznal, ví, že je ve všem precizní, věci má přesně srovnané a uklizené a miluje hraní divadla. Narodila se ve Vimperku 31. března 1963, kde při základní škole od třetí třídy navštěvovala divadelní soubor Boubínáček, jenž vznikl v roce 1973. Od útlého dětství si přála hrát divadlo a to se jí záhy splnilo, ovšem ne na dlouho. Poprvé si zahrála ve hře Ferda Mravenec, nicméně na hlavní roli Berušky byla příliš vysoká, a tak její první rolí byla larvička. Dětská scéna měla svoji divadelní přehlídku pod vedením Jaroslava Sypala, otce herce Jaroslava Sypala mladšího, které se Boubínáček pravidelně účastnil. Paní Jiskrová, paní Hanzalová a pan učitel Mild získali nový impuls a začali tvořit autorské hry, které nepostrádaly osobitý humor a hlavně se skvěle hrály. Jarmila s radostí vzpomíná na moderní dětské Nové pověsti české, Nezbednou pohádku a Hry nehry. Upřednostňovali velmi jednoduché kulisy, zástupné předměty, hry bez složitých kostýmů.

V Prachaticích Jarmila vystudovala Střední pedagogickou školu, během níž neměla možnost hrát divadlo, ač po tom toužila. Z Vimperku dojížděla a to jí sebralo všechnen volný čas. Přesto velmi ráda a pěkně malovala, naučila se hrát na klavír a zpívat. Od roku 1981 pracuje až dodnes jako učitelka v mateřské školce.

Stála u zrodu divadelního soboru Bouček v roce 1998, kde si v pohádce O zlé kryse zahrála právě zlou krysou. Po otázce, jaké představení považuje za nejvíce povedené, jí vytanula na mysl první česko-německá spolupráce na Mechovém potoce v roce 2010. Svým způsobem to nemělo ani hlavu, ani patu, ale byl to velmi silný zážitek. Před pár desítkami let bychom na přechodu nemohli ani stát, dnes na něm společně vystupujeme a poukazujeme na historii. Nejsilnější vzpomínky má ovšem na Leopoldsreut 2016 a přechod bratří Hasilů přes hranice. Velká většina Němců si ani neuvědomovala, že předtím by se tam lidi mezi sebou postříleli a my dnes společně ztvárňujeme všechno dohromady.

Do protikladu se jí staví venkovní divadla se Zdeňkem Škopkem. Velké úsilí, zima, spousta práce, zkoušení a bohužel se to všechno zúročilo pouze v jednom odehraném představení. Nejraději má roli smrti, jež si prvně zahrála v čarodějnicích

2002, kdy proti sobě své síly spřádaly Morana a Jaro. Ač smrt nemluví, vyjádří vše pantomimicky, velkými gesty a svým tanečním pohybem.

Závěrem Jarmila dodává, že ač se nám nepřísluší hrát si na profesionály, měli bychom k hraní jako profesionálové přistupovat. Přípravovat se na každou zkoušku pečlivě, umět text, odehrát jak nejlépe umíme a dát do toho úplně všechno.

3.3 František Suchý

Další neodmyslitelnou a výraznou osobností divadelního souboru Bouček, je přítel Jarmily Kůsově, nynější principál František Suchý, který se narodil 4. prosince 1967 v Prachaticích, odkud se po pár letech s rodiči přestěhoval do Vimperku, kde bydlí dodnes. Navštěvoval tehdejší školu Československo-sovětského přátelství, nynější Základní školu T. G. Masaryka ve Vimperku, kde od třetí třídy začal hrát divadlo v souboru Boubínáček pod vedením paní učitelky Jiskrové stejně jako Jarmila Kůsová. Zúčastnil se se souborem mimo jiné různých divadelních soutěží, například v Jindřichově Hradci, kde si ale už nevzpomíná, jak dopadli. Boubínáček neměl později dlouhého trvání, děti odrostly a malé ho neudržely. Později se František věnoval především fotbalu a po ukončení základní školní docházky nastoupil na nábytkářský obor na Středním odborném učilišti v Lišově, které úspěšně ukončil v roce 1984. I tam se věnoval hlavně sportu, zejména běhání. Absolvoval dva roky základního vojenského výcviku v Tachově od roku 1986 u průzkumných jednotek. Po vojně se vrátil domů, kde začal pracovat v tehdejší největší nábytkářské firmě Jitona ve Vimperku. Zanedlouho se seznámil se Zdeňkem Škopkem a začali společně trampovat a vést skauty, přičemž hrál také fotbal za Šumavské Hoštice. Po seznámení se svou budoucí manželkou Hanou musel přistoupit na alternativu, že se nějakého zájmu vzdá, protože by přes všechny aktivity na ni neměl ani čas. Opustil tedy fotbal a skautingu se věnoval přibližně 17 let od roku 1989.

Tak jako Františka přivedl ke skautům Zdeňk Škopek, tak ho nadchl i pro divadlo. Zdeňk byl akční, do všeho se hrnul po hlavě a František se nechal strhnout, protože o sobě sám tvrdí, že je naprosto líný člověk. Nikdo, kdo ho dnes ale zná, by mu to nevěřil. Jakmile by neměl ten správný impuls, podnět, nebo mu někdo něco nenaplánoval, tak by nejraději seděl doma a nic nedělal.

Napsal velké množství scénářů, které nepostrádají kvalitní humor. Vzhledem k tomu, že při škole hodně četl, získal si pestrou slovní zásobu. Těší ho, když repliky využívají přátelé z divadla v běžném životě a všichni se tomu smějí.

Na svém kontě má velké množství odehraných postav, mimo jiné zpodobnil celou řadu historických osobností, například T. G. Masaryka, J. Verna, K. Klostermanna, Petra Voka, Josefa Hasila, Jakuba Bursu, Jana Husa, Karla IV. Všechny tyto postavy hrál rád a s chutí. Postava mistra Jana Husa pro něj byla výzvou. Věděl, že v jeho rodném Husinci si na Husa ještě nikdo netroufl a František se ho pokusil ztvárnit velmi lidsky, proto i když psal scénář ke scéně, používal výrazy vhodné pro venkovskou mluvu.

Mimo jiné je František také řádným členem skupiny historického šermu Artego, miluje historii a cestování. V současné době pracuje jako skladník v továrně na výrobu plastových oken Windows holding v Husinci. Ve svých padesáti letech je „malým klukem“, který se nebojí žádné špatnosti, nedovolí si zkazit žádnou legraci. Ze všeho nejvíce si cení pokory. Dle jeho názoru by každý, kdo něco dokáže, neměl zapomínat na své přátele. Jediným jeho měřítkem pro úspěchy s Boučkem pro něj nejsou peníze za vystoupení, ale to, když divák vesele tleská a odchází s pocitem, že své dojmy musí sdělit přátelům.

4 Skupina historického šermu Artego a její spolupráce se souborem Bouček

Artego se poprvé na scéně objevilo 24. září 2005, kdy tehdejší principál divadelního souboru Bouček Zdeněk Škopek pořádal na zámeckých arkádách akci zvanou Pevnost Arkádia. Původně skupinu tvořili pouze čtyři členové (Pavlína Kůsová, Otakar Vokáč, Miroslav Cinádr, Jiří Pán). Postupem času se různě rozrůstali o další posily, ale také o ně i přicházeli. Název vznikl hned po založení ze zkratky dvou slov: arte, gotika. Gotickým uměním se právě naše skupina nejvíce inspiruje. V současné době Artego tvoří deset nadšenců, které můžete vidět na středověkých slavnostech, bitvách a divadelních prknech. Jejich silnou stránkou jsou ohňové show, při kterých předvádí své umění jak s hořící tyčí, tyčkou, poi, tak také s hořícími drápy. Přeskakují zapálená švihadla a dokážou vytvořit pravé peklo v podobě ohňových jisker, k tomu všemu nechybí ani plivání ohně. Od srpna 2013 se Artego stalo držitelem nového českého rekordu v co největším počtu plivačů ohně na jednom místě. Rekord byl do České databanky rekordů zaevidován 3. srpna 2013 na zámeckých arkádách ve Vimperku u příležitosti třetího ročníku Bitvy na Winterbergu. Najednou vychrlilo plamen 65 přihlášených osob, mezi něž se aktivně a s nadšením zapojil divadelní soubor Bouček (František Suchý, Jarmila Kůsová, Dana Škopková, Martina Caisová, Iva Doulová, Dana Kubíčková).

O tři roky později se na šestém ročníku bitvy na Winterbergu – „Ve znamení Dábla“ pod organizátorským dohledem Michaely Kačmárové Artego zapsalo do české knihy rekordů podruhé. V rámci této akce se předvedlo 44 jednotlivců z pěti skupin historického šermu (Artego, Taurus Ater (SK), Avalon, Srdcové eso, Novus Origo), ohňových performerů Fuegnis a několika přátel nejdelší ohňovou show trvající 1:25:47 hod. V průběhu představení, ve kterém se plival, točil, házel či přeskakoval oheň a létaly jiskry, se spotřebovalo 110 litrů lampového oleje a shořela jedna mužská bradka. Po celou dobu zněla hudba.

Skupina se během svého působení zúčastnila spousty akcí jak v České republice, tak také v zahraničí. Navštívila Brno, Pardubice, Český Krumlov, Karlovy Vary, Netolice a další. Angažovala se v různých projektech při oslavách 1000 let Zlaté stezky, Rožmberského Vimperku a navázala spolupráci s německým spolkem KuLaMu, se kterým již několikrát vystoupila v bavorském Leopoldsreutu na nejvýše položeném

divadelním představení v Německu, kdy se na scéně objevilo přes 200 herců a tribuny čítaly 600 diváků.

V hlavní letní sezóně se každoročně účastní středověkých bitev na hradech Klenová, Houska, historických slavností ve Zdíkově, Plzni a nebojí se vycestovat na Slovensko. V roce 2015 se Artego zúčastnilo Sklabinských hradných dní u Martina a předvedlo šermířské představení Křižáci, poté nechyběla jejich ohňová show. Minulého roku 2016 v první polovině srpna zavítali členové skupiny na mezinárodní kulturní festival SÚHRADnice 2016 na Spišský hrad, který je mimo jiné největším hradem střední Evropy a koncem září navštívili Slavonice, kde s ohňovou show zpestřili Národní zahájení dnů evropského dědictví.

Do jejich základního divadelního repertoáru patří krátká scénka Škola šermu, pantomimické představení Křižáci, historicky laděný příběh Na Zlaté stezce, pohádka pro děti i dospělé Jak princ Jiří hledal nevěstu. Na drtivé většině akcí s Artegem spolupracuje divadelní soubor Bouček, se kterým pravidelně chystají čertovskou pohádku a svoji tvorbu zaměřují také na dospělého diváka. Dívčí válka baví malé i velké, starší generace si melancholicky zavzpomínají při Prvorepublikových humoreskách a pro zájemce o aktuálním výskytu nadpřirozených bytostí je připraven Hotel Infercontinental.

Artego má momentálně 10 členů: Zdeněk Sonák, Michaela Kačmárová, Jan Kačmár, Martina Králová, Jan Vávra, František Suchý, Jarmila Kůsová, Lukáš Patila, Dušan Buček, František Suchý ml.

4.1 Bitva na Winterbergu

Vrcholem celoročních příprav je tradiční Bitva na Winterbergu. První ročník s podtitulem Rande na bitevním poli se uskutečnil 6. srpna 2011. S Artegem se na přípravách podílel Bouček a při hlavní bitvě stanuli František Suchý a Jarmila Kůsová jako generálové renesančních armád. Když ale první armáda prohrává, povolá generál modré armády čarodějnici, aby přičarovala muže v plné gotické zbroji. Ani generál červené armády se nenechá zahanbit. Když však jsou všechny síly rozprášeny, zbývají jen velitelé a jejich duel. Jarmila Kůsová jako žena vyhrává a Františka Suchého místo posledního smrtelného úderu políbí.

O rok později se bitva s podtitulem Na Zlaté stezce výjimečně spojila s městskými slavnostmi na zámku ve Vimperku a svým tématem následovala oslavy 700.

výročí vimperské větve Zlaté stezky. Loupeživý rytíř Habart Lopata, bydlící na hrádku Hus u Prachatic, se často oddával nejrůznějším radovánkám, a když jeho pokladnice zela prázdnotou, rozhodl se se svojí loupeživou družinou přepadat karavany, které dovážely zboží obchodními stezkami. Spravedlnosti bylo ale zadosti učiněno! Přibík z Klenové hrádek oblehl, vypálil a Habart skončil před soudem s trestem nejvyšším. Jeho hlava byla poté vystavena pro výstrahu potulným kolemjdoucím.

Artego 3. srpna 2013 tentokrát za finanční podpory města Vimperk úspěšně zvládlo třetí Bitvu na Winterbergu s podtitulem Rytířské hrátky. Akce byla uspořádána u příležitosti výročí 750 let od první písemné zmínky o Vimperku. Vše začalo na velkém náměstí a to poněkud netradičně – popravou. Skupina historického šermu Taurus Ater ze slovenského Martina zde předvedla opravdu středověký soud se vším všudy. Lidem se tajil dech, když od hříšníků začaly lítat useknuté prsty od krve a podobně. Slavnostně zde byli uvítáni velice známé osobnosti, jejichž historie se pojí s Vimperkem, a to: Purkart z Janovic (Milan Král), Petr Vok (František Suchý) a Jan Adolf Schwarzenberg (Roman Hajník). Od půl dvanácté již začínal hlavní program v areálu zámeckých zahrad. Arkády ožily středověkým životem a na scéně se střídaly skupiny jedna za druhou, plzeňští Convictus navázali na ranní zahájení a to představením Inkviziční sněm. Tento ročník byl výjimečný tím, že neprobíhala hlavní bitva, ale šermíři se mohli čtyřikrát zúčastnit nejrůznějších turnajových hrátek, jako byla liniová bitva, přetlačovaná na štíty, boj o vlaku nebo rytířské dovednosti. Artego s Boučkem si na odlehčení připravilo Dívčí válku od F. R. Čecha. Divadlo sklidilo úspěch a diváci si hned oblíbili božského Lumíra, panice Ctirada nebo vdavekchtivou Vlastu. Turnaje podpořili i přátelé z Polska skupina Opolského bractva, kteří se věnují skutečnému hard boji. I když rtuť teploměru atakovala 40°C, rytíři v plné zbroji pro pobavení návštěvníků nepřestávali meči zasazovat protivníkovi rány. Po setmění se opět spojilo Artego a Bouček v pantomimickém představení Křižáci s velmi emotivním příběhem.

Vrchol večera přišel o pár minut později. Dodnes si živě vybavuji ten shon, který zavládl během příprav na překonání rekordu. Do dlouhých řad a v bezpečné vzdálenosti od sebe jsme začali rozmisťovat 65 účastníků rekordu, každý z nich dostal kelímek s lampovým olejem a pochoděň. Oheň se plival postupně a až poté vychrlili plamen z úst všichni najednou. Euforie a radost byla obrovská, když komisař z agentury Dobrý den z Pelhřimova z České knihy rekordů slavnostně prohlásil vytvoření nového českého

rekordu. Nešlo dělat nic jiného než začít oslavovat, ale až po našem posledním vstupu s ohňovou show.

Šachová partie, jež 2. srpna 2014 rozhýbala skutečné vojáky, byla ústředním motivem pro čtvrtý ročník Bitvy na Winterbergu – Královský duel. Černá a bílá armáda se proti sobě střetli v nelítostném boji, když král s královnou táhli proti sobě na šachovnici své pěšce. Výhra byla přisouzena královně s bílou armádou. Po celý den probíhaly mimo jiné oblíbené turnaje, nechyběl doprovodný program v podobě malování na obličej nebo zdobení perníčků. Subulcus, pasácci vepřů, zajistili živou středověkou muziku k tanci i poslechu a Artego s Boučkem v podvečer dokázali malý skok v historii, když se hráli Prvorepublikové humoresky s módní přehlídkou. Taurus Ater ze Slovenska opět mučili, nabodávali na kůl a řezali části těla, to vše za blížící se bouře, jež zkazila i závěr večera, tudíž byla ohňová show odvolána.

V duchu oslav prvního desetiletí s Artegem se nesla pátá Bitva na Winterbergu, která se odehrála 1. srpna 2015. Ohněm a mečem, podtitul, dle něž se celá akce držela. O doprovodný program se staralo Srdcové eso ukázkami historických tanců a námětů na hlavní bitvu bylo hned několik. Jan Vávra se opět, jako v minulých ročnících, chopil psaní a využil zcela náhodné podobnosti šermíře Jiřího Zítky z Plzně a Romana Svorcky ze slovenského Martina. Panovnice Eleonora Rožmberská, Michaela Kačmárová, si užívala svého rozlehlého panství až do doby, kdy se jí dostalo zprávy o narození jejího synovce, který by ji mohl v budoucnu připravit o vládu. Maršál Romano Taurus ze Sklabině se pro Eleonoru rozhodne dobýt Winterbergské území, které náleží Jiřímu Řezníkovu. Mezitím se na Winterbergu konají křtiny právě narozeného potomka, kde si svoji první roli zahrála malá Eliška, skutečná dcera Jiřího Zítky. Sudičky (Dana Škopková, Iva Doulová, Martina Caisová) přisoudily novorozeněti do vínku jen ty nejkrásnější věci, když vtom hrad napadá Eleonořina armáda v čele s Romanem. Začal neúprosný boj, v němž se zjevila smrt (Jarmila Kůsová) a rozhodla se jít spravedlnosti naproti. Jiřímu a Romanovi odkryla přilbice, aby si nahlédli do svých stejných bratrských očí. Své síly nakonec spojili a vypravili se Eleonoře ukázat, kdo je tu pánem. Hamižná žena je se svým oddaně milujícím sluhou, Zdeňkem Sonákem, zajata a na mučidlech umučena.

Obnovené premiéry s pozměněným obsazením se dočkal ve večerních hodinách i Středověký soud za Petra Voka, který Artego připravilo opět ve spolupráci s divadelním souborem Bouček na motivy původního scénáře Zdeňka Škopka. Možná za to mohla

časová náročnost, nebo málo zkoušení, případně vyčerpání z příprav a z celého dne, ale představení se úplně nevydařilo, jak mělo. Umíme ze sebe dostat mnohem více, ale každý den nemůže být posvícení. Závěr patřil slíbeným ohňům a vzpomínkám za odvedenou práci během deseti let Artega.

Zámecké arkády ožily již po šesté historickým životem, a to šestého srpna roku 2016. Magické datum se samo nabídlo k podtitulu Ve znamení Ďábla. Od 13 odpoledních hodin mohli návštěvníci vstupovat do zahrad a užívat si nabitý program, během kterého se představilo přes 100 účastníků z šermířských, ale i jiných skupin z různých koutů republiky a ze Slovenska. Celou akci slavnostně zahájilo defilé účinkujících a pak začala ona slibovaná zábava. Subulcus hrál k tanci i poslechu, tanečnice ze Srdcového esa tančily, sokolník se předvedl se svými dravci a v podvečer mohli diváci zhlédnout inscenovanou bitvu, kdy sám ďábel rozehrál hru o lidské duše. Ohňoví performeři Fuegnis si připravili workshop pro děti s tréninkovými poi (míčky). Během celého odpoledne nechyběl ani doprovodný program, kdy si děti mohly namalovat perníčky, vyfotit se s hady či si zastřílet z luku. Úspěch sklidila i naše novinka, kterou byla módní přehlídka „Ze století do století“ v režii Martiny Králové. Ve večerních hodinách se o program postarala skupina historického šermu Taurus Ater ze Slovenska se svými mučícími praktikami, při kterých se divákům doslova tajil dech. Šermířská vystoupení zakončili Rytíři ze Žichovic. Nakonec přišlo ono velké finále s pokusem o rekord.

Já osobně jsem dala dohromady 44 účastníků ze šesti skupin a několik dalších přátel, kteří se úderem půl desáté večer na zámeckých arkádách pustili do vytváření nového českého rekordu v nejdelší ohňové show. Během **1 hodiny 25 minut a 47 sekund** se plival, přeskakoval a točil oheň, nechyběly jiskry a různé připravené kreace. Diváci s námi vydrželi až úplně do konce, a za to jim patří obrovské poděkování. Opět jsme všichni společně křičeli štěstím, když komisař z agentury Dobrý den z Pelhřimova potvrdil vytvoření nového rekordu. Jak je možné se dočíst na certifikátu, během rekordu se nikomu nic nestalo, jen shořela jedna mužská bradka a bylo použito na 110 litrů lampového oleje.

Termín sedmé bitvy je naplánován na 5. srpna 2017 a již teď se rozjíždí první přípravy. Artego chce znovu ohromit a hlavně má zájem na tom nezklamat diváky, kteří jsou jim největší podporou.

5 Interpretované texty – charakteristika

Scénáře, o nichž budu v následující kapitole hovořit, byly sepsány několika autory. Na úplném počátku vzniku soboru se psaní chopil Zdeněk Škopek a později ho po jeho náhlém skonu vystřídal František Suchý, jenž často původní scénáře modifikoval a upravil k aktuálnímu počtu herců nebo přestylizoval do jiného tématu.

Z obecného hlediska bychom tvorbu hned v úvodu mohli rozdělit do několika částí. Jde o díla zaměřená na dětského diváka a tvorbu pro dospělé. Z tematického hlediska jde o čertovské a čarodějnické pohádky nebo o další náměty. Scénáře nejsou námětově původní a originálním způsobem splétají jednak buď tradiční lidové prvky, viz motiv ze Zlatovlásky v pohádce Čertovská svatba, jednak prvky z moderní autorské tvorby, jako je například Saxana z filmové pohádky Dívka na koštěti z roku 1971 a čarodějnice Hexana v Čertovské akademii.

Autorské čertovské představení z roku 2004 určené ke svátku sv. Mikuláše je vystavěno na boji dobra proti zlu. Mikuláš je ztělesněním dobra, proti němuž se staví Ďábel, přitom mají oba společný cíl, a to získat lidské duše. Ovšem s tím rozdílem, že Mikuláš by je zachraňoval a Ďábel vlastně také, ale po svém. Děj se odehrává v reálném prostředí světa lidí, kteří jsou sváděni ke špatnostem. Hra v sobě skrývá výchovný charakter především pro mládež. Dle očekávání nakonec vítězí dobro a přináší s sebou náhled na pravé přátelství, nabádá k pomoci druhým a odmítá závist, zlobu a lež. Bytost páchající hříchy zde představuje nešťastně zamilovaný chlapec, který dostane od čerta „záračnou pilulku“ (drogu), aby zapomněl na své trápení. Přátelé ho nakonec ze spárů temnot zachrání a pozvou na fotbal. Příběh byl aktualizován o současné moderní prvky, a přibližuje se tak mladému divákovi, kterému byla divadelní hra určena. Ve scénáři najdeme intermezza, a to v podobě čertovské ohňové show a poté šermířských soubojů andělů s čerty. Zdeněk Škopek tím začleňoval další spolky předvádějící nejenom divadlo, ale také další skvělé dovednosti.

Postava Mikuláše komunikuje s diváky a snaží se je donutit k zamyšlení:

Máš pravdu, nikdy Ďábla doopravdy neporazím, vždycky se zase někde objeví, aby mohl škodit. Ale vy můžete. Můžete ho porazit v každé bitvě, do které nepůjdete sami, v každé bitvě, ve které po vzoru statečných rytířů budete stát bok po boku a nenecháte nikoho, aby druhým bezdůvodně ubližoval. Já vím, je to těžké. Jen tak zastavit nohy

zrovna v okamžiku, kdy chtějí nejvíc utíkat, ale když to dokážete, můžete spoustu věcí v životě změnit k dobrému.

Pohádka O nepovedeném čertovi je další autorskou tvorbou výše jmenovaného Zdeňka Škopka. Ani zde nechybí moderní prvky dnešní doby. V pekle čerty budí rozhlas a v nebi si andělé před rozdáváním dáreků krátí čas fotbalem. Pohádka tudíž nezobrazuje typického českého čerta, jenž je otrhaný ňouma, nýbrž peklo v pravém slova smyslu. Čerti jsou pojeti děsivě, jsou zahaleni v kůžích a mají za úkol na první pohled malé diváky vyděsit. Hlavní postavy představují starosti v podobě raráška Kruťáka, který nedokáže dostát svému jménu dle očekávání Lucifera, a malého strážného anděla Serafína, jenž sní o statečnosti při čtení dobrodružných knížek, přitom sám má strach z každého podivného zvuku. Děj se odehrává především v pekle a v nebi, není zde zdůrazněn lidský svět, ten je do příběhu promítnut právě přes lidské vlastnosti a poukazuje na problémy dřívější doby, jež jsou v jistém slova smyslu aktualizovány do současnosti. Narodí-li se někdo do nějaké určité vrstvy nebo někam se špatnou pověstí, nemusí vždy za každou cenu vytrvat na předurčené cestě, nýbrž může projevit svoji individualitu a vydat se správnou cestou. Přátelství a láska v srdci malého Kruťáka dokážou téměř nemožné. Lucifer je zde vypodobněn jako nejpřísnější zlo, rozkazuje, nadává, trestá a své poddané oslovuje jako otroky. Opět je zde divák vytržen z iluze bezprostřednosti, jež má za úkol diváky postrašit.

Zástupce Lucifera: Hej, slyšíte mě, ctění rodičové? Máte jedinečnou příležitost zbavit se svých trapičů jednou pro vždy. Jenom si vzpomeňte, kolik úsilí vás stojí donutit je, aby si uklidili pokoj, kterej vypadá jako po výbuchu. Tady u nás budou mít veškeré zabezpečení. Teplo, masáže bičem, akupunkturu vidlemi, stálej dohled řetězy. Copak? Vy nechcete? Jste fakt divný. Celej rok poslouchám ty vaše nářky a teď když máte takovou šanci, držíte si ty svoje ratolesti, div je neumačkáte...!

Stejně tak v závěru Mikuláš promlouvá k dětem s výchovným poznatkem a poučením:

Na tom přece vůbec nezáleží, jak vypadáš. Hlavní věc je, že uvnitř jsi andělu podobný víc a víc. A co vy, děti, určitě jste si někdy všimli, jak někde vevnitř ve vašem srdíčku znovu a znovu svádí bitvu zlostný rarášek s hodným andělem a jak je těžké poslechnout radu anděla a jít třeba mamince pomoci s nádobím, zvláště když rarášek našeptává, jdi se raději dívat na televizi.

Z moderní autorské tvorby Čerti aneb možná přijde i Mikuláš z roku 2008 z pera Františka Suchého je tradiční boj dobra a zla rozvíjen netradičně, jednak líčí různé životní situace, s nimiž se mládež snadno dostane do kontaktu, jako například scéna zasazená do prostředí sprejerů, jednak proti očekávání vítězí zlo v podobě čerta nad dobrem anděla, pouze v závěru je ponechána naděje, kdy Mikuláš je suplován malým Mikuláškem, jenž symbolizuje naději na příští generace, která jde v idejích dobra.

Čarodějnická akademie (2004) a Čertovská škola (2011) nejsou námětově původní, vycházejí z podnětů filmu Dívka na koštěti (1971), tkví v klasickém půdoryse pohádky, ale vnáší do ní autorské rysy v podobě kouzel ohňových skřítků a trampů, již se ocitnou na šibeničním vrchu. Prvotní scénář byl nápadem pana Škopka a do čertovského prostředí ho přestylizoval František Suchý. Oba příběhy se odehrávají v prostředí školy, kde hlavní protagonistkou je mladá, rozverná, školy nedbající Hexana, jež se „*nakazí bacilem lásky*“ a je vrchností odsouzena k životu mezi lidmi. Jako čarodějnice používá dopravní prostředek koště, neučí se, dostává špatné známky. Ředitele čertovské školy představuje sám Satan a Hexana se zde řítí obrovskou rychlostí na koloběžce. Škola je to v pravém slova smyslu, tudíž zobrazuje se nejenom výuka, tradiční nepořádek o přestávkách, ale i exkurze. V případě čarodějnic, je děj situován k šibeničnímu vrchu a čertovská verze si hledá námět v Drdově hře Hrátky s čertem. Profesorka Huňková bere třídu do Čertova mlýna, kde si prohlédnou Martinův kabát i s úpisy a naučí se, jak se v takovém mlýně straší. Trampové jsou v tomto případě zobrazeni jako čtyři evangelisté (Marek, Matouš, Lukáš a Jan), již se vydali s mapou a spacáky kempovat. Stejný osud jako Hexanu, později Helenu, potká i Lukáše, poznal lásku muže k ženě a nemůže zůstat nadpozemskou bytostí.

Mikuláš: Inu, inu, tak to tedy nepůjde. Milý Lukáši, ani ty už nejsi bytost čistá, andělská. Poznal jsi kouzlo lásky muže k ženě, proto jednou provždy ztrácíš svou andělskou nesmrtelnost. Stejně jako Helena stáváš se i ty člověkem. Čeká tě bolest, plahočení, lidské hašteření. Ale... hlavní věc je, že ti zůstalo andělské srdce, že jsi spravedlivý a hodný a že budeš umět lidem pomáhat. Na tom přece záleží nejvíce.

Pohádka Zapomenutý čert vznikla na motivy Drdovy hry Dalskabáty hříšná ves aneb Zapomenutý čert. Hlavním námětem se scenáristovi Františkovi Suchému stala filmová předloha Zapomenutý čert (1946), která se soustřeďuje na postavy Plajznerky a Trepifajksla a zcela vypouští příběhy Dalskabátkých na rozdíl od filmové adaptace z roku 1976. Vzhledem k tomu, že je v pohádce narušen původní rámeček, je název

zredukován. Netytickým prvkem pro drama je zde vstup vypravěče, jenž posouvá děj k epickému dramatu. Scénář byl intencionálně zaměřen pro dětského diváka s hlavním cílem pobavit a poukázat například na přátelství, jež je zde zobrazeno v postavě kováře, který mečem vybojuje Trepifajkslovi (Matesovi) svobodu v boji s jiným čertem. V původní verzi žije dobro se zlem a přitom zlo je velmi rafinované, tudíž o to více nebezpečné, využívá psychologického teroru a nejrůznějších prostředků, které využívala totalita (zastrašování, vydírání, nutí k donášení). Ač pohádka změnila svůj charakter, nedošlo k aktualizaci jazyka, je zde respektována původní předloha.

Trošku popletená pohádka (2014) našla svůj námět v inverzně vystaveném tématu Ladovy pohádky O statečné princezně Máně, která se vydá do pekla zachránit Honzu. Scénář sepsal František Suchý na motivy filmové pohádky Nezbedná pohádka (1976). Za zmínku stojí zajímavý způsob realizace, kdy na scénu pronikají postavy andělek, které do jisté míry suplují funkci vypravěče v úloze vyzvědaček. Diváci se tak dozvídají o ději, jenž není předváděn a zároveň přímo před divákem dochází ke změně scény, tudíž je obecnstvo vytrženo iluze bezprostřednosti a zkušenosti. Významový odkaz do dnešní doby, tedy civilizační motiv je zde například zpodobněn telefonem, je zde odmytizován chronotop. Postava Máni je nivelizovaně pojatá pohádková bytost, již nemá vznešené jméno, postavy jsou sesazeny do vesnického způsobu života. Autor předpokládá čtenářskou znalost lidových pohádek.

6 Vlastní hodnocení souboru

Původně divadelní soubor Bouček vznikl za účelem bavit dětského diváka. Během prvních pěti let se věnoval především pohádkám a několika doprovodným aktivitám, později se začal orientovat na starší diváky, nicméně v popředí neustále zůstávají pohádky. Že je snazší hrát pro děti? Není. Malé dítě vám chyby neodpustí, kdežto dospělý člověk nad tím mávne rukou a jde dál.

Za téměř dvacet let svého působení odvedl Bouček obrovský kus práce. Pokud by ji někdo kouskem oka chtěl vidět, třeba si ji chtěl osahat, stačí, když zavítá do jejich kostymérny a zahltní ho pohled na stovky nejrůznějších rekvizit, pomůcek, kostýmů, paruk, šatů, plášťů, uniforem, líčidel, šperků a všeho možného. Velkou spoustu věcí si sami ušili, především Iva Doulová je vrchní švadlenou a může se pochlubit krásnými kousky.

Tak jak jsem Bouček v roce 2007 poznala, zjistila jsem, že je to neskonale zajímavá „parta“ lidí, jež nemá jenom společný zájem na hraní divadla, ale vládne mezi nimi přátelská až rodinná atmosféra. Když všichni táhnou za jeden provaz a mají skutečný zájem o dobrou věc, vždy je to na odehraném představení vidět. Je za tím vidět snaha, píle, vůle, souznění, připravenost, to všechno ale stojí velké nervy. Vzhledem k tomu, že ochotníci nemají svého profesního režiséra, o řízení scény se starají sami, především František Suchý, nebo Jarmila Kůsová, dostávají se tím do role poměrně nepříjemné, protože jsou nuceni své přátele napomínat, opravovat ve snaze dobrat se lepších výsledků. Ne vždy je to každému po chuti.

Každý z nich se za tu dlouhou dobu někam posunul, nemyslím tím jenom herecké úspěchy, ale také osobní život, který s tím, co divadelníci z Boučku ve svém volném čase a naprosto dobrovolně dělají, zcela souvisí. Dnes se najdou neshody a občas chybí i ten čas na zkoušení. Jsem stejného názoru jako Jarmila Kůsová, měli bychom se chovat jako profesionálové z toho hlediska, že bychom k tomu, co děláme, měli zodpovědně a profesionálně přistupovat.

Co Bouček všechno dokázal? Mnoho věcí a za to všechno jim patří opravdové uznání. Zeptala jsem se i několika přátel, co je napadne, když se řekne Bouček, čím je pro ně výjimečný a co pro ně znamená. Dostalo se mi několika zajímavých odpovědí.

Místopředseda Stifterova pošumavského železničního spolku, Roman Kozák připomněl naprosto zajímavou historku, která vznikla právě u speciálních silvestrovských jízd, jež

organizoval. „*Pust' mě, hajzle,*“ říčela hysterka v pruhovaném a flákla mě ešusem. „*Sem nevinná, idiote! Rozumíš? Nevinná!*“ Vytrhl jsem se ze spárů trestankyně a sledoval, jak se – navzdory řetězům - dovedně vloudila do přízně žurnalisty celostátního deníku. Z jeho pera na druhý den vyšla v novinové reportáži citace: „*Ach ovšem, odseděla jsem si dva roky za příživu a prostituci, ale chápejte, to už je minulost, odpověděla našemu listu paní Jarmila Kůsová, nyní učitelka MŠ z ulice 1. máje ve Vimperku.*“ Někomu by to kariéru i život zničilo, Jarmile nastartovalo. A takhle to je s nimi pořád.

Pustil se i do jejich charakteristiky, která byla opět velmi výstižná: „*Bouček, to je koktejl namíchaný z následujících ingrediencí: vášeň a hravost, legrace a smyslnost. Znakem „Boučkovců“ jest komedie a pohodářství, spolehlivost i řízená hysterie, taktéž secesní noblesa, tutlaná živočišnost a kostýmové turbulence. Vlastně si neumím představit, že by náš železniční spolek mohl provozovat silvestrovské vlaky (a další kolejové taškařice) těch sedmnáct let právě bez nich.*“

Starosta obce Buk Antonín Mráz také neopomněl vyjádřit svůj obdiv slovy: „*Vždy nás dokážou mile překvapit svými originálními nápady, vstřícností a pohodou.*“

Ředitel Základní umělecké školy ve Vimperku Pavel Vališ zdůraznil i přínos pro jeho žáky: *Bouček pro mě osobně znamená velkou pomoc a příležitost pro žáky naší školy, kteří navštěvují literárně-dramatický obor. Mají možnost se členy spolupracovat, tudíž jim nechybí motivace se po vzoru dospělých více zdokonalovat. Výjimečnost spolku vidím právě v chuti dělat něco pro druhé. Všichni členové věnují svůj volný čas a energii tam, kde je potřeba.*“

Kritiky zabývající se přímým hodnocením souboru jsem bohužel žádné nenašla. Pojem Bouček je často zmiňován v periodikách, nicméně se tam nedočteme nic o hodnocení souboru, ani žádné studie zabývající se jejich tvorbou, analýzou textů. Stejně tak se nehodnotí amatérské pojetí tématu, volba kostýmů a kulis. Častokrát je soubor zmiňován pouze v souvislosti s proběhnutým vystoupením a krátkým hodnocením celkového dojmu z akce. Řekla bych, že je to na škodu. Velká spousta herců amatérů by jednak v pozitivní a jednak v negativní kritice své osoby našla sama v sobě další motivaci pro zdokonalování, případně by ji potěšila dobře odvedená práce.

Závěr

V první rozsáhlé části své práce jsem zaznamenala poměrně obsáhle celou historii divadelního souboru Bouček. Od samého vzniku v roce 1998, kdy hrával jednu pohádku ročně, se soubor dostal ve své tvorbě a práci velmi daleko. Dnes je neodmyslitelnou součástí veškerého kulturního dění ve Vimperku, pravidelně se účastní nejrůznějších středověkých akcí se skupinou historického šermu Artego, s níž navázal blízkou spolupráci od roku 2010.

První kapitola není pouhým výčtem akcí, nýbrž ukazuje vimperské ochotníky jako celek, jenž drží pohromadě, dokáže zorganizovat nejednu velkou akci, svým nadšením nadchne malé i velké diváky, nebojí se riskovat, cestovat, zkoušet, vymýšlet, tvořit. Ani tragická událost, která Bouček v roce 2006 potkala, nenechala tvořivý zápal pro divadlo vyhasnout. Ztráta blízkého kamaráda, režiséra, manžela nakonec přes všechny snahy Dany Škopkové vrátila všem nový impuls a rozdělaná pohádka byla dokončena. Ačkoliv už nic nebylo jako dřív, po čase se začalo hrát opět s nadšením, vstříc vzpomínce zesnulého Zdeňka Škopka.

Při sestavování historie Boučka mi byla nápomocná Jarmila Kůsová, jedna ze zakladatelek, od níž jsem dostala zapůjčené kroniky. Po večerech mi vyprávěla, jak to všechno začalo, kdo stál u zrodu a proč Bouček dostal zrovna takové jméno. Listovala ve čtyřech velkých šanonech, ve kterých jsou v časové posloupnosti uloženy nejrůznější fotografie, programy a plakáty. V euro fóliích na barevných papírech jsou zaznamenány poznámky z akcí, jichž se Bouček účastnil. Nad nepřehledným množstvím fotografií se začal tvořit téměř dvacetiletý příběh, jenž přetrval dodnes.

Moje první vzpomínky na Bouček jsem do práce promítla také, a to z roku 2001, kdy jsem jako mladá dívka toužila hrát divadlo společně s nimi. To se mi splnilo v roce 2007, kdy jsem ještě tenkrát jako členka dětského dramatického souboru Damián pod Základní uměleckou školou ve Vimperku poprvé vystoupila v prosinci ve Zdíkově na čertovském představení pod širým nebem, společně se skupinou historického šermu Artego, do níž jsem vstoupila v roce 2008 po boku přítele Zdeňka Sonáka.

Druhé desetiletí jsem na základě vlastních vzpomínek a zážitků dala dohromady poměrně snadno. Ač jsem nikdy nebyla právoplatnou členkou divadelního souboru Bouček, na velké většině akcí se spolupracovalo s Artegem. Vzhledem k tomu, že jsem pravidelně vedla a vedu internetovou kroniku šermířů doplněnou o fotografie, videa a

zážitky, nebylo tedy nic snazšího než si otevřít webové stránky společně s kronikami Boučku a všechno zaznamenat. Strávila jsem tedy dlouhý čas pouštěním videí, různých záznamů a dohledávala obsazení do repertoáru. Co nejpřesněji zaznamenat všechna vystoupení, scénáře a aktivity nebylo zcela jednoduché, s přibývajícím rokem přibývala i různá vystoupení. Divadelní soubor Bouček není zcela běžným souborem, který se věnuje pouze hraní divadla. Účastní se velkého množství doprovodných akcí, dělá společnost v dobových kostýmech při různých historických událostech, aktivně se podílí na spolupráci při tradiční Bitvě na Winterbergu pod organizací skupiny historického šermu Artego a doprovází je během léta na nejrůznějších historických slavnostech a bitvách.

Medailonky o stěžejních osobnostech jsem tvořila formou rozhovorů, které jsem si nahrávala a poté zaznamenávala. Při vzpomínkách na Zdeňka Škopka mi byla nápomocná jeho manželka Dana Škopková. Jarmila Kůsová ochotně vzpomínala na své herecké zážitky z Boubínáčku a poté na velké česko-německé projekty. František Suchý, muž mnoha tváří, ochotně vyprávěl o tom, jaké všechny historické postavy ztvárnil a jak se na ně připravoval. Neopomněl prozradit ani jeho náměty a podněty ke psaní scénářů.

Samostatnou kapitolu jsem dále věnovala Artegu a zaměřila ji na již zmíněnou spolupráci. Rozebrala jsem texty, scénáře a poukázala na vývoj tvorby, nevšední náměty a humor náležící vimperským ochotníkům. Na závěr jsem si dovolila soubor zhodnotit jako celek a využila několika krátkých rozhovorů od přátel a lidí, pro které Bouček něco znamená.

Resumé

The topic of my dissertation is the theater group Bouček that functions in Vimperk since 1998. It focuses mainly on young viewers but it also has in its repertoire dramas for adults. Some currently played are *Dívčí válka*, *Prvorepublikové humoresky* or *Hotel Infercontinental*. My dissertation follows all its history - from the beginning to the last renewed premiere of above mentioned *Hotel Infercontinental* till March of 2017. Its repertoire is quite varied and comprehensive, it presents the dates of premieres, authors of scenarios and exact cast. The activity of the group is not situated only in the Czech republic but it also works across the borders quite regularly, for example in Slovakia and the neighbouring Bavaria where it formed a friendship with german costars from the group *KuLaMu*. It regularly cooperates with a historical fencing group *Artego* and it participates in preparing of the traditional *Battle of Winterberg*. And last but not least my dissertation talks about main protagonists of the group and a small analysis of their texts.

Seznam literatury a jiné prameny

Archiv souboru

Diplomovou práci jsem sepsala pomocí několika kronik, o něž se zasloužila Jarmila Kůsová. Ve čtyřech velkých šanonech se v euro fóliích nachází založené písemné materiály doplněné o fotografie, plakáty a obrázky. První velké desky mapují úplný začátek Boučka od roku 1998 až do roku 2004. Následující tři roky 2005, 2006, 2007 jsou zaznamenány v druhé kronice. Třetí popisuje aktivity ochotníků od roku 2008 až do roku 2010. Následující roky nejsou již přesně seřazené, nicméně v deskách jsou nashromážděné novinové výstřižky, letáky, propagační materiály, poznámky z akcí, nejrůznější plakáty a scénáře, které čekají na své přesné zařazení a doplnění.

Mnoho údajů ve své diplomové práci jsem získala v rozhovorech s Jarmilou Kůsovou a Františkem Suchým, kteří mi byli ochotnými vypravěči a sdělovali mi nejrůznější zajímavosti a zážitky týkající se souboru.

Další části jsem vytvořila dle článků, fotografií a videozáznamů na webové stránce skupiny historického šermu Artego, o něž jsem se já sama od roku 2007 starala a pravidelně je aktualizovala.

Skupina historického šermu Vimperk. *Skupina historického šermu Artego Vimperk* [online]. [cit. 2017-03-13]. Dostupné z: <http://artegovimperk.blog.cz/>.

Roman Hajník: Oslavy železnice slovem i obrazem. *Vimperké noviny*. Vimperk, 2003, **2003**(9), 1.

Kalendář akcí, na kterých bylo možné DS Bouček vidět

1998

- 5. 12. O zlé kryse, MěKS Vimperk

1999

- 5. 12. O strašidle Bublifukovi, MěKS Vimperk

2000

- září: ŠUPLE – Středověký soud, Zámek Vimperk
- 5. 12. O pyšné princezně Kateřině, MěKS Vimperk

2001

- 30. 4. Malá čarodějnice, nábřeží u Volyňky ve Vimperku
- Červenec: O panence Modrooče, Šermířské arkády, Vimperk
- Září: ŠUPLE – Středověký soud, Zámek Vimperk
- 5. 12. Peklo pod otevřeným nebem, náměstí Vimperk

2002

- 30. 4. Čarodějnické představení Jaro a Morana, areál letního kina, Vimperk
- červenec: O panence Modrooče, Šermířské arkády, Vimperk
- srpen: ŠUPLE – Areál letního kina, Vimperk
- 5. 12. Český Honza, MěKS Vimperk
- 31. 12. Speciální silvestrovské jízdy – Věžeňský vlak

2003

- únor: Šípková Růženka
- 30. 4. Čarodějnice, areál letního kina, Vimperk
- 3. 8. Rumpálování – O panence Modrooče, hrad Strakonice
- 4. 8. Rumpálování – Šípková Růženka, hrad Strakonice
- 9. 8. Oslava 110 let železniční tratě Strakonice – Vimperk, secesní kostýmy

- srpen: Historický víkend na zámku – výstava za 5 let působení Boučka, Český Honza, Šípková Růženka, Kramářská píseň
- 5. 12. Mikuláš, areál letního kina, Vimperk
- 31. 12. Speciální silvestrovské jízdy – Pohádky

2004

- 30. 4. Čarodějnická akademie, areál letního kina, Vimperk
- červenec: Rumpálování, O panence modrooče, Strakonice
- 18. 9. Kouzlený večer pro dámu v bílém, Šípková Růženka, Zámek Vimperk
- 5. 12. Mikuláš, areál letního kina, Vimperk
- 18. 12. Putování za hvězdou, aneb Co svatý Petr málem prospal – stínohra, Arkády, Vimperk
- 31. 12. Speciální silvestrovské jízdy – Limonádový Joe

2005

- 3. 9. Sté výročí návštěvy císaře Františka Josefa I. ve Štěkni
- 18. 9. Proti proudu Vltavy, proti proudu času,
- 24. 9. Pevnost Arkádia, arkády, Vimperk
- 5. 12. Mikuláš, areál letního kina, Vimperk
- 31. 12. Speciální silvestrovské jízdy – Mrazík a ruská zima

2006

- 18. 3. Country bál, MěKS Vimperk
- 1. 5. Slavnostní otevření muzea Vimperk
- 24. 6. Postřižinské pivobraní ve Volarech
- 26. 8. O princezně Václavce, aneb Jak to Honza nevzdal, Zámek Vimperk
- 3. 9. Historická slavnost, Freyung, Německo
- 9. 9. Šrank na svatbě Petra Kornii
- září: O princezně Václavce, aneb Jak to Honza nevzdal, tvrz Drslavice
- 23. 9. Šumavou po stopách Karla Čapka
- listopad: O princezně Václavce, aneb Jak to Honza nevzdal, Štítkov
- 21. 12. O princezně Václavce, aneb Jak to Honza nevzdal, Volary

- 31. 12. Speciální silvestrovské jízdy – Vlak hrůzy

2007

- 13. 1. O princezně Václavce, aneb Jak to Honza nevzdal, Buk
- 18. 1. Maškarní bál, Cihelna Vimperk
- 25. 3. O princezně Václavce, aneb Jak to Honza nevzdal, Chlumany
- 30. 4. Čarodějnická akademie, Buk
- 3. 6. Slavnostní žehnání vlajky města Vimperk
- 9. 6. Česko-bavorská přehlídka amatérské kulturní tvorby – O Princezně Václavce, arkády, Vimperk
- 30. 6. Putování královským hvozdem, hry pro děti, Arkády, Vimperk
- 21. 7. Druhé setkání rodáků a přátel Tažovic, tentokrát Hasiči tak trošku za první republiky, Tažovice
- 5. 8. O Smolíčkovi, Strunkovice nad Blanicí
- 28. 7. O princezně Václavce aneb Jak to Honza nevzdal, Borová Lada
- 25. 8. Městská slavnost, průvod městem, Zámek Vimperk
- 6. 10. Putování s rytíři, O Smolíčkovi, Arkády, Vimperk
- 20. 10. O princezně Václavce, aneb Jak to Honza nevzdal, Dvory
- 1. 12. Čertovské představení, Zdíkov
- 6. 12. Křest knihy Vimperk – zmizelé Čechy, prvorepublikové kostýmy
- 31. 12. Speciální silvestrovské jízdy – Sci-fi a fantasy

2008

- únor: Masopust v Buku
- 8. 3. Šumavou... Tam, kde Karel Klostermann hledal inspiraci
- 30. 4. Malá čarodějnice, zámecké arkády, Vimperk
- 2. 5. Malá čarodějnice, Buk
- 14. 6. Spisovatelé aneb Putování k Mařskému vrchu
- 1. 7. Desetiletí s divadlem – výstava od 1. 7. – 31. 10. Vlčková věž, zámek Vimperk
- 19. 7. Oslavy založení Štěkně s Karlem Klostermannem, Štěkeň
- 25. 7. Spisovatelé českého jihu v Tažovicích
- 31. 8. Vimperský kašpárek – O Smolíčkovi, arkády, zámek Vimperk

- 20. 9. Oslavy 140 let tratě České Budějovice - Plzeň
- 5.12. Čertovský nespoutaný divoký rej a nebeská spravedlnost, Vimperk, park u Volyňky
- 31. 12. Speciální silvestrovské jízdy - Večernícci

2009

- Realizace kalendáře „Divadelní spolek Bouček a přátelé 2010“, vyrobeno a financováno z vlastních zdrojů
- 21. 3. Setkání pohádkových kancelářů v Písku
- 30. 4. Čarodějnický průvod
- 1. 5. Sté výročí založení muzea Netolice
- 30. 5. Jihočeské vítání léta 2009 a slavnostní otevření náměstí ve Vimperku
- 20. 6. Kostýmová účast na Slavnostech pětilisté růže v Českém Krumlově
- 26. 6. Slavnosti Zlaté solné stezky Prachatic – pohádka O Smolíčkovi
- 26. 6. Noční koncert dechovky, Strašení, zámek Vimperk
- 4. 7. Rajčatobraní v Hořticích u Volyně
- červenec: Kostýmová účast při mezinárodním klání ve šňupání tabáku, Peerlesreuth
- 25. 7. Slavnosti chleba v Lenoře se Stifterovým pošumavským spolkem
- 22. 8. Jihočeské léto s párou – vlak Josef Hasil – kostýmové vystoupení ve vlaku se Stifterovým pošumavským spolkem
- 29. 8. Kostýmová účast při městských slavnostech ve Vimperku
- 4. 9. Kostýmová účast při městských slavnostech ve Freyungu
- září: Kostýmová účast na slavnostní vernisáži výstavy fotografií J. Haisee v Prachaticích ve spolupráci se Stifterovým pošumavským spolkem
- září: Svatováclavská pouť na Boubín, kostýmová akce
- říjen: Pochod za úplňku, spolupráce se Stifterovým pošumavským spolkem a TIS Vimperk
- 29.11. Čerti a andělé, Vacov
- 5.12. Čerti a andělé, Vimperk
- 31. 12. Speciální silvestrovské jízdy – Ze století do století

2010

- 14. 2. Bob a Bobek, Karneval, KD Cihelna Vimperk
- 18. 2. Jihočeská premiéra filmu Zdeňka Trošky – Doktor od jezera hrochů
- 20. 3. VIII. pohádkový den v Třeboni
- 3. 4. Country bál – hotel Zlatá hvězda
- 11. 4. Natáčení krátkého filmu k projektu Zlaté stezky, spolupráce s Německem, zámek Vimperk
- 18. 4. Slavnosti Zlaté stezky - Mechový potok, Německo
- 30. 4. Čarodějnický pochod za úplňku, Vimperk
- 1. 5. Jihočeská premiéra filmu Zdeňka Trošky – Doktor od jezera hrochů – kostýmová účast v MěKS Vimperk
- 1. 5. 115 let tratě Dívčice – Netolice: Jízda zvláštních vlaků z Českých Budějovic do Netolic a zpět a z Netolic do Dívčic a zpět
- 8. – 9. 5. Oslavy osvobození Plzně
- 29. 5. Franc v lazebně, Leopoldsreut Německo
- 6. 6. – Zahájení letní turistické sezóny Vimperk
- 18. 6. Slavnosti pětilisté růže – průvod, Český Krumlov
- 3. 7. Rajčatobraní – Hoštice u Volyně
- 17. 7. Oslavy 110 let železničního spojení Volar s Vimperkem – Jihočeské léto s párou
- 31. 7. Slavnosti chleba v Lenoře, kostýmová vycházka
- 21. 8. Volarské slavnosti dřeva
- 28. 8. – 29.8. Vimperské slavnosti
- 29. 8. Jihočeské léto s párou – zvláštní vlak do Vimperka
- 29. 8. Na Zlaté stezce, Kubova Hut'
- 29. 8. Noční prohlídka na zámku Vimperk - Souboj o zámek
- 3. 9. Křižáci, Freyung, Německo
- 27. 11. Zvonkový průvod ve Vimperku
- 4. 12. Čerti, aneb možná přijde i Mikuláš, Zdíkov
- 5. 12. Čerti, aneb možná přijde i Mikuláš, Vimperk hotel Zlatá hvězda
- 31. 12. Speciální silvestrovské jízdy – Hvězdný vlak

2011

- 6. 3. Maškarní bál v hotelu Zlatá hvězda – Mickey a Minnie
- 30. 4. Slavnostní otevření muzea
- 22. 5. Slavnostní zahájení sezóny – příjezd Petr Voka na zámek ve Vimperku
- 3. 6. Muzejní noc v Prachaticích
- 4. 6. Petr Vok v Tažovicích
- 18. 6. Noční průvod Slavnosti pětileté růže – Český Krumlov
- 5. 7. Etuda z života mistra Jana Husa, Husinecké slavnosti
- 6. 7. Program na tržišti, Petr Vok, Husinecké slavnosti
- 17. 7. Na Zlaté stezce, 400 Jahre Reichenau, Německo
- 6. 8. Bitva na Winterbergu I „Rande na bitevním poli“
- 27. 8. Vimperské slavnosti, zámek Vimperk
- 16. 9. Petr Vok jako spravedlivý soudce, zámek Vimperk
- 27. 11. Čertovská škola, Vacov
- 3. 12. Čertovská škola, Buk
- 5. 12. Čertovská škola, Vimperk
- 17. 12. Betlémské světlo
- 31. 12. Speciální silvestrovské jízdy - Cirkus

2012

- 16. 3. Zahájení pohádkové sezóny v Netolicích se Zdeňkem Troškou
- 21. 4. Country bál s Boučkem Vimperk, Romantická komedie se špatným koncem s titulky, MěKS Vimperk
- 30. 4. Čarodějnický rej, ohňová show Vimperk
- 7. 6. Česko-německý projekt, Vystoupení Leopoldsreut
- 8. 6. Česko-německý projekt, Vystoupení Leopoldsreut
- 17. 6. 700let Vimperské Zlaté stezky, Zámecké arkády
- 22. 6. Noční průvod – Slavnosti pětileté růže - Český Krumlov
- 5. 7. Večerní etuda z života mistra Jana Husa, husinecké slavnosti
- 6. 7. Korzování v kostýmech + scénické představení z dob Národního obrození, husinecké slavnosti

- 9. 8. Volksfest in Bischfsreut
- 25. 8. Bitva na Winterbergu II "Na Zlaté stezce"
- 31. 8. Freyung, Německo
- 15. 9. Běh pro paraple - charitativní akce, Vodník Vimperk
- 15. 9. Zdíkovské slavnosti
- 2. 12. Čertovská pohádka O malé čertici, Vacov
- 5. 12. Čertovská pohádka O malé čertici, Vimperk
- 8. 12. Čertovská pohádka O malé čertici, Lenora
- 15. 12. Betlémské světlo - živý betlém Vimperk
- 31. 12. Speciální silvestrovské jízdy – Vlak sedmi moří a oceánů

2013

- únor: masopust v Úbislavi
- 10. 2. Maškarní s Machem a Šebestovou, MěKS Vimperk
- březen: Dobývání Severního pólu s Járrou Cimrmannem
- březen: Country Bál
- 3. 3. Maškarní bál, Buk
- 15. 3. Zahájení pohádkové sezóny v Dačicích se Zdeňkem Troškou
- 1. 5. Slavnostní otevření muzea
- 4. 5. Chlumanské trhy
- 15. 6. Zahájení oslav 750 let od první písemné zmínky o Vimperku, scénky z historie města, Johan Steinbrener, náměstí Vimperk
- 5. 7. Husinecké slavnosti – etuda ze života mistra Jana Husa
- 6. 7. Husinecké slavnosti – oslavy Cyrila a Metoděje – Dívčí válka
- 13. 7. Oslava 120 let železniční tratě Strakonice – Vimperk
- 20. 7. Dvousté narození zedníka Jakuba Bursy – Dolní Nakvasovice, scénky z jeho života
- 3. 8. Bitva na Winterbergu III „Turnajové hrátky“, Vytvoření nového českého rekordu – nejvíce plivačů ohně na jednom místě (65), zámek Vimperk
- 22. 8. Křest knihy Vimperk v zrcadle času – MěKS Vimperk
- 24. 8. Vimperská zámecká slavnost
- 6. 9. Freyung, Německo
- 21. 9. Křižáci, zdíkovské slavnosti

- 1. 12. Zapomenutý čert, Vacov
- 5. 12. Zapomenutý čert, Vimperk
- 6. 12. Zapomenutý čert, Buk
- 8. 12. Zapomenutý čert, Lenora
- 31. 12. Speciální silvestrovské jízdy – Detektivní vlak

2014

- 1. 3. Masopust ve Vimperku
- 2. 3. Maškarní bál s klauny, MěKS Vimperk
- 4. 4. Zahájení pohádkové sezóny s Václavem Vydrou – České Budějovice
- 20. 4. Velikonoční hody na zámku ve Vimperku
- 30. 4. Čarodějnice u Volyňky – hry a soutěže pro děti, lampiónový průvod, Vimperk
- 1. 5. Slavností otevírání muzea, Vimperk
- 10. 5. Evropa vypráví příběhy – 100 let na česko-německé hranici (Phillipsreut, Strážný)
- 17. 5. Bitva, Okoř
- 24. 5. Přepad na Zlaté stezce, Středověké slavnosti Netolice
- 7. 6. Strašidelné prohlídky zámku - Muzejní noc Vimperk
- 14. 6. Pátá pečeť – SHŠ Fechtýři, Radošovice
- 21. 6. Bitva, Festival otevřené historie, Nižbor
- 28. 6. Sejdeme se na rynku, vimperský orloj, Johann Alacraw a první tištěný kalendář ve Vimperku
- 5. 7. Večerní pieta, scénka z života mistra Jana Husa, husinecké slavnosti
- 6. 7. První republika – T.G.Masaryk, prvorepublikové anekdoty a módní přehlídka, husinecké slavnosti
- 19. 7. Dívčí válka, Žárovná
- 26. 7. O Smolíčkovi, Včelná pod Boubínem
- 2. 8. Bitva na Winterbergu IV „Královský duel“
- 16. 8. Hrad Klenová - rytířská klání
- 30. 8. Vimperské slavnosti – Lazečna u Petra Voka
- 5. 9. Freyung

- 12. 9. Byli jsme a budem ... Výstava o Rakousko – Uhersku a vzniku ČSR, Kašperské Hory, kostýmový doprovod
- 13. 9. Zdíkovské slavnosti
- 14. 9. Humoresky aneb nostalgické vzpomínání na první republiku, Zámek Vimperk
- 27. 9. Hrad Houska – bitva
- 28. 9. Karlštejnské vinobraní – průvod na hrad
- 23. 10. Křest knihy – Svět šumavských železnic v proměnách času
- 30. 11. Čertovská svatba, Vacov
- 5. 12. Čertovská svatba, Vimperk
- 6. 12. Čertovská svatba, Buk
- 7. 12. Čertovská svatba, Lenora
- 13. 12. Živý betlém na zámku Vimperk
- 31. 12. Speciální silvestrovské jízdy – Komiks

2015

- 14. 2. Masopust ve Vimperku
- 15. 2. Maškarní bál s pejskem a kočičkou
- 14. 3. Maškarně-divadelní bál, hotel Zlatá hvězda
- 27. 3. Noc s Andersenem – jarmareční scénky, Zapomenutý čert, knihovna ve Vimperku
- 25. 4. Bitva, Libušín
- 20. 5. Prvorepublikové humoresky, Kavárna Ve Skále ve Vimperku
- 30. 5. Historisches Festspiel Leopoldsreut – Die Geschichte eines verlassenen Dorfes, Josef Hasil a přechod přes hranice roku 1948, Bouček, Artego, Fechtýři
- 30. 5. Historisches Festspiel Leopoldsreut – Die Geschichte eines verlassenen Dorfes, Josef Hasil a přechod přes hranice roku 1948, Bouček, Artego, Fechtýři
- 31. 5. Historisches Festspiel Leopoldsreut – Die Geschichte eines verlassenen Dorfes, Josef Hasil a přechod přes hranice roku 1948, Bouček, Artego, Fechtýři
- 3. 6. Historisches Festspiel Leopoldsreut – Die Geschichte eines verlassenen Dorfes, Josef Hasil a přechod přes hranice roku 1948, Bouček, Artego, Fechtýři
- 5. 6. Historisches Festspiel Leopoldsreut – Die Geschichte eines verlassenen Dorfes, Josef Hasil a přechod přes hranice roku 1948, Bouček, Artego, Fechtýři

- 6. 6. Historisches Festspiel Leopoldsreut – Die Geschichte eines verlassenen Dorfes, Josef Hasil a přechod přes hranice roku 1948, Bouček, Artego, Fechtýři
- 20. 6. Bitva, Festival otevřené historie, Nižbor
- 26. 6. – 28. 6. Slovensko Sklabiňský hrad – středověké slavnosti, představení Křižáci
- 18. 7. Klenová – bitva, Dívčí válka
- 1. 8. Bitva na Winterbergu V Ohněm a mečem – oslava 10 let Artega
- 13. 8. Bischopsreut, Německo
- 29. 8. Dívčí válka, dětský den, Nihošovice
- 4. 9. Freyung, Německo
- 26. 9. Houska
- 27. 9. Karlštejn
- 29. 11. Trošku popletená pohádka, Vacov
- 5. 12. Trošku popletená pohádka, Vimperk
- 6. 12. Trošku popletená pohádka, Lenora
- 13. 12. Trošku popletená pohádka, Buk
- 19. 12. Betlém na zámku ve Vimperku
- 31. 12. Speciální silvestrovské jízdy – Noemova archa

2016

- 16. 4. Hotel Infercontinental, MěKS Vimperk
- 23. – 24. 4. Bitva Libušín
- 30. 4. Čarodějnice Vimperk
- 7. 5. Průvod u příležitosti výročí Karla IV. – Karlovy Vary
- 12. 6. Prvorepublikové humoresky, Nihošovice
- 2. 7. Kestřany - oživlá tvrz
- 16. 7. Přepad na Zlaté stezce, Písek
- 22. 7. Lidové představení z historie obce Sankt Oswald, Německo
- 23. 7. Bitva, Klenová
- 23. 7. Lidové představení z historie obce Sankt Oswald, Německo
- 24. 7. Lidové představení z historie obce Sankt Oswald, Německo
- 29. 7. Komentované noční prohlídky městem Vimperk
- 6. 8. Bitva na Winterbergu VI „Ve znamení d'ábla“

- 20. 8. Žichovické slavnosti
- 24. 8. Noční komentované prohlídky městem Vimperk
- 17. 9. Zdíkovské slavnosti – bitva
- 24. 9. Houska - bitva
- 24. 9. Karlštejnské slavnosti
- 28. 9. Den věží a rozhleden, scénka fiktivní setkání Klostermanna s významnými osobnostmi
- 2. 10. Dvoření na Adamově – odpoledne pro děti, pohádka O Smolíčkovi, Adamův Dvůr
- 27. 10. Halloween pro děti ve Zdíkově
- 27. 11. Čertovská pohádka, Vacov
- 2. 12. Čertovská pohádka, Zdíkov
- 3. 12. Čertovská pohádka, Buk
- 4. 12. Čertovská pohádka, Lenora
- 5. 12. Čertovská pohádka, Vimperk
- 31. 12. Speciální silvestrovské jízdy – Cesta kolem světa

2017

- 5. 3. Maškarní bál, O Smolíčkovi, Lažiště
- 25. 3. Hotel Infecontinental – MěKS Vimperk, znovuobnovená premiéra s pozměněným obsazením
- 20. 5. O Smolíčkovi, Majáles Vimperk
- 5. 8. Bitva na Winterbergu VII

Seznam členů pro rok 2017

Jarmila Kůsová

František Suchý

Iva Doulová

Dana Škopková

Martina Caisová

Jaroslav Bille

Milan Král

Dana Kubíčková

Seznam příloh

Obrázek 1: Logo.....	105
Obrázek 2: O panence Modrooče 2001	105
Obrázek 3: O panence Modrooče 2001	105
Obrázek 4: Středověký soud, 2001.....	106
Obrázek 5: Středověký soud 2001, Jarmila Kůsová.....	106
Obrázek 6: Čerti 2001, Jarmila Kůsová, Iva Doulová	106
Obrázek 7: Čarodějnice 2002	107
Obrázek 8: Čarodějnice 2002, Jarmila Kůsová - Morana	107
Obrázek 9: Český Honza 2001	107
Obrázek 10: Český Honza 2001	108
Obrázek 11: Silvestrovské jízdy 2001 - Věžeňský vlak.....	108
Obrázek 12: Šípková Růženka 2003	109
Obrázek 13: Oslavy železnice 2003	109
Obrázek 14: Zdeněk Škopek 2003	109
Obrázek 15: Plakát Putování za hvězdou 2004.....	110
Obrázek 16: Silvestrovské jízdy 2004 - Western	110
Obrázek 17: Proti proudu Vltavy, proti proudu času 2005	111
Obrázek 18: Pevnost Arkádia 2005, Zdeněk Sonák, Jan Švehla.....	111
Obrázek 19: Silvestrovské jízdy 2005 – Mrazík, Zdeněk Škopek	112
Obrázek 20: Silvestrovské jízdy 2005 – Mrazík, Dana Škopková, Jarmila Kůsová, Iva Doulová	112
Obrázek 21: Vzpomínka na Zdeňka Škopka 2006.....	113
Obrázek 22: O princezně Václavce 2006, Dana Škopková, Alois Burian	114
Obrázek 23: O princezně Václavce 2006, František Suchý, Jarmila Kůsová, Jaroslav Pulkrábek.....	114
Obrázek 24: Silvestrovské jízdy 2007 – Sci-fi a fantasy.....	114
Obrázek 25: O Smolíčkovi 2007, Jarmila Kůsová, František Suchý	115
Obrázek 26: Logo Artego.....	115
Obrázek 27: Malá čarodějnice 2008.....	116
Obrázek 28: Čarodějnice	116
Obrázek 29: Zahájení pohádkové sezóny v Dačicích 2013	116
Obrázek 30: Zahájení pohádkové sezóny v Netolicích 2012	116
Obrázek 31: Noční koncert 2009.....	116
Obrázek 32: Rožmberský Vimperk 2011	117
Obrázek 33: Freyung 2013	117
Obrázek 34: 750 let Zlaté stezky Vimperk 2012.....	117
Obrázek 35: Husinec 2012 Spisovatelé.....	118
Obrázek 36: Husinec 2012 Spartakiáda	118
Obrázek 37: Etuda z života mistra Jana Husa 2012	118
Obrázek 38: Oslava železnice 2013, Iva Doulová	118
Obrázek 39: Oslava železnice 2013	118
Obrázek 40: Festspiel Leopoldsreut 2015	119
Obrázek 41: Festspiel Leopoldsreut 2015	119
Obrázek 42: Festspiel Leopoldsreut 2012.....	119
Obrázek 43: Vimperský orloj 2013	119
Obrázek 44: Sejdeme se na rynku 2013	119
Obrázek 45: Sejdeme se na rynku	119
Obrázek 46: Živý betlém 2014.....	120

Obrázek 47: Zdíkovské slavnosti 2013	120
Obrázek 48: Houska 2014	120
Obrázek 49: Živý betlém 2014	120
Obrázek 50: Čerti 2007	121
Obrázek 51: Čertovská svatba 2014	121
Obrázek 52: Čerti 2012	121
Obrázek 53: Čertovská škola 2011	121
Obrázek 54: Zapomenutý čert	121
Obrázek 55: Čertovská pohádka 2016	121
Obrázek 56: Trošku popletená pohádka 2015	122
Obrázek 57: Čertovská pohádka 2016	122
Obrázek 58: Lazebna	122
Obrázek 59: Lazebna	122
Obrázek 60: Lazebna	122
Obrázek 61: Dívčí válka 2015, Lumír	122
Obrázek 62: Dívčí válka 2015, Vlasta	122
Obrázek 63: Dívčí válka 2015, Ctirad a Šárka	122
Obrázek 64: Dívčí válka 2015, Bivoj a Přemysl	122
Obrázek 65: Křižáci 2015	122
Obrázek 66: Křižáci 2015	122
Obrázek 67: Křižáci 2015	122
Obrázek 68: Křižáci 2015	122
Obrázek 69: Křižáci 2015	122
Obrázek 70: Křižáci 2015	122
Obrázek 71: Humoresky 2015	122
Obrázek 72: Humoresky 2015	122
Obrázek 73: Humoresky 2015	122
Obrázek 74: Humoresky 2015	122
Obrázek 75: Humoresky 2015	122
Obrázek 76: Humoresky 2015	122
Obrázek 77: Silvestr 2009	122
Obrázek 78: Silvestr 2010	122
Obrázek 79: Silvestr 2010	122
Obrázek 80: Silvestr 2010	122
Obrázek 81: Silvestr 2013	122
Obrázek 82: Silvestr 2012	122
Obrázek 83: Silvestr 2011	122
Obrázek 84: Silvestr 2012	122
Obrázek 85: Silvestr 2014	122
Obrázek 86: Silvestr 2014	122
Obrázek 87: Silvestr 2011	122
Obrázek 88: Silvestr 2016	122
Obrázek 89: Silvestr 2016	122
Obrázek 90: Silvestr 2016	122
Obrázek 91: Silvestr 2016	122
Obrázek 92: Silvestr 2016	122
Obrázek 93: Hotel Infercontinental 2016, plakát	122
Obrázek 94: Hotel Infercontinental 2016	122
Obrázek 95: Hotel Infercontinental 2016	122
Obrázek 96: Hotel Infercontinental 2016	122

Obrázek 97: Hotel Infercontinental 2016.....	122
Obrázek 98: Hotel Infecontinental 2016	122
Obrázek 99: Bitva na Winterbergu III 2013.....	122
Obrázek 100: Bitva na Winterbergu IV 2014	122
Obrázek 101: Certifikát 2013	122
Obrázek 102: Certifikát 2016.....	122
Obrázek 103: Bitva na Winterbergu VI	122
Obrázek 104: Rekord 2013.....	122
Obrázek 105: Bouček a Artego v Písku 2016	122
Obrázek 106: Bouček 2016	122
Obrázek 107: Bouček 2016	122
Obrázek 108: Smrt, Jarmila Kůsová.....	122
Obrázek 109: Pasov 2016.....	122
Obrázek 110: Spišský hrad 2016.....	122
Obrázek 111: Spišský hrad 2016.....	122
Obrázek 112: Bitva na Winterbergu V 2015.....	122
Obrázek 113: Bitva na Winterbergu VI 2016	122
Obrázek 114: Sklabinské slávnosti 2015.....	122
Obrázek 115: Hotel Infercontinental 2017.....	122

Přílohy

Obrázek 1: Logo

Obrázek 2: O panence Modrooče 2001

Obrázek 3: O panence Modrooče 2001

Obrázek 4: Středověký soud, 2001

Obrázek 5: Středověký soud 2001, Jarmila Kůsová

Obrázek 6: Čerti 2001, Jarmila Kůsová, Iva Doulová

Obrázek 7: Čarodějnice 2002

Obrázek 8: Čarodějnice 2002, Jarmila Kůsová - Morana

Obrázek 9: Český Honza 2001

Obrázek 10: Český Honza 2001

Obrázek 11: Silvestrovské jízdy 2001 - Věžeňský vlak

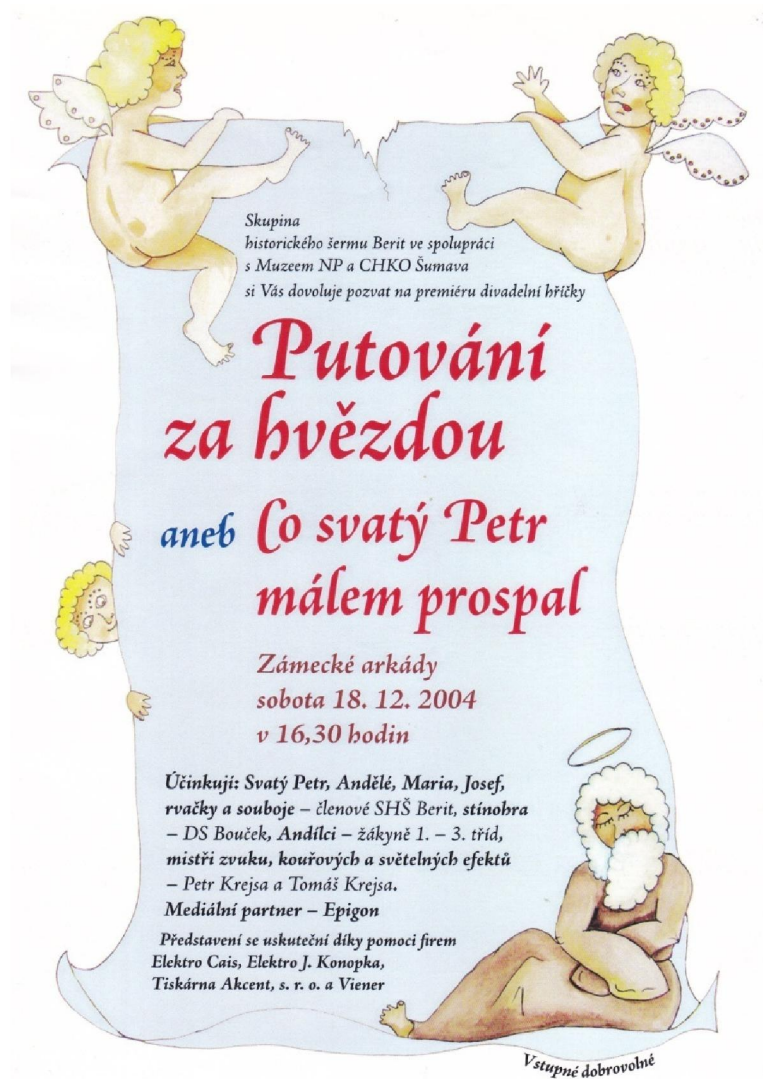
Obrázek 12: Šípková Růženka 2003

Obrázek 13: Oslavy železnice 2003

Obrázek 14: Zdeněk Škopek 2003

Obrázek 15: Plakát Putování za hvězdou 2004

Obrázek 16: Silvestrovské jízdy 2004 - Western

Obrázek 17: Proti proudu Vltavy, proti proudu času 2005

Obrázek 18: Pevnost Arkádia 2005, Zdeněk Sonák, Jan Švehla

Obrázek 19: Silvestrovské jízdy 2005 – Mrazík, Zdeněk Škopek

Obrázek 20: Silvestrovské jízdy 2005 – Mrazík, Dana Škopková, Jarmila Kůsová, Iva Doulová

Milí přátelé

zveme Vás na přátelské vzpomínkové
posezení u příležitosti nedožitých 40. narozenin
našeho společného nezapomenutelného kamaráda

Zdendy Škopka

Kde: přísálí MěKS
Kdy: 10. 6. 2006
V kolik: 15.00

Obrázek 21: Vzpomínka na Zdeňka Škopka 2006

Obrázek 22: O princezně Václavce 2006, Dana Škopková, Alois Burian

Obrázek 23: O princezně Václavce 2006, František Suchý, Jarmila Kůsová, Jaroslav Pulkrábek

Obrázek 24: Silvestrovské jízdy 2007 – Sci-fi a fantasy

Obrázek 25: O Smolíčkovi 2007, Jarmila Kůsová, František Suchý

Obrázek 26: Logo Artego

Obrázek 28: Malá čarodějnice 2008

Obrázek 27: Čarodějnice

Obrázek 29: Zahájení pohádkové sezóny v Dačicích 2013

Obrázek 30: Zahájení pohádkové sezóny v Netolicích 2012

Obrázek 31: Noční koncert 2009

Obrázek 32: Rožmberský Vimperk 2011

Obrázek 33: Freyung 2013

Obrázek 34: 750 let Zlaté stezky Vimperk 2012

Obrázek 35: Husinec 2012 Spisovatelé

Obrázek 36: Husinec 2012 Spartakiáda

Obrázek 37: Etuda z života mistra Jana Husa 2012

Obrázek 38: Oslava železnice 2013, Iva Doulová

Obrázek 39: Oslava železnice 2013

Obrázek 45: Festspiel Leopoldsreut 2015

Obrázek 44: Festspiel Leopoldsreut 2015

Obrázek 43: Festspiel Leopoldsreut 2012

Obrázek 42: Vimperský orloj 2013

Obrázek 41: Sejdeme se na rynku 2013

Obrázek 40: Sejdeme se na rynku

Obrázek 46: Živý betlém 2014

Obrázek 49: Zdíkovské slavnosti 2013

Obrázek 48: Houska 2014

Obrázek 47: Živý betlém 2014

Obrázek 51: Čerti 2007

Obrázek 50: Čertovská svatba 2014

Obrázek 55: Čerti 2012

Obrázek 52: Čertovská škola 2011

Obrázek 54: Zapomenutý čert

Obrázek 53: Čertovská pohádka 2016

Obrázek 57: Trošku popletená pohádka 2015

Obrázek 56: Čertovská pohádka 2016

Obrázek 61: Lazebna

Obrázek 62: Lazebna

Obrázek 59: Dívčí válka 2015, Lumír

Obrázek 60: Lazebna

Obrázek 58: Dívčí válka 2015, Vlasta

Obrázek 70: Dívčí válka 2015, Ctírad a Šárka

Obrázek 69: Dívčí válka 2015, Bivoj a Přemysl

Obrázek 67: Křižáci 2015

Obrázek 68: Křižáci 2015

Obrázek 65: Křižáci 2015

Obrázek 66: Křižáci 2015

Obrázek 64: Křižáci 2015

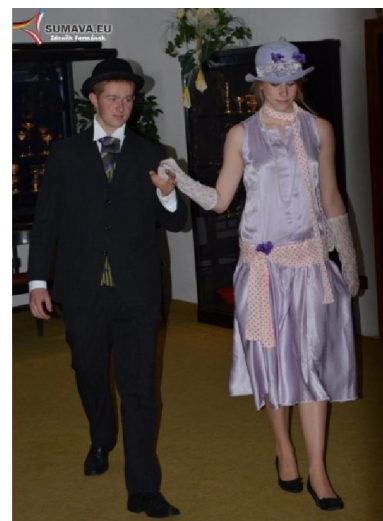
Obrázek 63: Křižáci 2015

Obrázek 73: Humoresky 2015

Obrázek 71: Humoresky 2015

Obrázek 72: Humoresky 2015

Obrázek 75: Humoresky 2015

Obrázek 74: Humoresky 2015

Obrázek 76: Humoresky 2015

Obrázek 77: Silvestr 2009

Obrázek 80: Silvestr 2010

Obrázek 79: Silvestr 2010

Obrázek 78: Silvestr 2010

Obrázek 82: Silvestr 2013

Obrázek 81: Silvestr 2012

Obrázek 83: Silvestr 2011

Obrázek 84: Silvestr 2012

Obrázek 85: Silvestr 2014

Obrázek 87: Silvestr 2014

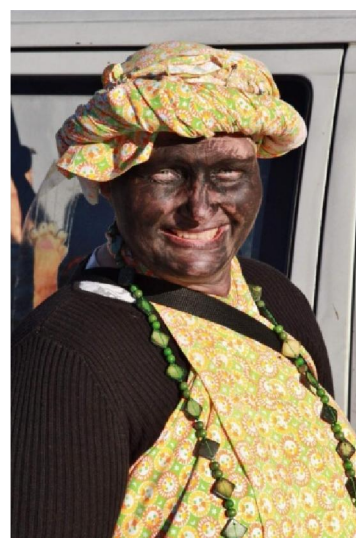
Obrázek 86: Silvestr 2011

Obrázek 90: Silvestr 2016

Obrázek 88: Silvestr 2016

Obrázek 89: Silvestr 2016

Obrázek 91: Silvestr 2016

Obrázek 92: Silvestr 2016

Obrázek 94: Hotel Infercontinental 2016, plakát

Obrázek 93: Hotel Infercontinental 2016

Obrázek 96: Hotel Infercontinental 2016

Obrázek 95: Hotel Infercontinental 2016

Obrázek 98: Hotel Infercontinental 2016

Obrázek 97: Hotel Infecontinental 2016

Skupina historického šermu Artego

Bitva na Winterbergu

Pokus o rekord - plivání ohně

3.8.2013

Program:

- náměstí 10:00 - Poprava
- arkády 11:30 - šermířská, taneční, divadelní vystoupení, pokus o rekord
- sámek - II. nádvoří hry pro děti a dospělé
- sámek - II. nádvoří hard turnaj

1263-2013

VIMPERK

Obrázek 100: Bitva na Winterbergu III 2013

Skupina historického šermu Artego Vimperk Vás zve na akci

Bitva na Winterbergu IV.

2.8. 2014

Královský duel

Od 13:30h na zámeckých arkádách

hry pro děti	ojedinelý skok v historii
rytířské turnaje	(První republika)
středověká hudba	středověká poprava
tanečnice	ohňové tance
královský duel	ohňová show

VIMPERK SUMAVA Městské kulturní středisko VIMPERK ZLATÁ HVĚZDA HOTEL ENERGIE AG

Obrázek 99: Bitva na Winterbergu IV 2014

Obrázek 102: Certifikát 2013

Obrázek 101: Certifikát 2016

Obrázek 104: Bitva na Winterbergu VI

Obrázek 103: Rekord 2013

Obrázek 105: Bouček a Artego v Písku 2016

Obrázek 106: Bouček 2016

Obrázek 108: Bouček 2016

Obrázek 107: Smrt, Jarmila Kůsová

Obrázek 109: Pasov 2016

Obrázek 110: Spišský hrad 2016

*Šerm, hudba, tanec, divadlo, remeslá, kulinárske zážitky,
aktivity pre deti...*

Jedinečný deň a noc na Spišskom hrade!

MEDZINÁRODNÝ KULTÚRNY FESTIVAL

SPIŠSKÝ HRAD

13. AUGUST 2016

- 10.30** HISTORICKÝ DOBOVÝ SPRIEVOD SPIŠSKÝM PODHRADÍM,
ŽIVÁ POZVÁNKA NA SÚHRADNICE
- 13.00** KULTÚRNY PROGRAM
- 20.30** JANAIŠ /KONCERT/
- 21.30** NOČNÝ PROGRAM S OHŇOVOU ŠOU

ÚČINKUJÚ:

MERLET, MAGNA MORAVIA, PÁNI SPIŠA, IGRICI, FATIMA,
LUKOSTRELCI, GALTHILION, VERE GRATIA, FANDANGO,
SOKOLIARI KRÁČA SVÄTOPLUKA, RUDY HARDEN - KAUKLIAR,
ALIMAH, ARTEGO, MOROVÁ RANA, HONORATA, BABADLO,
CHORAGIEV RYCERSKA KSIESTWA SIEWIERSKIEGO,
MATĚJ KODEŠ - BUBLINOVÁ ŠOU, DIVADLO A. PALLESITZA,
MARTIN HERIAN - ŽONGLÉR

SPRIEVODNÝ PROGRAM:

PREZENTAČNÉ STÁNKY MÚZEÍ, HRADOV A ORGANIZÁCIÍ
CESTOVNÉHO RUCHU
DETSKÁ DOBOVÁ ARÉNA - AKTIVITY A HRY PRE DETI,
TVORIVÉ DIELNE
REMESLÁ NA HRADE - HRNČIARSTVO, KOVÁČSTVO, ZBRONICA
SPIŠSKÁ HRADNÁ KUCHYŇA - UKÁŽKY A PRÍPRAVA DOBRŮT
Z HRADNEJ KUCHYNE
TVORIVÉ WORKSHOPY - BUBLINOVÝ, ŽONGLÉRSKY

VSTUPENKY ZAKÚPENÉ POČAS DŇA PLATIA AJ NA VEČERNÉ VYSTÚPENIA

VSTUPENKA PLATÍ IBA NA JEDEN VSTUP
ZMENA PROGRAMU VYHRADENÁ

SNM-SPIŠSKÉ MÚZEUM, NÁMESTIE MAJSTRA PAVLA 40, 05401 LEVOČA, 053/4512786, INFO@SPIŠSKEMUZEUM.COM, WWW.SPIŠSKEMUZEUM.COM, WWW.SNM.SK

MEDIÁLNI PARTNERI **Pravda** • **tasr** •

Obrázek 112: Bitva na Winterbergu V 2015

Obrázek 113: Bitva na Winterbergu VI 2016

XXI. Sklabinské hradné slávnosti 27. jún 2015

Účinkujú:

Skupiny historického šermu zo Slovenska:
Taurus Ater, Cech Terra de Selinan, Svarog,
Sagremor, Vir Fortis, Sagittarius, Bella Torres,
Staroslovania, In Articulo Mortis, Kolovrat,
Dobový spolok morová rana, Taramis

Skupiny historického šermu z Čiech:
Convictus, Bohemica, Artego, Bouček,
Fechtýři, Morgana

Ostatní: Sokoliarstvo Kanát, brušné tance Samira

Vstupné: 4,- dospelý, 1,50 dieťa,
deti do 6 rokov zadarmo

www.taurus-ater.eu

Program:

14.00 Slávnostné zahájenie
14.15 Prvá hromadná bitka
15.00 - 19.00 Divadelné
a šermiarske scény, ukážky
dobového života, tance, sokoliari,
jarmok, občerstvenie
20.00 Večerná druhá bitka
21.00 Mučenie, poprava
21.30 Ohňová šou

Jaj s.r.o., Krčmíčka pod hradečnicou
 Cukráreň Jasmin, Martin - Priekopa

Obrázek 114: Sklabinské slávnosti 2015

DS Bouček & SHŠ Artego a přátelé uvádí divadelní pásmo

HOTEL

★ ★ ★

INFERCONTINENTAL

*„Vědecké kapacity i široká laická veřejnost vedou
nekončící spory o tom, kam se poděly všechny
pohádkové nestvůry, strašidla a bubáci...“*

25. března 2017

19.⁰⁰

MěKS Vimperk

- dobrovolné vstupné -

/režie/ František Suchý
/zvuk/ Milan Král

Jarmila Kúsová
Jan Kačmár

Zdeněk Sonák
Martina Caisová
František Suchý
Michaela Kačmárová
Dana Kubičková

Iva Doulová
Dana Škopková

Jaroslav Bille
Lucie Kohoutová
Ladislav Čepička

MěKS
VIMPERK

Bouček

Obrázek 115: Hotel Infercontinental 2017